

Özgür gelecek

15 Günlük Sıyasi Gazete 1-15 EKİM 1995 SAYI:60 FİYATI: 30.000 TL (KDV DAHİL)

TC'NİN ÇIKMAZINI,
İKTİDAR HESAPLAŞMASINA DÖNÜŞTÜRELİM
SAYFA 3
FAŞİST KOALİSYONUN ÇÖKÜŞÜ
SAYFA 6
GÖLGE OYUNU
SAYFA 7
BİR BAŞKADIR DERSİMLİNİN
ÖFKESİ DE, NEŞESİ DE
SAYFA 10
SİSTEMİN GÖRÜNMEYEN CELLADI: İNTİHAR
SAYFA 11
KÜÇÜKÇEKMECE BELEDİYESİ
ÇALIŞANLARINDAN PROTESTO
SAYFA 14
RETRANS İŞÇİLERİ SALDIRILAR KARŞISINDA
DAHA DA GÜÇLENİYOR
SAYFA 14
HITLER VE SİRP FAŞİZMİNE KARŞI OLMAK MI? TC.
FAŞİZMİNİ GİZLEMELER Mİ?
SAYFA 19

Zindanlardaki direniş ateşi alevlendi!

► Faşist cellatların 21 eylül günü Buca Cezaevi'ndeki devrimci tutsaklara azgınca saldırısı sonucu Uğur Sariaslan, Yusuf Bağ ve Turan Kılıç adlı üç devrimci tutsak şehit düştü, onlarcası yaralandı. Özgürlük tutsaklarının bedenlerini esir tutanlar, onların yükelerini, beyinlerini de esir alacaklarını sandılar. Ama nafile... Bu öyle bir kavga ki, ne katliamlar, ne baskılar, ne de yalanlar durdurabilir zindanların duvarını delerek göğe yükselen isyan çığlıklarını. Buca cezaevi'nde yaşanan katliam, yapılan çeşitli kitlesel gösterilerle, çeşitli kurum-kuruluş ve örgütlerce yapılan basın açıklamalarıyla, birçok cezaevlerinde ise açlık grevleriyle protesto edildi.

Sayfa 12-13

İşçi grevleri sömürücüleri sarsıyor

► Toplu İş Sözleşmesi görüşmelerinde enflasyon nedeniyle ücretlerinde meydana gelen kaybın telafisini isteyen işçilere patron devletin yüzde 5-4 gibi komik zanda direktmesi nedeniyle Türk-İş, 20 eylülde kamuda çalışan 680 bin işçiyi kapsayan grev kararı aldı. Hakim sınıflar Kürt halkına karşı yürütülen kirli savaşın ekonomik faturasını işçi sınıfına ve bir bütün olarak emekçi halkın omuzlarına yılmaya çalışıyor-yıkıyor.

► İşçiler ayakta, üretimden gelen güçlerini kullanarak şartları indirdiler; üretimi durdurdular. 20 Eylül'den itibaren kademeli olarak greve çıkan işçi sayısı 300 bini aştı. Anlaşma sağlanmadığı takdirde bu sayı ekim sonuna kadar 680 bini bulacak.

Başta İstanbul, Zonguldak, Ankara olmak üzere bir çok ilde işçiler alanlara taşarak taleplerini haykırdılar. 7 Ekim'de Ankara'da yüzbinlerin katılacağı büyük bir miting kararı alındı.

Kadıköy'de yapılan mitingte Çiller ve IMF protesto edildi.

sayfa 8-9

özgür gelecek'ten

Merhaba dostlar,

Düzenli okuyucularımızın bildiği gibi son aylarda, gazetemizi belirlemiş zamanda çıkarma noktasında aksaklıklar yaşıyoruz. Bu tamamen, bütün çabalarımıza rağmen böyle oluyor. Tüm becerimizi, olanaklarımızı zorlamamıza karşın ekonomik olarak yayınevimizin giderlerinin karşılanması mümkün olmuyor. Zira gelir kaynaklarımız fazlasıyla sınırlı ve düzensiz. Bunun üstüne son aylarda dağıtım sorununda da alabildiğine bir dağınıklık gündeme geldi. Yayınlarımız yeterince dağıtılmıyor, dağıtılanların ücretleri yeterince toparlanamıyor ve toparlananlar yeterince bize ulaştırılmıyor. Bu göz göre göre bir duyarlılık ve sorumsuzluk olarak önümüzde duruyor.

İçinden geçtiğimiz politik-toplumsal süreç bize, 15 günlük bir gazetenin ihtiyacı karşılamadığı halftalık periyoda geçmeyi dayattığı halde; tükenen bazı kitaplarımızın yeni baskısının yapılması zorunluluk haline geldiği, yeni basmayı düşündüğümüz bir dizi kitap ve güncel konularda araştırma broşürleri olduğu halde biz 15 günlük gazete periyodunu yakalamakta zorlanıyoruz. Ve bu tüm okurlarımızın, dostlarımızın ve düşmanlarımızın gözleri önünde oluyor.

Dostlar, özgür gelecek, yaşayacak, özgür gelecek mücadeleniz durmayacak ve özgür gelecek kendi ellerimizin üzerinde şekillenecek. Buna tüm kalbimizle inanıyoruz. Ve bunun için tüm dostlarımızı bir kez daha dayanışmaya çağırıyoruz. **Özgür geleceğe layık olmak ve özgür geleceği yaratmak için özgür geleceğe abone ol, abone bul, oku-okut dayanışmaya katıl!**

Değerli dostlar, bir de okur mektupları konusuna değinmek istiyorum.

Daha iyi bir gazete çıkarabilmemiz için **okur mektupları** bizim çalışan elimiz, gören gözümüz, işiten kulakımız ve dışarıda gurul gurul akan yaşamın bize yansması olmalıdır. Zira devrimcilik çok yönlülük demektir. Yaşamın her alanında, evde, okulda, sokakta, fabrikada, tarlada, dağda, sporda, kültürde, sanatta, edebiyatta vb. her yerde, her çelişkide, her kavgada ve her güzellikte var olmak demektir. Bizlere düşen görev de bu çok yönlülüğü kucaklamak, çelişkileri açığa çıkarmak, kısa ve uzun vadeli çözümlenektir. Bu nedenle bizlere gelen mektuplar yada yazılar ne kadar çok yaşamın çeşitli kesitlerini yansıtırsa bizim halkla kucaklaşmamız o kadar çok olur. Zira diyoruz ki, biz bir avuç sömürücü komprador patron ağa dışında çeşitli ulus ve milliyetlerden ezilen halkımızın sesiyiz. Bu sesi ne kadar geniş yelpazede yansıtırsak onlarla bütünleşmemiz o kadar olanaklı olur. İnsanlar kendilerini, kendi sorunlarını, kendi çelişki ve çözümlerini buldukları, kendini ifade edebildikleri yerlere yakınlık duyar onlarla birliktelik sağlamak ister. Dar bir dünyada yada dar bir kesim içine sıkışıp kalmak istemiyorsak bu anlayışı yaşamamızın her alanında ve her anında uygulamak zorundayız.

Okuyucularımızdan bu konuda iki talebimiz var.

Birincisi; kendilerinde içinde buldukları yaşamın bu zenginliklerini bize taşımalarıdır. Zira tek düzelik yaşamın ölümlü demektir. Yüzümüzü ne kadar çok yaşamın ve kayganın zenginliğine dönersek iç sorunlarla başa çıkmamızda o kadar daha kolay ve daha sağlıklı olur.

İkincisi; duygularını, düşüncelerini, kaygılarını, bilgilerini **yetersiz olurum** kaygısıyla yada üşengeçliğiyle- kağıda dökmeye çekingenliğini aşip, mutlaka ama mutlaka yazmalarıdır. Zira herşeyin bir ilki vardır ve acemilik pratikte, süreç içinde aşılır. Gönderilen her yazıyı şu yada bu nedenden ötürü (sayfa yetersizliği, gündeme denk düşmemesi, çok yetersiz olması, yayın politikasıyla çelişmesi vb. nedenlerle) yayınlamama durumunda kalsak bile yine de kaybedecekleri birşey olmaz, olmamalıdır. Zira yazı yazma yetisi kazanmak başlı başına bir kazanımdır. Ve bu kazanımın önemini bilince çıkarmak gerek.

Yeni sayımızda buluşmak dileğiyle...
Dostlukla.

Serbest Kürsü

Halk kimden yanaysa, zafer ondan yanadır!

Dünyanın dört köşesinde devrimci gazetecini Mumia Abu Cemal'in hayatının ABD timsahlarının elinden kurtarılması için bunca çaba sarf edilirken, elbetteki bizlerde bu durum karşısında "bana değmeyen yılan bin yaşasın" diyemeyiz. Bochum ve çevresi olarak bir komitenin oluşması için gereken girişimlerde bulunarak, Mumia Abu Cemal'in hayatını kurtarma komitesiyle ilişkiye geçtik. Ve bir iki toplantıdan sonra bir platform oluşturuldu.

Bizler ATIF işçileri beşyüzün üzerinde imza topladık. Yüzün üzerinde protesto kartı verilen adreslere postalaadık. İşin başından sonuna kadar üzerimize düşeni büyük bir canlılıkla yerine getirdik. Ancak biz ATIF taraftarları için başında platforma imza atmamıza rağmen, işin sonlarında platforma katılmak isteyen DH. Güçlerinin imzalarını geri çekmemede ısrar etmeleri üzerine biz ATIF taraftarları olarak platformdan çekildik ve destekleyici olarak katıldık. Bizim için önemli olan bir devrimciyi sahiplenmek ve ona gerçek anlamda Enternasyonal dayanışmamızı göstermekti. Platformun içinde veya dışında olmamız bizim için fazla birşey ifade etmiyordu.

12.08.1995 tarihinde saat 12:00'de yürüyüş alanında toplandı. Bir bütün olarak 500 ün üzerinde kitle toplandı. Yürüyüşe geçmeden önce komite tarafından Almanca, Türkçe ve Kürtçe hazırlanan bir bildiri okundu. Biz ATIF taraftarları olarak ATIF'ın Almanca Türkçe Mumia Abu Cemal'e Özgürlük pankartı altında 50'liye yakın bir kitleyle toplandık. Yürüyüş alanında TKP/ML taraftarları her turden revizyonizme oportünizme ve darbeciliğe karşı başarıyla sonuçlanan 2. ÖPK'yi oradaki kitlelere çıkan bildirilerle müdeliyorlardı. Yürüyüşe geçildiğinde ATIF taraftarları disiplinli bir şekilde ATIF pankartı altında yürüyerek gür bir sesle şu sloganları atıyorlardı. "Susma, Sustukça Sıra Sana Gelecek!", "Mumia Abu Cemal'e Özgürlük!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" gibi sloganlar atıldı. Yürüyüş korteji Dortmund önüne geldiğinde 10 dakika kadar banliyonün onü işgal edilerek Mumia Abu Cemal'e yönelik bir konuşma yapıldıktan sonra yürüyüşün sona ereceği alana doğru tekrar harekete geçildi ve yürüyüşün bitim yeri olan Reinoldikirche'ye gelindiğinde Dünya Devrim Şehitleri anısına 1 dakikalık saygı duruşu yapıldıktan sonra komite bir konuşmayla yürüyüşün sona erdiğini bildirdi.

Diyoruz ki, tüm dünya ezilen halkları sadece böylesi olağan durumlarda bir araya gelmeye yetinmemelidirler. Emperyalizmin yeni dünya düzeni adı altında başlattığı tüm kirli savaşlarına karşı, gerek tek tek ülkelerde gerekse dünyada, devrimci ve komünistlerin katledilmemesi için kadınların irzina geçilmemesi için, geleceğimizin teminatı olan gençlerin öldürülmemesi için ve her türden emperyalizmin ve gericiğin ortadan kaldırılması için gelecek özgür geleceğin yaratılması için Enternasyonal dayanışmaya daha da önem verelim. Enternasyonal safları pekiştirelim.

Yaşasın Halkların Kardeşliği!

Bachum ve çevresi ATIF'li işçiler

Kenan Evren neden korkuyorsun?

TV ekranında Reha Muhtar'ın sunduğu "Ateş Hattı" adlı programı izliyordum. Konu Yılmaz Güney'le ilgili eşinin konuşmaları ve filimlerinden parçalar ve sonunda 12 Eylül faşist beşli çetesinin başı Kenan Evren'in konuşması. Reha Muhtar Evren'e sorusunu şöyle yöneltiyordu. "Sayın cumhurbaşkanı Fatoş Güney'in anlattığına göre Yılmaz Güney 1.5 yıllık bir cezası kaldığı sürede 12 Eylül hareketi geldi ve Yılmaz'ın daha önceleri yazılarından dolayı sıkıyönetim savcılarının çeşitli davalar açması ve 100 yıllık bir ceza istemeleri üzere Yılmaz Güney'in tekrar askeri cezaevine gönderileceği düşüncesiyle kaçtığı bir süre sanat yaşamına (istemeyerek de olsa) yurt

neden geçici 15. maddeyi koydun veya koydunuz. Madde aynen şöyle: "12 Eylül 1980 tarihinden ilk genel seçimler sonucu toplanacak TBMM'nin Başkanlık Divanı oluşturuncaya kadar geçecek süre içinde yasama ve yürütme yetkilerini Türk milleti adına kullanan 2356 sayılı kanunla kurulu Milli Güvenlik Konseyi'nin yönetimi döneminde kurulmuş hükümlerin 2485 sayılı kurucu meclis hakkında kanunla görev ifa eden danışma meclisinin her türlü karar ve tasarruflarından dolayı haklarında cezai mali veya hukuki sorumluluk iddiası ileri sürülemez ve bu maksatla herhangi bir vargi merciine başvurulamaz. Bu karar ve tasarrufların idarece veya yetkili kılınmış organ mercii ve görevlilerce uygulanmasından dolayı karar alanlar tasarrufla bulunanlar ve uygulayanlar hakkında da yukardaki fıkra hükümleri uygulanır. Bu dönem içinde çıkarılan kanunlar kanun hükmünde kararname ile 2324 sayılı anayasa düzeni nakkında kanun uyarınca alınan karar ve tasarrufların anayasaya aykırılığı iddia edilemez." Evet tekrar soruyorum Kenan Evren sen ve yanındaki çete suçlu değilseniz yukardaki geçici 15. madde nedir? Neden korkuyorsunuz?

Istanbul'dan bir Özgür Gelecek okuru

Merhaba arkadaşlar

Karşı devrimin en yoğun saldırılarının yaşandığı günümüzde ezilenin yanında yer alan ve onların sesi olma yönünde yürüttüğünüz mücadelenizi en güzel duygularımızla selamlıyoruz. Yine kitlelere güveni esas alma, onlarla iç içe olma ve onların destekleriyle yaşama politikanızın pratik bir göstergesi olan dergiyle dayanışma kampanyanıza yurt

dışının bir kesitinde yaşayan biz Özgür Gelecek okurları olarak az bir miktar da olsa kampanyaya 500 DM ile katılarak sizlere ilk defa olmayan ve de son defa da olmayacak dayanışmamızı sunacağımızı bildiririz. Hepinize selamlar. Mücadelenizde başarılar dileriz!

Ober-Ramstadt
Özgür Gelecek okurları

Merhaba Özgür Gelecek emekçileri

Uzun süreden beri başlatmış olduğunuz kampanyaya bizler ev kadınları olarak destekliyor, tüm duyarlı dostlarımızın da destek vereceğine inanıyoruz. Bizler işsizliğin, baskıların ve sömürünün kat kat arttığı bir ülkede yaşıyoruz. Bu gidişata dur diyebilmemiz ve örgütlenmemiz için halkımızın ve bizlerin sesi olan Özgür Gelecek'e sahip çıkmamız ve maddi, manevi desteği sunmamız lazım. Biz bu bilinçle yola çıkarak sizlere 5 milyon TL para gönderiyoruz. Bundan sonraki yayın hayatınızda bizlerin sesi olan Özgür Gelecek'e başarılar diler, her zaman sizlerin yanınızdayız deriz. Gelecek Ellerimizdedir.

Tuzla'dan bir grup ev kadını

dışında sürdürmek zorunda kalması ve bunun akabinde vatandaşlıktan çıkarılması Fatoş'un Yılmaz'dan aktardığına göre bunun suçlusu olarak 12 Eylül gösteriliyor. Siz de o dönemin en yetkili kişisi olarak bu konuda bize ne söylemek istiyorsunuz." Soru aynen böyle. Kenan Evren şöyle diyor: "Bizim o zaman o kadar çok isimimiz vardı ki anarşiyi önlemek ekonomiyi düzlüğe çıkarmak yeni yasalar yapmak vs. (tabi bu söylediklerine ne onun nede diğer paşaların gücü yetmeyecekti) biz böyle bir sıkışık zamanda Yılmaz Güney'lemi uğraşacaktık. Çok mu önemli kişiydi" diyor Evren Paşa. Ben de bir işçi olarak evet diyorum çok önemli bir kişiydi Yılmaz senin gibi sırtında sirmalı omuzu yıldızlı çulu yoktu. Ama Türkiye ve dünya halklarına adanmış göğsünde çarpan sevgi dolu bir yüreği vardı Yılmaz'ın. Sen bunu bilemezsin. Sen hatıraların da eşinin öldüğünü yazarken Yılmaz Güney "Boynu bükük öldüler" adlı romanıyla yoksulları anlatıyordu. Filimleri ülkenin sınırlarını çoktan aşmış dünyayla kucaklaşmıştı. O dünya halklarından ödül üstüne ödül alıyordu. Bir de şunu söylüyor Evren "Yılmaz Güney suçlu değilse neden kaçtı?" Perzi ben soruyorum. '82 anayasası na

TC'nin çıkmazını, iktidar hesaplaşmasına dönüştürelim!

Bu gün TC ekonomik siyasi ve askeri olarak bir çıkmazın içerisine girmiştir. Artık yönetenler eskisi gibi yönetememektedirler.

TC neresinden tutsan elinde kalıyor. Emperyalizmin yoğun sömürüsü, yerli uşaklarının bitmek tükenmek bilmez hırsları ve yağma politikaları, ulusal ve sınıfsal savaşıma karşı yürütülen kirli savaşın her geçen gün artan ekonomik faturası TC'yi **ekonomik olarak dibe oturtmuştur**. Doğası gereği ne yağmadan ne kirli savaştan vazgeçmeyen egemenler çareyi her zamanki gibi bunun faturasını her geçen gün biraz daha ağırlaştırarak emekçi halkın sırtına yüklemekte arıyorlar.

Serbest piyasa adı altında mülk sahiplerinin mallarını istediği fiyattan satmasının yanısıra devletin sık sık bindirdiği resmi zamlar, yoğun işsizlik ve ücretlerin çok düşük olması duvarına çarpınca ekonomik yıkım bütün emekçi kesimleri kasıp kavurur duruma gelmektedir.

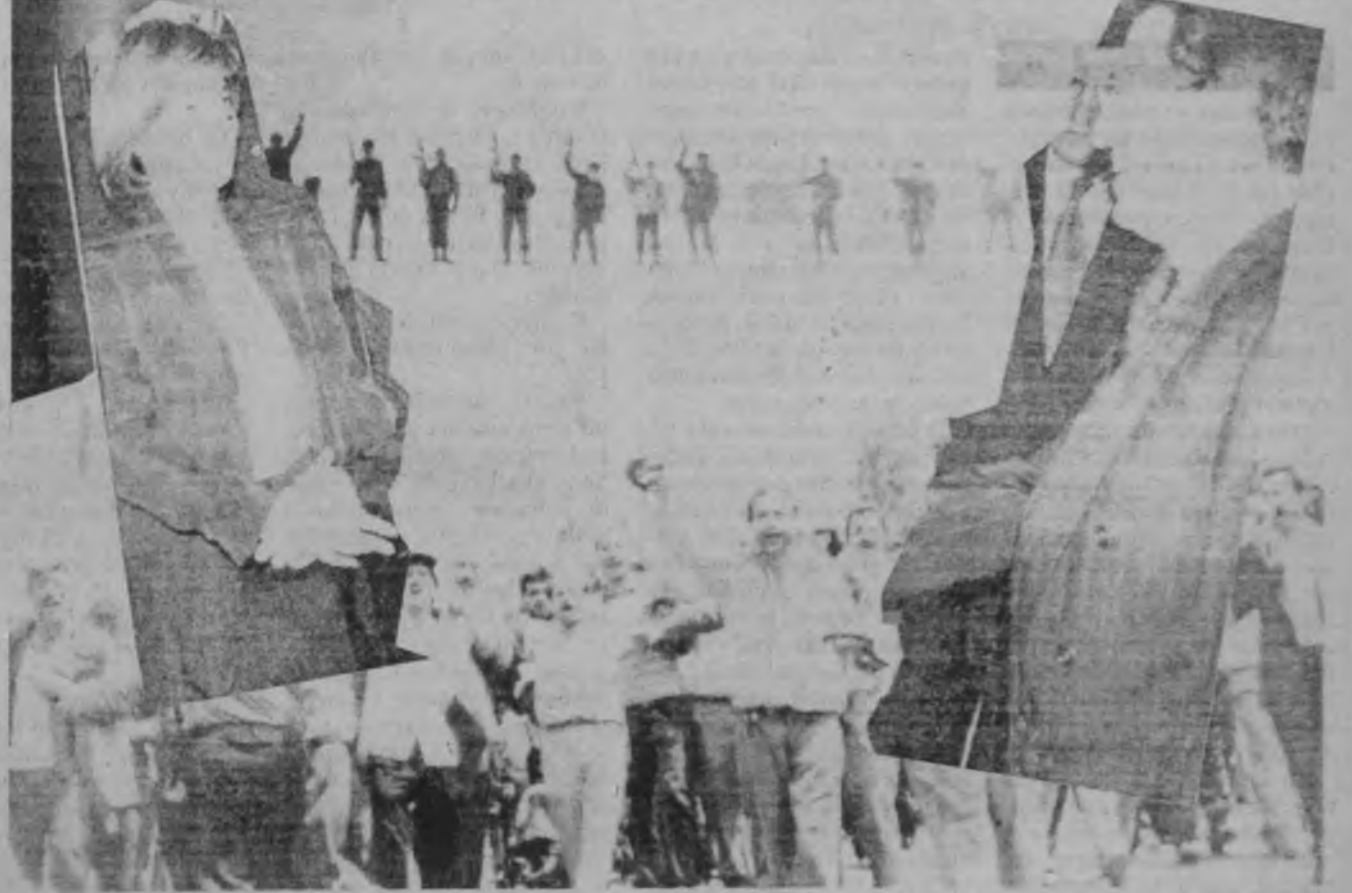
Ulusal, sınıfsal ve ekonomik hakları için ayağa kalkan emekçi halka egemenlerin dayattığı "vur kurtul" mantığının yansıması olan iki yöntem vardır. **Birincisi** gelişen muhalefeti bastırmak için baskı, yasak, katliam ve yargısız infazlarla, yaşamın her alanında kirli savaşın binbir yöntemini uygulayarak, korku dağları yaratarak halkı sindirmek yani **fiziksel imhaya yönelmek**, **ikincisi** ise ezilen halkı bütün kurum kuruluş ve uşak medya aracılığıyla, vatan millet sakarya, ülkenin birliği bütünlüğü, gelişmesi demagojisiyle gerici, şöven ve yoz düşüncelerin etkisi altına alma yöntemi yani **ideolojik imhaya** yönelmesi.

Ama artık gün gelip çatmıştır. Bıçak kemiğe dayanmıştır ve emekçi halkın dayanacak gücü kalmamıştır. Köyler yakılıp yıkılmakta, metropoller, işsiz ve aç insan seli altında nefes alamaz hale gelmektedir. Ülke yangın yerine dönmüştür. Bireysel ya da kitlesel baş kaldırılar öke ve hınç yaşama damgasını vurmaya başlamıştır. Kolektif çıkış yolunu göremeyenlerin ruhsal dengeleri ise hızla bozulmaya yüz tutmuştur.

Devletin tüm baskı ve yasaklarına, sendika ağalarının tüm saptırmalarına rağmen sıfır ya da % 5 zammı, sendikasılaştırmayı, işsizliği, özelleştirmeyi reddeden yüzbinlerce işçi, emekçi grev dalgasıyla ülkenin gündemine oturmuştur.

ve onlar artık haykırıyorlar. "Talandan, yağmadan, ekonominin dibe vurmasından biz sorumlu değiliz, kirli savaşın faturası bize çıkartılmasın; biz emeğimizin hakkını istiyoruz, biz çoluğumuzla, çocuğumuzla birlikte insanca yaşamak istiyoruz. Ve bizler artık baskı sömürü, zulmün ve kirli savaşın devam etmemesi için susmayacağız, bu cennet vatanımızın güzlerimizin önünde çehennem çevrilmesinde, talan edilmesinde "fedakarlıkta" bulunmayacağız.

Artık bir ulusun özgürlük mücadelesinin katliamlarla yok edilemeyeceği kabul edilmek istenirse de görülmüştür. Egemenlerin kendi içlerinde de bu sorunun askeri yöntemlerle ortadan kaldırılamayacağı düşüncesini savunanlar boy göstermeye başlamıştı. En az zararlı nasıl kapatılabili-

kendi denetimimizde bir çözüme!! kavuşturabiliriz hesapları yapılmaya başlanmıştır. Ama TC'nin emperyalizme göbeğinden bağlı olması ve güçsüzlüğü en ufak bir hak kırıntısına bile tereddütle yaklaşmasına neden olmaktadır. Ve karabasan gibi üzerine çöken "ufak bir taviz veririm, peşinden başka şeyler istenir" panığı onu şursuz "vur kurtul" politikası bataklığının derinlerine itiyor. Ama nafile TC T. Kürdistanı sorununda, **askeri olarak** tıkanmıştır.

Egemenlerin emekçi halkı uyutmak için, **sağda-"solda" iktidardır** demagojisiyle oluşturdukları DYP-CHP koalisyonu, CHP'nin uşaklık ve hükümette koltuk değneği olma rolüne rağmen dağılmıştır. CHP bitme noktasına gelmişken, bu memleket "sol"da lazım düşüncesiyle CHP, yine, öz aynı kalması koşuluyla egemenler tarafından emekçi halkın savunucusu "aslan sosyal demokratlar"(!) imajı ve icazetiyle(!) piyasaya sürülmüştür.

TC tarihinde sağın iktidarda, "sol"un muhalefette ya da "sol"un iktidarda sağın muhalefette olduğu dönemlerde siyasal olarak tıkanmış ve kaç defa asker darbe gündeme gelmiştir. Çözümü!! sağı da "sol"u da hükümete getirmede arayan egemenler onda da karaya oturmuş ve bugün **siyasal tıkanıklığı** yaşamaktadır.

Bugün emekçi halkın gözü önünde ve emekçi halkla alay edercesine "demokrasinin" parlamenter sistemin göstergesidir demagojisi altında koalisyon senaryoları oynanmaktadır. DYP-ANAP, azınlık, geniş tabanlı hükümet, ya da yine CHP-DYP koalisyonu vb. vb. koalisyon türleri araştırılmaktadır. Ve bu koalisyon pazarlığında, her türlü kirli çamaşır, satılmışlık, dejenerasyon, köleleşmişlik, kanmaya parate olarak ortaya dokunmaktadır.

Halk koalisyon tartışmalarıyla meşgul edilirken, yönetimin gerçek sahi-

uşağı MGK yeni yeni kararlar almaktadır. Askeri cuntaların teşhir olmuşluğundan yola çıkarak varolan tıkanıklıkta askeri cuntaya başvurmayı geçiktirmek için sivil cuntanın ömrünü uzatmakta ve onu daha güçlü konuma getirmeye çalışmaktadır. **Valilere verilen yetkilerle** ülkenin her yeri olağanüstü hal bölgesi konumuna getirilmekte, şimdiye kadar pervasızca yapılan yargısız infazlar, polis ve jandarmaya "hedef gözeterek ateş" yetkisiyle yasal zırha büründürmektedir. Artık valiler MGK denetimde astığı astık, kestiğim kestik diyerek **küçük derebeyliklere** dönüşecektir. Belirli yerlere giriş çıkışı belirlemeden, eğitime ara vermeden, bu kurumları başka amaçlar için kullanmadan DKO'leri çeşitli kamu kuruluşlarını aramadan ve faaliyetlerini durdurmadan tutunda, sosyal, siyasal ve ekonomik yaşamın her alanında söz, yetki ve karar sahibi olabileceklerdir.

Emekçi halkımız ekonomik kaygılarıyla günlük yaşamın girdabında boğulmadan -ki egemenlerin istediği de budur- bu gerçekleri görmeli siyasal haklarını savunmadan ekonomik haklarını asla savunamayacaklarını bilince çıkarmalıdır. Komünist ve devrimcilere düşen görev de işte asıl budur. Bu gerçekliği halka anlatmak ve bu perspektifle örgütlenmesine önderlik etmektir.

Evet TC artık eskisi gibi yönetememektedir. Yeni MGK kararları, Dublin zirvesi telaşı, Buca katliamı, grev erteleme çıkmazları, en ufak demokratik talebe ya da açıklamaya azgınca saldırılması, kendi içlerinde dahi en ufak farklı düşüncelere hemen (grev ertelenmesi kararname-sini seçim yatırımı olması kaygısıyla imzalamayan CHP'li Çalışma Bakanı Ziya Halis'te olduğu gibi) PKK'li dar suçlamaları gelmesi, TC'nin dahî terör suçu sayılması vb. vb. bunun göstergesidir.

ye çalışıyor. Genelbir sindirme politikasının yanısıra esas olarak **muhalefetin dinamiklerine saldırıyor**. Oralarda denetim sağlarsa genelde de denetim sağlayacağını düşünüyor. Nedir bu dinamikler?

★ Genel olarak ekonomik taleplerle yola çıkmış olsalar da **işçiler emekçilerdir**. Çünkü onlar geniş bir örgütlülüğü kapsamakta ve üretimi-hizmeti ellerinde tutmaktadırlar.

★ Önderliği uzlaşmacılıkla malul olsa bile **Kürt ulusunun özgürlük savaşidir**.

★ Devletle mücadele edilebileceğinin, onunla başa çıkabileceğinin ve düzenin emekçidin yana değiştirilebileceğinin mesajını veren işkencenin, zindanın, ipin ve kurşunun rağmen direniş abidesi olan **siyasal tutsaklardır**.

Ve halk artık eskisi gibi yönetilmek istememektedir. Bunu ulusal ve sınıfsal savaşa katılmakla, grev dalgasıyla, akademik, demokratik mücadeleyi yükseltmekle, siyasal iktidarı hedeflemekle gösteriyor.

Yani objektif durum devrim lehinedir. Ve bu devrimci mücadeleyi yükseltmek için muazzam bir fırsattır. önümüzde iki yol vardır: Ya MGK'nın yeni kararlarıyla yoğunlaşarak gelen baskı, yasak ve katliamlarına boyun eğeceğiz: onurumuz ayaklar altına alınacak, can pahasına elde ettiğimiz hak kırıntılarını dahi teslim edeceğiz, ya da siyasal iktidar perspektifinden şaşmadan zulme, sömürüye, yasak ve katliamlara rağmen şimdiye kadar dökülen kanlar, verilen canlar adına, emeğimiz, onurumuz, bugünümüz ve geleceğimiz adına mücadeleyi yükselteceğiz. Başka yol yok.

Tüm yurtseverler, devrimciler, demokratlar, sosyalist ve komünistler olarak bu gerçeğin bilincinde olmalı ve mevcut durumu devrim lehine çevirmeliyiz. Doğru olan budur, halkımızın bizden istediği budur. Ve biz bunu yapacak tarihsel haklılığa,

MUHABİRİMİZDEN İZLENİMLER- II

Konferans başarıyla

Baştarafı 24. sayfada

Konferans ve parti etrafında bütünleşen savaşılar bu tavırlarıyla ortaya çıkanları kaderleriyle baş başa bırakıyorlar. Delegeter, savaşılar toplu bir şekilde durum değerlendirmesi yapıyorlar. Sorulan sorulara geniş açıklamalar getiriliyor ve gelişmeler hakkında savaşılar bilgilendiriliyor.

Diğerleri de kendi aralarında toplanmış konuşuyorlar.

Darbe girişiminde bulunan delege omuzunda kleşi, bir elinde beyaz bir kağıtla konferansın olduğu tarafa gidiyor, yakın bir yerde durup sesleniyor. Sese, siyasi komiser geliyor. O'na elin-deki kağıdı uzatırken bir yandan da birşeyler anlatıyor. Siyasi komiser anlatılanları yanıtlarken el hareketleriyle olumlamadığını ifade ediyor. Ayrıyorlar. Bir müddet sonra birinden görüşüyorlar.

Bu sahne günde birkaç kez tekrarlanıyor ve iki gün sürüyor. Aralarında bazen sözlü, bazen kağıt alışverişi oluyor. Bu yüzden siyasi komiserin bir ayağı konferansta bir ayağı bu görüşmede. Adeta ikisi arasında mekik dokuyor.

Konferansın kendilerini bir örgüt statüsünde görmesini ya da muhatap almasını aksi taktir-

de alandan çıkıp, başka bir yere gideceklerini ileri sürüyorlar. Konferans, kendilerini örgüt olarak görmediğini, hesaplaşmaktan tek tek kaçan kişiler olduğunu, ve konferansın güvenlik gibi hassas bir durumu olduğunu, bunu pazarlık konusu yapmalarının bir şantaj olduğunu ve çekip gitmeleri halinde bunun objektif olarak düşmanca bir davranış olacağını, doğacak sonucun vebalinden kurtulamayacağını belirtiyor.

Diğerleri, daha sonraki görüşmelerde örgüt olarak görülme istemini dile getirmiyor ancak güme fikrini bu kez belirledikleri bir takvime göre yeniden dile getiriyorlar. Konferans bunu da doğru bulmuyor. Ve güvenlik nedeniyle bu alanda kalmaları gerektiğini, karargahın ayrı bir yerinde kendi çalışmalarını yapabileceklerini belirtiyor.

Komünden ayrılıyorlar. Karargahın ayrı bir yerinde çadırlarını kuruyorlar.

Siyasi komiser, konferanstan aldığı yetkiyle OPO'yu topluyor. Yeni bir komutanlık kademesi oluşturuluyor. Bu komutanlık kademesi konferans güvenliği ve genel sorumluluk için kendi bünyesinde yeni bir düzenleme yapıyor. Bu anlamda diğerlerinin güvenliğide ye-

ni komutanlığın sorumluluğunda oluyor.

Konferans devam ederken onlarda karargahın bir ucunda kendi çalışmalarını, kendi düzenlemelerini sürdürmekle meşgul. Bazen ihtiyaçlarını gidermeye geldiklerinde görüşüyor. Onun dışında görüşmüyorum.

Konferans, belirlediği takvime göre çalışmasını sürdürüyor.

Bahar, yorgunluğunu yaşlı bir meşe ağacına yaslanmış, bakışlarını ise sabit bir noktada tutmuş kaşları çatık konuşmasını sürdürüyor. "Hesaplaşmanın olması gerektiğini düşündüğümüzden dolayı dört gözle beklemiştik konferansı. Çünkü, hesaplaşmaktan kaçan insanlarla bizim sorunlarımız vardı. Onlar yönetici insanlardı ve bölgesel dönemde keyfi tutum ve davranışlar gündeme geliyordu. Böyle bir konferansta yaptıklarının hesabını vereceklerini ve bir şeylerin bizim için daha iyi olacağını, en azından gününbirlik durumdan, daha oturaklı siyasi ve pratik faaliyete geçebileceklerini düşünüyorduk."

Ben savaşı olarak gözlediğim kadarıyla ve partiyi tanıdığım kadarıyla, partinin bu insanları yönetici konumundan

alacağını düşünüyordum. Hatta bu konuda yazdık da, eleştirdik de.

Bu beklenen bir şeydi. Aşağı yukarı herkes tahmin ediyordu." diyerek söze giriyor Fadime, "Bunlar esasta kendi ideolojik savruluşlarını bir takım şeylerle kamufla etmeye çalışıyorlar. Bu noktada parti içinde varolan sorunları bahane ettiler. Ve gerçekten kendi güçlerine güveniyorlarsa, parti içinde iki çizgi mücadelesi vermekle, kararlı bir şekilde düşüncelerini ortaya koymakla olabilecek bir şeydir. Bu insanlar resmen varolan sorunlardan kaçıyorlar. Bugün gerçekten bir diriliş vardır. Bir güven, bir şeyleri yaratma çabası vardır. Bunlar kendi olumsuzluklarıyla olumsuzlamaya çalışıyorlar ama başaramadılar."

Akın, "OPK'nın hesap sorucu olduğunu görünce birbirlerine küfür ettikleri, bir arada yürümedikleri, lümpen dedikleri unsurlarla bir araya geldiler. Bir araya geldikleri hat parti düşmanlığı hattıdır. Bir tanesi, Türkiye 'de silahlı mücadele koşulları yoktur, kırsal alanda sadece silahlı propaganda olsun diyor. Bir diğerinin partiyeye güveni yoktur. Hatta biri ABK'ya bile katılmamış. Gerçekleri çok komiktir. Barınma-

mız açığa çıkmıştır. Nedenini ona bağlamaktadır. Yani sorunsa, bölgemizi ve kendisini bağlamaktadır. Parti bütününe değil."

Ateşin etrafında oturmuş çaylarımızı yudumlarken bir yandan da sohbet ediyorduk. Komutan, yüksek bir yerde oturmuş transistörlü küçük cep radyosundan akşam haberlerini dinliyordu.

Ertesi gün DHKP-C'nin Karadeniz gerilla birliğinin bir karakolu taciz ateşine tutuklarını öğreniyoruz. Komutan, siyasi komiser bunun üzerine bir değerlendirme yapıyor, olabilecek gelişmeleri dikkate alarak önlemler almıyor.

Ertesi gün karargahtan gitmek istediklerini iletiyor diğerleri. Konferansın bitmesine daha iki gün var. Bu yüzden kalmaları söyleniyor. Ayrıca DHKP-C'nin yaptığı eylemden sonra operasyonların yapılacağına dikkat çekiyor komutan. İkna olmuyor ve hazırlıklarını yapıp çıkıyorlar yola.

Bir gün sonra...

Eylem, koşar adı n geliyor. Yanakları al al olmuş, nefesi tıkanır gibi oluyor, komutanla konuşurken. Geniş bir düşman çemberinin olduğunu öğreniyoruz. Komutan derhal toplanma-

TIKKO savaşılarıyla röportaj-II

Baş tarafı 24. sayfada

olduğundan dolayı yürümede zorluk çektim. Hatta ayaklarım çok yara oldu. Beni bayağı zorladı. Ayakkabının altını kırmak zorunda kaldım. Yürüyemez duruma geldim. Yoldaşların burada moral verici davranışları oldu. Bu beni sevindirdi. O şekilde bayağı uzun bir yoldan yoldaşların yanına gittik.

- Daha sonraki süreçte gerilla birliği içerisinde bu zorlukları aştıktan sonra edindiğin deneyimler nelerdir? Kendine güvenin nasıl gelişti? Gerilla faaliyeti sana neler verdi?

- Gerilla faaliyeti şehirdeki gibi değil. Şehirde randevularla yoldaşlarını görüyorsun, orada paylaşım daha az. Gerilla da insanlarla 24 saatin birlikte olması şeklindeki yaşam tarzında hem sen kendini iyi tanıyorsun, hem de yoldaşları tanıyorsun. Ve böylece sendeki tüm zaaf- lar, tüm eksiklikler ortaya çıkıyor. Ve böylece artık iki çelişik gündeme geliyor. Ya bu faaliyeti yürüteceksin ve kendindeki eksiklikleri gidereceksin, ya da hiçbir mazeret uydurmadan, bu ideolojik bir gerilemedir, faaliyeti bırakacaksın. Ben de çok zorlanmamaya rağmen, bir köylülerle ilişki kurmaktan tut, geceleynin ormanda karanlıkta yürümekten tut, hatta normal patikalarda yürümekten tut ben bu noktalarda oldukça zorluk çektim ama, yoldaşların yardımıyla, kendi çabamla bunu yendim.

- Zaman zaman gerilla birliğiyle köylere indiginiz oluyor. Onların en çok merak ettiği, sorduğu şeyler neler?

- Ben kendim, şehirde yetişmiş bir insan olarak o noktada biraz yabancılık çektim, doğal olarak, onların kültürüne yabancı olduğumdan dolayı. Birlikte gözlemci olarak yer aldım. Çünkü onların kendi içinde kullandığı deyimlerden vesaire tut yabancıydım. Ama gözlemden sonra yavaş yavaş ben de ilişkiye geçmeye başladım, onlarla sohbet olsun, diyalog olsun. Bölgede, Karadeniz'de devrimci insanlara bir yabancılık var. Bununla birlikte bir merak var.

- Özgür Gelecek okuyabiliyor musunuz? Belki düzenli bir şekilde elinize geçmiyor ama gazeteyi açıp okuduğunda en çok neyi görmek istiyorsunuz veya değerlendirmen nedir bu konuda?

- Gazeteyi alıp okuduğumda en çok görmek istediğim şey güncel sorunlara ilişkin MLM'lerin politikasının ne olduğudur. Her alanıyla onu yansıması ve Özgür Gelecek kitleye seslendiği için o kitlenin anlayabileceği dille hitap etmesi en çok istediğim şey. Geçmişe oranla, Özgür Gelecek'te gelişme olduğunu görüyorum. Bununla birlikte sanatsal konulara değinmesi, bir karikatürün olması, kadınlarla ilgili çeşitli yazıların olması, güncel sorunlarla ilgili çeşitli sanatçıların yazdığı yazılar oluyor. Onları hem tanınmış oluyoruz. Burada dışarıdaki yaşamla bağlarımız biraz kit oldu-

ğundan dolayı onları öğrenmek açısından bizim için iyi oluyor. Ama şöyle bir olumsuzluk görüyorum Özgür Gelecek'te, birincisi bize ulaşmak anlamında, yeterli şekilde okuyamıyoruz, düzenli takip edemiyoruz, en çok istediğimiz bu. Yani bir gazetenin, o gazetedeki çeşitli sosyal olayları, kamuoyunda geçen olayları öğrenmek bizim için şöyle faydalı oluyor; bunu biz halka taşıyabiliyoruz, burada bir haberlerle öğrendiğin kadar duyabiliyorsun ve bu da ne oluyor TC'nin yansıttığı boyutuyla. O yönüyle tek bir boyutuyla değerlendirebilme şansın oluyor. Ama bir gazeteyi okuduğunda yoldaşların görüşünü ve yorumunu da öğrendiğin zaman iki boyutlu bir değerlendirme yapabiliyorsun ve bunu gidip halkla paylaşabiliyorsun. Elimizde ne kadar çok kitle yaygın organları olursa, ileri gördüğümüz insanlara çeşitli mesajlar okumak, onlara gazeteyi tanıtmak, gazeteyi göstermek. Mesela, köylerde yaşanan olumsuzluklar, çatışmalar oluyor, hani "bak işte bak sizin hakkınızda da bunlar yazılmış. sizin tavırlarınız olumlu görül-müş, bak gazetemizde bunlar çıkmış" şeklinde onlara iletmek açısından olumlu olur.

- Sen kendin Özgür Gelecek'e yazı yazmayı düşündün mü bu alanda?

- Özgür Gelecek'e yazdım. Nedenini bilemiyorum ama kulislerden dolayı göndermedi. Mesela Partizanca Aşk yazısına ilişkin bir eleştirim ve eleştirir-

ken nasıl olması gerektiğine ilişkin kendi kapasitem ölçüsünde bir perspektif de sunmaya çalıştım. Tabii dediğim gibi bu gitmemiş. Bununla birlikte gittiğim köylerde kadınların bize olan yaklaşımları, kadının köylerdeki konumu bununla ilgili bir yazı yazmayı düşünüyorum. Ama henüz hazırlık aşamasında. Karadeniz bölgesinde gazeteye yazı yazma, gerilla birliği nasıl gidiyor, köylerle ilişki nasıl gidiyor noktasında bölgesel olarak eksikliğimiz var. bizim bu noktada özleştirme vermemiz gerekiyor. Ve bundan sonra pratikimizden ders çıkararak olumlu bir yöne girme çabamız olacak. Çünkü hiçbir zaman mazeret olamaz. Bugün bireysel anlamda harcadığımız bir uyku, okuduğumuz bir kitap vesaire bunlardan ayıracağımız zamanla gazeteye yazmalıyız ve bu bir nevi sahip çıkmaya götürülecek bizi doğal olarak. Yani hep eleştirmek mantığının doğru olmadığını, aynı zamanda katkılarla, perspektiflerle gazeteyi olgunlaştırma noktasında bizim de bir çabamız olması gerektiğini düşünüyorum. Ve bundan sonra sanırım gerek sorumlu yoldaşların, gerekse savaşı yoldaşların bu noktada bir çabası olacağını düşünüyorum.

- Peki bu gerilla yaşamına ne zamandan beri burdasın sen?

- Ali Hıyar: Bir yıl oluyor. Bir yıl oluyor. Geldiğin dönemi söyle kısaca anlatır mısın? Yani o süreçte sanırım

bir yıl önceydi. TKP/ML içerisinde bir bölünme olmuştu. Darbecilik olayı olmuştu. O süreçte buraya katıldın, onun duygular, o noktadaki düşünceni, kaldı ki karışık dönemde gerilla mücadelesine katılmanın sende yarattığı anlam, ifade neydi?

- Başta partimiz TKP/ML ile gerilla mücadelesiyle tanıştım. İşte onun bölgemizdeki faaliyeti olması nedeniyle TKP/ML'yi gerillalar, gerilla mücadelesi aracılığı ile tanıştık. Daha sonra biz de gerillaya olan, sevgi, coşku diğer yanı sıra onun, Türkiye topraklarında silahlı mücadelenin vazgeçilmez olmasıdır. Diğer yanı sıra Türkiye devrimci hareketlerinin içinde TKP/ML'nin ayrı bir yeri olması.

- Peki bu gerilla mücadelesinde bir yıllık yaşamın boyunca neler öğrendin, sende neler değişti?

- Bende, gerilla mücadelesine başladığım anda yeni bir sandım yeni katılmışım. Devrimci düşünceleri yeni yeni tanımaya başlamışım. Genel anlamıyla devrimci düşünceleri öğrendik, en genel anlamıyla daha sonra TKP/ML'nin anlayışının benimseyen halk savaşıdır. Diğer yanı sıra diğer şeyleri de içinde kapsayan bir takım şeyler.

-Senin gerilla mücadelesine katılırken, yani seni gerilla mücadelesine katmaya getiren etmenler nedir? Yani belirleyici olan ne oldu? Senin üzerinde yani neden gerilla

sonuçlanıyor

mızı söylüyor. Söylenenler hemen yapılıyor. Gerilla düzeni içinde sık ağaçlıkların arasında, elin kenarı gibi yerlerden, tırmanıyorlar ormanın derinliklerine. O gün nefes nefese komutana bilgi taşıyordu Eylem. Bunu zorunmadan büyük bir coşkuyla yapıyordu. Tıpkı sohbetimizin bir yerinde "Bir yere gittiğin zaman, iş yaptığın ya da bir randevuya gittiğin zaman düşer kalkarsın tamam mı? Kolun-bacağın kırılma bile sen oraya gitmek zorundasın! Çünkü, sana görev verilmiştir tamam mı? Sen onu yerine getirmek zorundasın!" dediği gibi davranıyordu bu zayıf ve çelimsiz görünen kız. Tehlike atlattıktan sonra tekrar iniliyor.

Ve konferans başarıyla sonuçlanıyor

Karargahta, her zamankinden farklı bir hareketlilik hüküm sürüyor. Yemekler daha bir tadında, çaylar daha bir deminde, sohbetler daha bir koyu oluyor. Uzun ve zorlu bir koşunun ipini göğüsleyen bir maratoncunun sevinci ve coşkusunu var herkeste. Adeta bir

bayram sevinci yaşanıyor. Bu konferansın başarıyla sonuçlanması sevindirici.

TKP/ML bayrağı en yükseğe asılıyor. Altına kırmızı bir beze sarı boyayla yazılmış "Darbecilik, Sol ve Sağ tasfiyecilik Yenilgiye, Marksizm-Leninizm-Maoizm Zafere Götürür! -TKP/ML OPK'sı" pankartı ve onun altına sarı bir beze kırmızı boyayla, "Her Türden Parti Düşmanı Yönelim ve Akıma Karşı 2. OPK Doğrultusunda Birleşelim, Örgütlenelim, Mücadele Edelelim!" yazılmış pankart asılıyor. Ali Haydar, ağaçların en yüksek yerlerine çıkıp pankartları bağıyor. Çetin, yazıların okunmasını engelleyen dalları kasatmasıyla bir vuruşa yere düşürüyor. Konferans duyurusu yapılmadan önce komünizm ve devrim şehitleri için saygı duruşu yapılıyor. Ardından yapılan duyuruyu herkes büyük bir coşkuyla karşıyor.

Pankartların önüne doluşan gerillalar silahlarını ve yumruklarını havaya kaldırarak zafer işaretini yapıyor. Flaşlar ard arda patlıyor ve bu sevinçli günü resimliyor.

Emine, Konferansın başarıyla sonuçlanmasına, "Çok rahatladım ben. Mesela şimdi o dağınk sürecin bittiğini ve ör-

gütsel yaşamın artık tesis edileceğini düşünüyorum. Yaşam yanlış yapıları affetmiyor, her zaman doğruların yanında." diyor duygularını ifade ederken.

Eyüp, "Gerçekten konferans başarıyla sonuçlandırabildik. Düşmanın bütün baskılarına, operasyonlarına rağmen başarıyla sonuçlandırdık. Göreve daha canla-başla sarıldık. Konferans iyi oldu, coşkuluydu." duyduğu heyecan vardı sesinde, düşüncelerini anlatırken.

Akın, "Özellikle bölgemiz açısından konferansın yapılması bir olumluluktur. Yaşanan sorunlara rağmen konferansın tamamlanması çok büyük bir olumluluktur. Ve bir başarıdır bu. Bu yönüyle böyle görmek gerekiyor. İkincisi, tasfiyecidarbeciler olsun, diğer küçük burjuva, oportünist, revizyonist akımlar olun yani TKP/ML'nin ayakları üzerine dikilemeyeceğini ince ince düşünülere inat TKP/ML ağır tahribatların içinde geçerek ayağa doğrulmuştu. Aynı zamanda düşmana vurulmuş bir darbedir. Çünkü hiçbir hareket konferansın Türkiye'de kolay kolay yapılamaz. Aksine TKP/ML bu yönde de geçmişteki olumlu geleneğini tekrarlamıştır. BİTTİ

TIKKO savaşçılarıyla röportaj-II

mücadelesine katılmak, yani gerillalarla karşılaştın, onlara karşı bir sempatin geliştirdi. Zaten TKP/ML düşüncesiyle tanıştığını falan söyledin az önce. Bu anlamda gerilla mücadelesine büyük bir sempati mi besliyordun ve bunun sonucu olarak mı gerilla mücadelesine katıldın? Siyasi ve ideolojik olarak burada, halk savaşı güzergahında daha da kendini geliştirip güçlendirmek için mi, yani gerilla mücadelesine katılmanın sence anlamı ne?

Başta biraz önce söylediğimi gibi TKP/ML düşüncesiyle gerilla mücadelesi ile tanıştım. Yani TKP/ML'yi gerilla mücadelesi ile tanıdım. Bu bir süreç sorunu. Yani ilk başta gerillaya duyduğumuz sempati, sevecenlik, onlara daha üst boyutta hoşgörülülük yaklaşım, önce gerillaya sevecenlik noktasında yaklaşımımız vardı. Daha sonra süreç sonrası gerillaların TKP/ML'nin siyasal ideolojik hattını anlatması, farklı yöntemlerle farklı koşullarda da içinde barındıran, eğitime noktasında çok yararlı oldukları. TKP/ML düşüncesini sadece bir gerillayı gördük, hoşumuza gitti, sevecenlik noktasında değil TKP/ML'nin siyasal, ideolojik hattı ve Türkiye topraklarında halk savaşının geçerli olduğunu ve buna benzer birçok noktayı anlatarak o noktada eğitmesi noktasında yararlı oldukları, esas olarak da bunun sisiydi, ideolojik, belirleyici olan esas olarak ideolojik olduğu açıktır zaten.

- Kadın gerillalara en çok neyi merak edip soruyorlar?

- Fadime: Nasıl yaşadığımızı, nasıl yattığımızı, nasıl gezdığımızı, nasıl bu yükleri taşıdığımızı, nasıl bu silahı taşıdığımızı soruyorlar. Bizim düşüncemizi öğrenme noktaları çok tali planda kalıyor. Biz de ne yapmaya çalıştığımız noktalarında ipuçları vererek onları meraklandırmaya çalışıyoruz. Tabi bu bizim yapacağımız çalışmanın sürekliliğiyle paralel bir olay. oradan bagimsiz düşünülemez. Özellikle buranın kadınları erkeklerden çok daha verimlidir. Özellikle kadınlar bizi çok daha yakın destekleyebilecek konumda olan insanlardır.

Görev Bölüşümünde kadın-erkek diye bir ayrım yoktur. Esasta olumludur, herkes her işi yapıyor veya bu yönlü bir çabası var. Ama tabii kadını küçümseyen anlayışlar da var.

- Konferansın burada yapılmasından dolayı getirdiği yüklü bir görev de vardı. Örneğin işte bir güvenliğin daha iyi sağlanabilmesi için nöbetler de sıklaştı.

- Oyle Gerçekten ağırdı, gerilla birliğinin sayısı da bellidir. Ağır oldu ama, gerçekten herkes canla-başla sarıldı ve bu işi de gerçekten olumlu bir biçimde tamamladık. Bütün yoldaşlar görevi olumlu bir şekilde tamamlamaktan çok mutluyuz.

- Bugün toplanan Konferansın başarıyla sonuçlandırıldığı açıklaması yapıldı. Bu konuda düşüncen nedir?

- Ben de bütün yoldaşlarım gibi başarıyla tamamlanmış olmasına çok sevdim. Gerçekten burada ciddi boyutta o insanları bizden ayırılması, sürdürülen çalışmaların yoğun operasyonlar karşısında böyle bir çalışmayı tamamlamış olmak ve Parti'yi tekrar tekrar ayakları üzerine dikeltip, biz de bu davada, kavgada varız deyip vargücümüzle çabamızla bunu sağlanmış olmak ve ben de birey olarak kendi gücümde, kendi konumumda belli oranda bir katkıda bulunmaktan çok çok mutluyum. Ve bugünkü süreçte de herkesin canla başla varolan düşüncelerimizi en iyi, en güzel şekilde yaşatabilmek için kavga etmelerini öneriyorum. Herkesin bu şekilde davranması gerektiğini düşünüyorum.

- Gerilla faaliyeti içerisinde unutamadığın bir anı var mı?

- İlk geldiğimde, ordu faaliyetinde bir çatışma yaşanmıştı. Bu kadar yakından bir silah sesi hiç duymamıştım. Kaleşnikofların veya elimizdeki diğer silahların sesini duymak istiyordum. Gerilla birliği köy içerisinde konaklar kenarına pusuya düşmüştü. Kurşunların özellikle vızır vızır başımızın üstünden geçmesi beni çok etkilemişti. Bu çatışmadan başarıyla çıktık. Bütün yoldaşların canla-başla birlik ve beraberlikle çalıştığını görmem beni çok etkiledi. Bu çok duygulandırmı. BİTTİ

İleri adım

Ozan Can Bakış

İdeolojik savaşım ve eleştiri-özeleştiri

İçinden çıkıp geldiğimiz ve bugün bazı yanlışlarıyla hala yaşadığımız bu ağır sürecin en temel sorunlarından biri hiç şüphesiz ideolojik savaşımın önemini yeterince kavramamak ve bunun gereklerini iyayıkıyla yerine getirmemektir. İdeolojik savaşımın başlıca silahlarından biri olan eleştiri-özeleştiri silahını yeterince ve doğru yöntemlerle kullanamayanca sonuçta bunu soysuzlaşmış biçimleri ağırlıklı ilişkiler haline geldi-gelirdi. Partide ve toplumda MLM bilimsel ideolojisiyle yeterince donanmayan hiçbir aygıt, hiçbir birey mevcut sorunları doğru yöntemlerle tahli edemez, doğru çözümlerle getiremez ve bu çözümlerle yaşamı geçiremez. Bunun başarılabilmesi için ideolojik donanımın, savaşımın bütün alanlarında tesis edilmesi ve ideolojik silahların rasyonel ve etkili bir biçimde kullanılmasına istikrarlı bir süreklilik kazandırılması olmazsa olmaz bir zorunluluktur.

"Önce Parti" şiarıyla belirlediğimiz yeni sürecin biçimini değil özünü, ruhu kavramak ne demektir? Bu soruya yanıt vermek gerekir. Hem de berrak ve açık somut sorunları çözümünde uygulanabilir yanıtlar vermek durumundayız. Şiarlarımızı genel propagandadan çıkarıp eylem şiarına dönüştürmekle başlamalıyız.

"Önce Parti" şiarı bu anlamda genel bir propaganda şiarı değil, somutla uygulanması gereken tüm çalışmaların ana eksenine oturtulması gereken bir şiarıdır. Neden? Zira içinden çıkıp geldiğimiz süreçte en çok denene edilen kavram Partidir. En çok soysuzlaştırılan Parti işleyişi, çalışma tarzı, önderlik anlayışı, kadro anlayışı, kitle çizgisi, asker çizgi, yayın çizgisi, iki çizgi, ajitasyon-propaganda, kültür-sanat, kadın sorunu, Parti yaşamı, Parti-Ordu ilişkisi, kolektivizm, eleştiri-özeleştiri anlayışı vb. hepsini kapsayan ideolojik-örgütsel bütünlüktür. Kısacası Bolşevik-Maoist Partinin sınıf savaşımındaki öneminin tahribata uğraması, uğratılması süreciydi. İlkelerin denene edildiği bir süreçti. MLM'er bu ideolojik şekilleniş yeterince görmedi ve müdahale edemedi. Sonuçta Partiyeye karşı düşmanlıklar Parti içinde büyütüldü. Büyütülen düşmanlar Partiyeye darbe yaptı, büyütülen düşmanların bulunması derinleştirilmeye çalıştı, büyütülen düşmanların Partinin merkezleşmesini sağlayacak OPK'yi sabotaj etmeye ve onu düşmanın darbelerine karşı savunmasız bırakacak kadar cesaret kazandı. Partinin olanakları, değerleri Partiyeye karşı kullanılmaya çalışıldı, düşmanlıklar Partiyeye ve MLM'e ihanete vardırıldı.

Süreçte Partinin yaşadığı bu saldırılar birer sonuçtu. Pekî bunlar nasıl oluştu, nasıl büyüdü ve nasıl Partiyeye böylesine zarar verebilecek boyuta gelebildi? Bunun nedenleri nelerdir? Esas sorun budur. Üzerinde yoğunlaşmamız gereken yan burasıdır. Zira proletar ideolojisyeye karşı küçük burjuva ideoloji, Parti içinde belli bir etkinlik kazanıyorsa burada proletar ideolojinin yeterince etkili silah kullanmadığı, daha etkili silahlarla donanmadığı ve keskin bir hesaplaşmaya giremediği, bu keskin ideolojik savaşımı sürekli kılamadığıdır.

Bugün, kendimizle hesaplaşırken geçmişimizle hesaplaşarak gelmek durumundayız. Bu hesaplaşmada keskin ama bilimsel bir hesaplaşma yöntemi kullanmalıyız. Her türlü önyargıdan, bireysel, örgütsel kaygılardan uzaklaşarak bilimsel bir ELEŞTİRİ ve ÖZELEŞTİRİ'yle doğrularımızı ve yanlışlarımızı ortaya çıkarmalı, yanlışları, çürüyen, atmalı, doğruları, yaşamakta olanı ise büyük bir kiskançlıkla sahiplenmeli, sorunlarımızı çözmeye, yıkılan yapılarımızı inşa etmeye kullanmalıyız.

NİÇİN ELEŞTİRİ? Ya da eleştiri ne demektir? Parti içindeki ideolojik savaşımın temel yöntemi eleştiridir. Parti içindeki küçük burjuva davranış, düşünüş, özlem ve politik sapmalara karşı kullanılacak temel silah eleştiridir. Parti içinde politikleşmenin, örgütsel olarak Bolşevikleşmenin, komünist kadrolaşmanın ve çok yönlü ideolojik donanımın temel yöntemi eleştiridir. Yanlış, olumsuzun yıkılmasını, doğrunun ve bilimsel olanı yaratmasını, geliştirilmesini, hakim hale getirmenin Parti içindeki temel silah eleştiridir. Her türlü bireysellikten, bencillikten, kişisel sürüşmelerden kurtulmanın ve kolektif kişiliğin, kolektif savaşımın yolunu açacak, hakim hale getirecek başlıca silah eleştiridir. Geçmişin hastalıklarından, iğrençliklerinden kurtulmanın, devrimci-proleter kişiliğin kazanılmasından, motor güc eleştiridir. Her türlü gerici, ahab-cavuş ilişkisinin, adançlılığın, kişisel dostluğun, liberalizmin, sektörlüğün, orta yolculuğun, kendiliğindenlik parçalanması ve savaşımın ilkelerinin ön plana çıkarılmasını, yaşanılır kılan temel silah eleştiridir. Kışkırtıcı, kişileri karalamayı ortadan kaldıracak ve İLKİMLERİMİZİ güçlendirecek Partiyeye ve yetenekli savaş kadrosuna ve Partinin vazgeçilmez silahıdır eleştiri.

Kısacası sürekli bilimsel ideolojik gelişmenin ve yeniden üretmenin ve sınıf savaşımının tüm sorunlarına hükmetmenin, çözümünü üretmenin ve sınıf savaşımının ihtiyaçlarına yanıt olabilmeyen motoru Parti içinde doğru ve bilimsel ideolojik yöntemlerle savaşmaktır. Bu savaşımın temel silahı ise ELEŞTİRİdir.

Ankca bu silah zamanında, yerinde doğru ve bilimsel yöntemlerle kullanılmazsa pash bir silah haline gelir ve sahibini vurur. Eğer eleştirinin temelinde Parti'nin, sınıfın ve halkın, devrimin ve komünizmin çıkarları, en açık ve net biçimde koymazsak böyle bir eleştiri ancak bireyin küçük burjuva duygularının, özlemlerinin, hastalıklarının tatmin edilmesine döndürür ki bu, niyet ne olursa olsun düşmana hizmet eder. Eğer eleştirilen eleştiri bir olumsuzun yıkılmasına ama aynı zamanda ve esas olarak doğrunun, bilimsel olanın inşasına hizmet etmiyorsa, bir şey eleştirirken ona alternatif çözüm önerileri-ortaya konulmuyorsa veya konulan çözüm önerilerinin yaşama geçirilmesi için büyük bir emek verme, ikna etme, inşa etme sürecine pratikte girilmiyorsa, büyük bir sabırlılık ve olgunlukla yıkılan şeyin yaratması olduğu tahribatlar adım adım tedavi edilmiyorsa burada varolan eleştirinin Parti adına, MLM ideolojisi adına yapıldığına kimse iddia edemez.

Eleştiri güçlü bir ideolojik silahtır. Bu güçlü silah olur olmaz yerde, gelişmiş, keyfi ve sorumsuz biçimde küçük burjuva kişilerin çıkarlarına hizmet eder vezyeyette kullanılması bu silahı etkisizleştirir. Bugün en çok sahiplenilmesi ve doğru biçimde kullanılması gereken silahımızdır eleştiri. Hiç kimse eleştiri adına istediği biçimde davranma, istediği biçimde istediği şeyi söyleme hakkına sahip değildir, olmamalıdır. Eleştiri adı altında bilimsellikten, alternatif sunmaktan uzak, Parti ve devrim çıkarlarından uzak, egilimi ve dönüştürülebilirlikten uzak her türlü "eleştiri"ye müsamaha edilemez, edilmemelidir. Eleştiriyi MLM normlarına hatta MLM literatürüne uygun yapmayan bir anlayış sahibi MLM değil olsa olsa Savaş İnce veya Nihat varı Kasımpaşa kişiliğinin bir devamı olabilir. Özellikle bugün eleştiri adına bunu yapmak yenilenmenin, değişimin yeniden kalıba dökmeyen ne demek olduğunu bilmemek demektir.

Her eleştiri konusu yapılan olgu objektif olmak zorundadır. Mutlak biçimde bilimsel verilerle ideolojik temellere oturtulmalıdır. Herkes söylediğinin ne anlama geldiğini, neye tekabül ettiğini, neyi çözeceğini bilmez durumundadır. Kulaktan dolma konularla, Parti düşmanlarının yaydığı deli saçması iftiralarla, kişisel kin ve hesaplarla eleştiriyi yapılarak. Bazı olumsuzlukları peşpeşe sıralayarak bunalm ve yıkım teorilerinin adına eleştiri denilemez. Önderliğe, Partiyeye ve yoldaşlara yönelik ulu orta "eleştiri" hakkını kimse kendinde görmemelidir. Bu hakkı kendinde görmek MLM bilimsel yöntemden, proletar ideolojiden uzaklaşmak demektir. Dedikodu, karalama, işleyiş dışı ulu orta biçimde yapılan herşey ancak Partinin ve ilkelerin daha fazla mahvına nezer olabılır.

ÖZELEŞTİRİ ise "Gelecekte daha dikkatli hareket etmek ve daha iyi çalışmak için hatırlı görülmeden geçmişte işlenmiş bütün hataları açığa vurmak, geçmişteki kötü şeyleri bilimsel bir inceleme ve eleştiriye tabi tutmak gerekir." (Mao) ile başlıyor kendiyi hesaplaşmasıdır komünist birey için. Diğer birçok hastalık gibi küçük burjuva devrimcinin en büyük hastalığıdır karşısındaki mantığı sudur. "Tanrı beni yarattı, ben komünist değilim" şeklinde özeleştirmen korurum." Şimdi bu anti MLM ideolojik yaklaşımın barçalanma ve MLM ilkeleri bu alanda da inşa etme görevimizi kavrayalım. Buna uygun davranalım.

"...Bir orman gibi kardeşçesine"

■ **Ankara/Özgür Gelecek-** Bir süre önce Ankara Keçiören Ovacık'da MHP'li faşistler tarafından öldürülen Erdal Yıldırım için katledildiği yerde 16 Eylül günü çınar ağacı dikildi. Daha önceden Keçiören Demokrasi Platformu'nun duyurduğu üzere saat 12.00'de başlaması gereken etkinlik, Ovacık'a gitmek isteyen 72 kişinin gözaltına alınması nedeniyle saat 13.00'e doğru başladı. Kitle çok sıkı aramalardan geçirilerek Ovacık'a alındı. Polis tarafından yapılan tüm engellemelere ve gözaltına alınmalara rağmen aralarında İHD Genel Başkanı **Akın Birdal**, Edebiyatçılar Derneği Genel Başkanı **Mustafa Şerif Onaran** ve milletvekili **Salman Kaya**'nın da bulunduğu kitle Ovacık'taydı. Keçiören Demokrasi Platformu tarafından yapılan basın açıklamasında **Keçiören Belediye Başkanı faşist Turgut Altınok** ve uşaklarının Keçiören ve Ovacık'ta estirdiği terör anlatılarak Altınok hakkında dava açılması istendi. Bu arada "**Erdal'ın Katili Faşist Altınok!**", "**Erdallar Ölmez!**", "**Kahrolsun Faşizm!**" sloganları atıldı. İHD Ankara Şubesi gözaltına alınanların derhal serbest bırakılmalarını istedi.

Yıkımlar durmak bilmiyor

■ **İzmir/Özgür Gelecek-** İzmir'e bağlı Buca Gediz Mahallesi'nde 20 Eylül günü 13 gecekondu yıkıldı. Tanklarıyla, panzerleriyle, sayısız güvenlik kuvvetiyle gelen yıkım ekibi ctrafta terör estirdi. Evlerinin yerle bir olduğunu gören insanlar "**Bundan sonra oyumu hiç kimseye vermeyeceğim. Verdim de ne oldu, gelip evimizi yıktılar**" dediler. Yaşlı bir anne ise, "**Ben bu devlete oğlumun 'şehit' verdim. Bizden ne istiyorsunuz. Evlerimizi neden yıkıyorsunuz**" diye hesap soruyordu.

Alternatif Bürosu'na polis baskını

■ **İzmir/Özgür Gelecek-** Sosyalist basına uygulanan baskı ve yıldırma politikalarının en son örneği İzmir'de **Sosyalist Alternatif** bürosunda 18 Eylül pazarı günü yaşandı. Büro saat 10'da basılarak **Osman Ulutaş** gözaltına alınarak, dergi ve kitaplara el konuldu. 19 Eylülde Konak HADEP binasında saat 6 stralarında Sosyalist Alternatif çalışanları tarafından yapılan basın açıklamasında "**Bu baskı ve yıldırma politikaları uzun süredir İstanbul, Ankara, Adana'da sürmekteydi. Bu baskıyla artık İzmir'de de baskıları sürdürceklerini gösterdiler. Bu baskıların devrimcileri susturmayacağı ortadadır**" diye devam eden basın açıklaması: "**Özgür Basın Susturulamaz!**", "**Kahrolsun Faşizm!**", "**Yaşasın Halkların Kardeşliği!**" sözleriyle bitirildi.

Faşist koalisyonun çöküşü

✓ Verilen vaatler, tutmayan hesaplar... Girilen ekonomik ve siyasi kriz sadece DYP-CHP koalisyonunun çıkmazı değildi. Bir bütün faşist TC çırpınıyor, çırpındıkça takke düşüyor kel görünüyor.

Haber Merkezi- Gelişi çok şatafatlı ve kamuoyunu oldukça meşgul eden koalisyon hükümetinin çöküşü hazin bir törenle oldu. Şöyle dört yıl geriye gittiğimizde, koalisyon protokolünde ve seçim mitinglerinde ileriye sürülen onlarca vaatlerle karşılaşıyoruz. Dahası "demokratikleşme" vaadiyle hükümeti kuran DYP ile SHP'nin süreç içinde her yönüyle açığa çıkan gerçek yüzüne tanık oluyoruz. Hiç şüphesiz sosyalistler açısından koalisyonun niteliği ve ortaya koyacağı icraatlar hiçte sır değildir. Ama, devrimcilik adına, ilericiçilik adına bu gerçeği göremeyen, faşist demagojiye kanınların sayısında azımsanmayacak kadar çoktur.

Koalisyon güçleri 12 Eylül'ün izlerini silme vaadiyle ortaya çıktılar. Doğrusu bırakalım izlerini silmeyi, silik izleri daha da belirginleştirdiler. Generallerin çıkaramadığı, çıkar-

Gelinen aşamada, koalisyon hükümetinin egemen sınıflar tarafından çaresizlik içinde 'çare' olarak sunulduğu, yapılan tüm demagojilerin onları kurtarmayıp sonuçta çaresizlik duvarına dayandıkları gerçeği kitleler nezdinde her yönüyle açığa çıktı. Şöyleki, aşağıya doğru çekeceklerini iddia ettikleri enflasyon, yukarıya doğru tırmandı. Kürdistan'da yürütülen kirlî savaş ekonomik yatırımları sıfırladığı gibi, bir çok işletme ve fabrikaların kapanmasına yol açtı. Yabancı sermaye akışı giderek azaldı. Gümrük birliği tartışması hala sürüyor. İnsan hakları ihlalleri konusunda TC'nin dosyası kabardıkça kabarıyor. Tüm bu gerçekler, kitleler nezdinde koalisyonun var olan kredisinde giderek tüketti. Özcesi; koalisyonun, bitişine yol açan nedenler, ekonomik ve siyasi krizdir. Özellikle son dönemde uluslararası plan-

hafızalarımızı yoklayalım: Karşımızda şu gerçekleri görürüz:

Kongre öncesi egemenler, TV'siyle, burjuva basınıyla dünyanın 'kariyerist ve hizipçi' **Baykal**'ını bir anda CHP'nin kurtarıcısı ilan ettiler. Yani kurultay sadece ilan edilen bir başkana resmîyet kazandırdı. Bu durumda aklımıza hemen şu soru gelebilir: Egemenler neden BAYKAL'ı istedi? Birincisi egemenlerin esas istediği, giderek dibe vuran CHP'nin bitişini engellemektir. Bu gerçek TÜSİAD tarafından 'CHP diriltilmelidir'(!) sözleriyle açık açık ifade edildi. İkincisi, BAYKAL şu ana kadar genel başkan olarak henüz denenmemiştir. Ve ayrıca CHP içinde pek fazla alternatif de yoktu. Neden CHP? Öncelikle SHP ve sonra CHP, koalisyon sürecinde, Kürt ulusal Hareketi'ne ve emekçilere karşı yeteri kadar

sından CHP'nin yapılabilecek bir seçimde seçim barajına ta-kılmaması gerekir.

Keza, 'sol' yelpazede görünen DSP ise yürüttüğü ırkçı ve şoven politikaları neticesinde, başta Kürt halkı olmak üzere, emekçiler nezdinde kredisini giderek tüketiyor. Ecevit özellikle sağ partilerin tabanından oy alarak genişliyor. Diğer bir ifadeyle milliyetçilik ve şovenizm onu güçlendiriyor. Özetlersek: Yeni dünya düzeni politikasına uygun olarak çözülmesini öngördükleri Kürt politikasının hayata geçirilmesi ve toplumsal muhalefet odaklarının radikal bir hatta yönelmesini engellemek için egemen sınıflar CHP'nin tükenişine müsaade etmeyeceklerdir. Bunu önlemenin yolu da, CHP'nin yeni bir seçim sürecine muhalefette girmesinden geçiyordu. Yapılanda budur.

Önümüzdeki süreçte muhtemel gelişmelere gelince: Her şeyden önce kurulacak bir azınlık veya geniş tabanlı bir hükümet, sonuç itibarıyla bir seçim hükümeti olacaktır. Bu seçim hükümetinin hangi partilerden oluşacağı o kadar önemli de değildir. Ancak şu da bir gerçek: Egemenler gözden çıkarmadıkları ya da geleceğe hazırladıkları piyonlarını bu ara dönemde yıpranmamasına özen göstereceklerdir.

Son dönemde azınlık hükümeti için arayışlara ve görüşmelere başlayan Çiller ANAP'la yakın temas flört girişimlerinde yoğunlaştı. ANAP ise hem Genel Başkanları Mesut Yılmaz şahsında yıpranmama kaygısıyla hemde erken genel seçime bir an önce girilmesi için bu flörtle temkinli yaklaşıyor. Fakat sonuç itibarıyla egemen sınıflar daha fazla hükümet krizi yaşatmamak için bu birlikteliğe onay göstererek ve hatta dayatarak seçime bir an önce gidilmesini sağlayabilirler.

Yine şu gerçeğin altını çözmek gerekir: Bu ara dönemde, egemenler cephesinde baskı ve şiddetin dozu giderek daha da artacaktır. Buca merkezli son saldırılar bunun en somut örneğidir. Grevlerin ertelenmesi ve demokratik talepli en ufak bir kitle gösterilerine karşı estirilene devlet terörü yine bunun en somut kanıtlarıdır. Buna karşın ülke ve Avrupa kamuoyunu aldatmak için 'düşünce özgürlüğü' adı altında 8. madde tartışmasında noktalanabilir. Bu olasılık ihtimal dışı değildir.

Sonuç olarak, yakın gelecekte ciddi anlamda hiçbir değişiklik olmayacaktır. Kurulacak geniş tabanlı veya azınlık hükümeti, özde eski hükümetin bir tekrarı olacaktır. Çünkü bu coğrafyada karar mercii, parlamento değil MGK'dır! ■

Pazarlık için önce el sıkıştılar, sonra çıkar çelişkisini kişisel çelişkilerin arkasına gizleyerek sıvıştılar.

mayı düşünemediği yasaları çıkardılar. Devlet terörünü çıkardıkları bu yasalarla meşrulaştırıldı. Yani halka yönelik sürdürülen baskı ve katliamlara yasal kılıflar buldular. Son dört yıl içinde; sokak infazları, T. Kürdistanı'nda katliamlar, sürgün ve göçler... günlük yaşamımızın bir parçası haline geldi. Özelleştirme adı altında sermaye çevreleri daha da zengin edilirken, işçiler sokağa sürüldü. İşsizlik ordusu çığ gibi büyüdü. Kürt sorunu militarist odaklara devredildi. Demokratik hak ve özgürlüklerin bolca lafi yapıldı ama demokratikleşme paketi asla buzdolabından çıkarılmadı. Ki çıkarılması da söz konusu olamaz. Yani egemen sınıflar her yönüyle sınıf çıkarlarına uygun davrandılar. Burada yanlış olan CHP'yi unut olarak gören, Demirel'in 12 Eylül'ün izlerini silme vaadine yerer mantık ve anlayışlardır. Bu gerçek görülmelidir.

da başta DEP davası ve Kürdistan'da yürütülen kirlî savaş ve insan hakları ihlali olmak üzere birçok noktada TC zor duruma düştü. İçte ise yürütülen kirlî savaşa paralel olarak gelişen grev dalgası vb. gelişmeler ekonomik olarak egemen sınıfları daha da zor duruma soktu. 'Bu durum koalisyon cephesinde de karışıklıklara yol açtı. Karşılıklı olarak açığa çıkarılmaya çalıştıkları yolsuzluk olayları ve arpalıkların paylaşımında ortaya çıkan çatışmalar, bunun dışında her yönüyle DYP'ye endekslenen CHP tabanında giderek boyutlanan hoşnutsuzluk ve aynı zamanda giderek eriyen bir CHP gerçeği... Tüm bu nesnel olgular, koalisyon hükümeti için bitiş düğününün çalınmasına yol açtı.

Hemen belirtelim ki, koalisyon hükümetinin dağılmasının CHP kongresinin hemen arkasından gündeme gelmesi tesadüfî bir gelişme değildir. Şöyle

sibob görevi gördü. Bu sibobun tümünden işlevsiz hale gelmemesi ve ilerideki süreçte yeniden devreye sokulması için iktidar ortağı değil muhalefette olması gerekir. Çünkü önümüzdeki süreçte, işçi ve memur eylemliliklerini, dahası tüm toplumsal muhalefet odaklarını düzen içinde tutmak, radikal kanallara yönelmelerini engellemek için egemenlerin CHP'ye ihtiyaçları vardır. CHP'nin koalisyondan ayrılması grev dalgasının yayıldığı ve seçime kısa bir süre kaldığı döneme tekabül etmesi tesadüfî bir gelişme olarak algılanamaz ve yorumlanamaz. Ki, diğer en önemli nokta ise, önümüzdeki süreçte başta ABD olmak üzere emperyalistlerin giderek gündemleştirecekleri Kürt sorununun çözümü politikalarının hayata geçirilmesi noktasında yine CHP'ye ihtiyaç duyulacaktır. Kısacası, hangi cepheden baksak bakalım, egemenler açır-

Gölge oyunu

Haber Merkezi- Olağanüstü Hal kapsamının daraltılması hedefi (!) doğrultusunda MGK'nun tavsiyeleriyle İl İdaresi, Terörle Mücadele, Ateşli Silahlar ve Bıçaklar ile Kuvvetli Tayın yasalarında değişiklik öngörülen dörtlü pakete son şekli verildi. İlgili kuramların pakette ilgili görüşleri alındıktan sonra paketin son şeklini yine MGK verecek. MGK'nun pakette yapacağı düzeltmelerle (!) İl İdaresi alanında Valilere Olağanüstü Hal Bölgesi valisinden daha fazla yetki verilecek. Yani böylelikle tüm Türkiye "Olağanüstü Hal" ismi olmaksızın Olağanüstü Hal Bölgesi ilan edilecek.

Yasa kapsamında valilere verilecek yetkiler şöyle özetlenebilir:

VALİLERİN SİVİL ALANDA-Kİ YETKİLERİ

a) Vali, ekonomik bunalım, doğal afet, genel güvenliğin ve genel sağlığın bozulması halinde, zo-

ceği Mülki İdare Amiri, hava meydanlarında, limanlarda ve sınır kapılarında uçakları, gemileri, her türlü deniz ve kara taşıtlarını, giriş ve çıkış yapan yolcuları arayabilecek. Bu yetki, kamu ve özel kuruluşlarda çalışan personel içinde geçerli olacak.

b) Olağanüstü durumlarda yapılacak satın almalar için, valiler; ödeme emri beklemeyecek. Bu harcamalar Muhasebe-i Umumiye ve Sayıştay yasalarında öngörülen denetimden etkilenmeyecek.

VALİLERİN ASKERİ ALAN-DAKİ YETKİLERİ

a) Askeri kuvvet, valinin görüşü alınarak olaya müdahaleye en uygun yerde ya da olay yerinde hazır bulundurulacak.

b) Ayrıca askerler, kolluk kuvvetlerinin genel güvenliği sağlama da sahip olduğu yetkileri de kullanabilecek.

c) Askeri birliğin belirli görev-

a) "Yargısız infaz" savlarına karşın polis ile jandarmaya "hedef gözeterek ateş" yetkisi veriliyor. Kararları gereği örgütlerle ilgili soruşturmalarda, ifadesine başvurulması gereken tutsaklar Vali'nin teklifi üzerine hakim kararıyla cezaevlerinden alınabilecek. 10 gün süreyle sorgulanabilecek.

b) Kararlarla birlikte Türkiye Kürdistanı'ndaki korucuların ellerinde bulunan silahlara ruhsat verilecek.

c) Bakanlar kurulunca belirlenecek illerde iç güvenlik hareketi amacıyla görevlendirilen TSK birlikleri, savaşta ve savaş gibi önemli hareketlerde, büyük manevralarda askere uygulandığı gibi işe edilecek.

Terörle Mücadele Yasası (TMY) ile birlikte İl İdaresi Kanunu MGK'nun Türkiye halkları üzerinde oynadığı faşizm oyununu tüm çıplaklığıyla gözler önüne seriyor.

İl İdaresi kanunuyla valilere verilen görevlere baktığımızda yaşam hakkımızın valinin iki dudağı arasında sıkıştırılmaya çalışıldığını görüyoruz. Bu kararlarla insanca yaşama isteğimiz, çabamız yok edilmeye, kaldırılmaya çalışılıyor. Askerlere, kolluk kuvvetlerinin sahip olduğu yetkileri vermek demek, Şili, Salvador, Arjantin'de ki katliamların ülkemizde de boyutlanarak yaşanması; bu kararlarla birlikte T. Kürdistanı'nda yaşanan; köy yakmalar- boşaltmalar-orman yakmaları, kitlesel kıymlar, yiyecek ambargosu, gıda ve ilacın karneye bağlanması, gece sokağa çıkma yasakları, bir köyden başka bir köye gitmenin askerden izin alınarak yapılması, haberleşmenin imkansızlığı vb. türden uygulamaların bir bütün ülkenin geri kalan kesiminde de yaşanması sağlanılmaya çalışılmaktadır. Gerçi, faşist diktatörlük metropollerin göbeğinde bile kitlesel katliamlar gerçekleştirilebilir. En ufak hak arayışına dahi tahammül edemeyerek azgınca saldırebiliyor. TMY kararlarındaki en çarpıcı, en dehşet verici, en canice diğer bir nokta ise polise ve jandarmaya hedef gözeterek ateş etme yetkisinin verilmesidir. Bu kararlarla birlikte faşist kolluk güçleri sokaktaki, evdeki vb. insanları hedef tahtası gibi kullanma yetkisine sahip olacak. Keza bu yasalar mevcut olmadan da egemen sınıflar kendi yasalarını hiçe sayarak bu tür uygulamaları fiilen gerçekleştiriyorlardı. Artık, "resmiyet" kazanarak fütursuzca yapabilecekler katliamlarını, işkencelerini, infazlarını, sömürülerini. Egemenler, bu kanunlarla birlikte 1980 AFC'sini aratmayacak bir düzeni kendilerinin de inandırdığı meclise onaylatıp, militarist yöntemlerle Türkiye halklarına dayatmaya çalışıyorlar. MGK'nın tavsiye ettiği bu kararlarla birlikte, bölgesel diktatörlükler kurulacak, halklar üzerinde faşizan yöntemler azgınca uygulanacak geliyoruz, batılılaşyoruz, Türkiye artık demokratikleşme yolunda önemli adımlar atıyor teraneleri ise Türkiye halkları gözünde yırtılan bir tülün rüzgarda savrulması gibi savrulacak. Tüm bu baskılara, zorbalığa karşı bizler ne yapmalıyız? İlk önce kendi gücümüzden korkmasın öğrenmeliyiz. Daha sonra ise örgütlenmeli, örgütlülüğümüzden gelen gücümüzle bizleri esarete bağlayan emperyalistleri koparmalıyız. İşe ilk adım olarak emperyalistleri koparmalıyız. Bu kanun değişikliklerinde şu maddeler var:

runlu ihtiyaç maddeleri, ilaç, hayvan, hayvan yemi ve ürünlerinin il dışına çıkarılmasını kısıtlayabilecek ya da tümüyle yasaklayabilecek.

b) Valiler geçici olarak belirli yerlere giriş ve çıkışları sınırlayabilecekler, belirli yerlerde toplanma ve dolaşmaları yasaklayabilecekler, üç günü aşmamak üzere sokağa çıkma yasakları uygulayabilecekler.

c) Resmi ve özel eğitim kurumlarında öğrenime ara verme, öğrenci yurtlarını kapatma veya başka hizmetlerde kullanılmasına karar verme yetkisine sahip olabilecekler.

d) Valinin emriyle, dernekler, kamu kuruluşları, sendika ve vakıflara ait lokaller, sinema, tiyatro, gazino ve oteller aranabilecek ve üç aya kadar kapatılabilecek.

e) Valinin emriyle kente giriş ve çıkışlar kısıtlanabilecek veya yasaklanabilecek.

f) Olağanüstü durumlarda, ruhsatlı olsa silah ve mermilerin belirli yerlerde ve zamanlarda taşınmasını, valiler yasaklayabilecek.

g) Vali ya da görevini devrede-

Özgürce

Bulut Çiçek

Artık "havaya açılan uyarı ateşleri"yle ölmeyeceğiz!

Siz hırsız değilsiniz ama etrafınızdaki herkes size hırsız diyor. Ne çalsın, gelip sizden hesabı soruyor. Ne yapacaksınız? En iyisi bundan sonra siz de çalmaya başlayın. Çalın, her şeyi çalın! Zira zaten hırsızlıkla suçlanmaktan kurtulmıyorsunuz, bari bu suçlamalar da varken siz de bundan yararlanın ve çalın! Hiçbir şeye sahip olmadan hırsız dangası yemektense, bari bir şeye sahip olarak o damgayı yiyin!

Böyle bir mantıkla, hırsızlık yapılması kabul edilebilir bir şey midir? Burada eylem hırsızlık yapılması ya da başka birşey de olabilir, örnek önemli değildir.

İçinde bulunduğu psikolojik atmosfer açısından kişi belki de kendisini bu mantıkla ikna (!) edebilir ancak aynı mantık(sızlık)la toplumun kabul etmesi istenemez, beklenemez.

Şimdi faşizm bu ucube mantığı daha da ucubeleştirerek "yargısız infaz" iddialarından kurtulmak istiyor. "Siz bana yargısız infaz yapıyor diyorsunuz, oysa yasalarımda hedef gözeterek ateş etmek yok. Ama madem böyle diyorsunuz, bundan sonra 'hedef gözeterek ateş' etmeyi yasalaştırıp, aynı şeyi yasal olarak yapacağım ve siz bana 'yargısız infaz' yapıyor diyemeyeceksiniz" diyor. Sanki buradaki yargı sözcüğü, kendi yasalarındaki yargılamaya/mahkeme kararı sürecini ifade etmiyor da, hedef gözeterek ateş etmeyi ifade ediyormuş gibi. Oysa tam da tersine, "yargısız infazlar" bizzat faşist devletin mahkeme senaryolarına dahi gereklerinin duymayan tarzda hedef gözeterek, bilerek, isteyerek ve daha önceden yargıya/karara varılarak yapılan infazları ifade ediyor. O nedenle "yargısız infazlar tam da yargılı infazlardır. Sadece mahkeme senaryosu eksik bırakılmıştır. Zaten o nedenle de "yargısız" denmektedir. Faşizm şimdi bu eksikliği demagojiyle, hedef gözetmeden ateş ten, hedef gözeterek ateş tezine çevirerek gözlerden gizlemeye çalışıyor.

Bu arada, "Hedef göstererek ateş etme" yetkisinin bir mantıksızlığı, bir doğa dışılığı da ortadan kaldırdığını belirtmekte yarar var. Bugüne kadar, "havaya açılan uyarı ateşi sonucunda" kurşunlar bize isabet ediyor, ölüyorduk. Bunu da binbir çabayla başarabiliyorduk. Kolay değildi gerçekten havada uçan kurşunları kendine çarpırmak. Şimdi hem gökyüzünde bize gelen kurşunların mantıksızlığı çözülmüş oluyor, hem de bizlerin o kurşunları kendimize çarpırmak için çabamızı öğrenme kurslarına gitme sorunumuz ortadan kaldırılmış oluyor. Artık, bizzat bizleri hedef olarak ateş edecekler; kurşunlar da, biz de, fizik kuralları da bu saçmalaktan kurtulacak! Faşizmde, kendisi açısından bu mantıksızlığı yasal düzenlemeyle aşacak. Hem de bunun adına demokratikleşme diyor.

Ama tabii, yağma yok! Biz emekçiler bunun önüne çıkacak, bu demagojileri açığa çıkaracağız. Giderek de daha geniş bir halk kitlesi bu gerçekliği görecekler.

Hedef gözeterek ya da gözetmeyerek ateş etme değil; ya da "neden faşist mahkemelerde yargı ayarak öldürmedin?" değil, işin özü: faşizmin devrimcileri-komünistleri-yurtseverleri katlederek faşist sömürü düzenini sürdürme çabaları, sömürü için, emperyalizme bağlılık için ateş edilmesidir! Bu faşist karakteri hiçbir yasanın meşrulaştırması da mümkün değildir. Biz faşizmin yargılı infazlarına da "yargısız infazlarına" da karşıyız. Faşizmin halkımızı meşru yargılamaya ve cezalandırma yetkisi yoktur. Ama burada, bunun da ötesinde faşistlerin kendi yasalarına dahi uymayarak, yargılamaya yapmadan infaz yapması, şimdi de bunu halk nezdinde meşrulaştırmaya çalışması vardır.

Faşizmin merkezi kurmayı MGK, şimdi bu tür oyunlarla yasal düzenleme yapmak istiyor. Ve "Gelen gideni aratır" sözüne uygun hareket ediyor faşizm. 141-142 kalktı "Terörle mücadele yasası" geldi, hem de aynı suç(lara) daha ağır cezalar getirerek, ama olsun! 141-142 gibi faşist yasalar kalkmıyorsa! Faşizm bu kadar adı bir demagojiyle 141-142'nin kaldırılmasını demokratikleşme gibi gösterdi ve büyük bir çoğunluğa da yutturdu; giderek demokratikleşiyoruz, reformlarla da bu iş oluyor du(!)

Şimdi de Olağanüstü Hal kapsamı önce daraltılacak, sonra da kaldırılacak. Demokratikleşmeye, Avrupa Birliği'ne demokratik bir ülke olarak girmeye adım adım yaklaşıyoruz(!) Bildik tüm burjuva şarlatanları ve onların çanak yalayıcıları ve de emperyalistler aynı türküyü çığırarak, benim saf halkıma da bunu yutturacaklar.

Oysa OHAL yasanını, belirlenmiş bir alandan kaldırıyor(!), ama bir başka adı altında OHAL uygulamasını daha da faşistleştirerek faşist devlet sınırlarının tamamına yayıyorlar. Her ilin valisine şu andaki OHAL valisinden daha fazla yetki veriyorlar.

İl İdaresi yasası, Terörle Mücadele Yasası, ateşli silahlar ve bıçaklarla ilgili yasa ve Kuvvetli Tayın yasalarında yapılacak değişikliklerle valileri "sivil alanda" ve "askeri alanda" iyice otoriter yetkilerle donatıyorlar. Bunun için de de, askerlerin etkinlik ve inisiyatiflerini yasal yolla da öne çıkartıyorlar. Bunların, gelişen ve gelişecek olan toplumsal muhalefete karşı bir hazırlık olgu ise herkesin malumudur.

Ama diğer yandan, bu faşist yönelim bir yanıyla da iyidir. Faşizm, merkezi otoritenin yetkilerini aynı zamanda yerel yetkililere de vererek, onları merkez düzeyinde yetkiyle donatarak gelişen-giderek daha da gelişecek olan toplumsal devrimci muhalefeti engellemeyi hesap ederken, aynı zamanda merkezi otorite yerine yerel otoriteleri de geçirmiş olacak; yerel otoritelere bölünmüş iktidar olacaklar, yerel savaş ağaları yaratılmasının da yolunu açacak, bu da egemen sınıflar arasında giderek bu yönüyle çelişkileri derinleştirecektir.

Devrimci mücadele ve halk savaşı açısından daha da elverişli ortamların yaratılmasına olanak sağlayacaktır. Şimdi somut koşulların somut tahliliyle, çelişkilere daha da yararlanma, derinleştirme olanakları yaratıcı bir şekilde uygulayarak; egemen sınıfların çöküşünü çıkarıcı olarak yerel otoriteleri güçlendirip, ezilenlerin ayağına dikilmek, hem de hayata geçirilenleri güçlendiren bir araçlamanın somut taktiklerini belirlemenin ve "vaktiyle" gerilla savaşının can alıcı önemini görmenin zamanıdır.

İşçi grevleri sömürücü

Kamuda çalışan işçiler ayakta... Üretimden gelen güçlerini kullanarak şartları indirdiler; üretimi durdurdular. Grev dalgası OHAL Bölgesi hariç (Bu bölgede egemenler grevi yasakladılar) tüm yurdu sarmış durumda.

Bundan 9.5 ay önce Ocak ayında başlayan Türk-İş ile patron-devlet arasındaki Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmeleri patron-devletin sıfır(0) zanda direktmesi sonucunda bugüne dek sürdü. En son görüşmelerde Türk-İş'in % 70'lik zam önerisine karşılık patron-devletin % 5.4 gibi komik bir zanda (zam da değil) avan niteliğinde) direktmesi sonucu Türk-İş Başkanlar Kurulu 680 bin işçiyi kapsayan grev kararını aldı. Ve önce 7 Eylül'de BASİSEN Ankara Sigorta'da, 8 Eylül'de Tarım-İş, 19 Eylül'de Şeker-İş, alınan karar gereğince 20 Eylül'de Türk Maden-İş, Genel Maden-İş, Şeker-İş, Türk Metal, Yol-İş, Tarım-İş, Türk Koop-İş ve Basın-İş'ten toplam 160 bin işçi grev pankartlarını işyerlerine asarak üretimi durdurdu. Hergün greve çıkan sendika ve işçi sayısına yenileri eklenerek gelinen süreçte greve çıkan işçi sayısı 330 bini aştı. Anlaşına sağlanamadığı taktirde, greve çıkan işçi sayısı ekim ayı sonuna kadar 680 bini bulacak.

Bugüne nasıl gelindi? Egemen sınıfların örgütlü zor aygıtı olan devlet, esas olarak siyasi-iktisadi yapısı gereği, yani, yarı-feodal-yarı sömürge yapısı gereği, emperyalizmde siyasi ve ekonomik olarak bağlı oluştundan kaynaklı olarak zaten ekonomik ve siyasi olarak güçsüzdür ve sürekli bir kriz içerisindedir. Bu krizlerini dönem dönem askeri darbe-zor yoluyla, faşist yasa ve dayatmalarla, emekçi halka kemer sıkma politikasını dayatarak aşmaya çalışsa da sürekliliğini koruyamaz. Ayrıca, genelde sosyal kurtuluş mücadelesinin özellikle de Kürt ulusal kurtuluş mücadelesinin almış olduğu boyut TC'yi ekonomik ve siyasi olarak tam bir çıkmaz içerisine sokmuştur. Hakim sınıflar devlet bütçesinin yarısından çoğunu, Kürt halkına karşı yürütmüş olduğu kirli savaşa aktarmaktadır. Hakim sınıflar, özellikle son 10 yıldır Kürt halkına karşı yoğunluklu olarak sürdürdüğü bu kirli savaş sonucu ekonomik ve siyasi olarak tam bir çıkmaz içerisine girmiştir.

TC devleti, bütçesinin yarısından çoğunu savunma sanayiine yani kirli savaşa (silahlanmada dünyada ikinci durumda) aktarması nedeniyle, eğitimden sağlığa, sanayi yatırımlarından tarıma kadar yeterli kaynak aktaramamaktadır. Bu nedenle de bu sektörler bir çöküş yaşamaktadır.

Elbetteki egemenler bu çıkmazdan-krizden kurtulabilmek için faturasını, halka yükleyecektir. Hakim sınıfların parlamentodaki sozöğüleri DYP-CHP koalisyonu bu krizden kurtulmanın yolu olarak Dünya Bankası ve IMF'in dayatmasıyla 1994'te kamuoyunda "Ekonomik Terör Paketi" olarak bilinen "5 Nisan Kararları"na yaşamaya geçirecek krizlerinin faturasını dozunu daha da artırarak işçi sınıfının ve tüm emekçi halkın sırtına yitmaya çalıştılar. Ve yiktılar. Tarımda uygulanan yanlış politikalar sonucu tarım sektörü çöküşünü yaşadı. Destekleme alımları ve taban fiyatlarıdaki kısıtlamalar sürerken, gübre, tohum, ilaçlar ve benzerlerine sürekli zam yapıldı. Enflasyon % 150'leri aşarken işçi ve memur ücretleri donduruldu; yüzbinlerce işçi işten atıldı. 1995 yılında enflasyon % 40'lara çekileceği yönünde açıklamalar yapılarak greve çıkabilecek işçilerin "ülkenin menfaati(!)" için sabretmesi istendi; işçiler sabretti, greve çıkmadı. Ancak enflasyon % 90'larda. Bu gidişle '95 sonuna dek % 100'leri aşacağı kesindir. Eğitime katkı payı adı altında eğitim paralı hale getirildi. Tüm bunlar olurken özel sektör patronları faaliyeti dışı yani üretimle değil ama devletin verdiği faizlerle, kredilerle bu krizden etkilenmeyerek trilyonları gö-

türdü. Ülkede üretim değil rantiyecilik ve tefecilik gelişti.

Gelinen süreçte '95 ocak ayında Türk-İş ile patron devlet arasında yapılan TİS görüşmelerinde, patron devletin uzlaşmaz tavırlarına-sıfır(0) zam dayatmasına-rağmen bürokrat sendika ağası Türk-İş yönetimi "ülkenin milli birlik ve beraberliği(!)", "menfaati(!)" gereği grev kararı almayarak görüşmeleri Eylül ayına kadar uzattı. Yapılan son görüşmelerde hükümetin % 5.4 gibi komik zam dayatması sonucu işbirlikçi Türk-İş yönetimi tabanda işçi kütlesinin dayatması sonucu ve yakın süreçte yapılacak olan kongre hesapları nedeniyle 680 bin işçiyi kapsayan 17 sendikayla birlikte 20 Eylül'de greve çıkma kararı aldı.

Bu kez grev salt ekonomik amaçlı değil; aynı zamanda güdükte olsa demokratik muhtevalar taşımakta. Türk-İş greve giderken, "neden grev?" diyerek grevin amacını şöyle sıralıyor:

1- Enflasyon karşısında eriyen ücretler telafi edilmeli.

2- Özelleştirme durmalı ve çalışanların

**Şu komprador patronlara
Karşı birleş sıra sıra
Kilit vur makinalara
Sen durunca hayat durur
Kan emiciler kudurur...**

iş güvencesi sağlanmalı.

3- Demokratik hak ve özgürlükler tanınarak, anti-demokratik yasalar iptal edilmeli.

4- İşçi-memur maaşları arasındaki fark, memurların maaşlarının yükseltilmesi yoluyla giderilmeli.

5- Memurlara grevli-toplusözleşmeli sendika hakkı verilmeli.

6- Kapatılan Tüm Haber-Sen açılmalı.

7- Emeklilerin aylıkları artırılmalı.

8- İşsiz iş bulunmasını sağlayacak yatırımlar yapılmalı.

9- Küçük esnafa ve köylüye destek verilmeli.

10- Hükümet, altına imza koyduğu uluslararası anlaşmalara bağlı kalmalı.

Gereği her ne kadar bu talepler sıralansa da amaç ekonomiktir. Çünkü, kamuoyuna yapılan açıklamalarda da anlaşılacağı gibi ücretlerine zam istemediklerini. 1994 yılında % 150'leri aşan enflasyon nedeniyle ücretlerinde meydana gelen kaybin telafi edilmesini eğer telafi edilirse grevün hemen sona ereceği belirtilmekte.

İşçi sınıfının kendiliğinden de olsa Türkiye'nin dört bir yanına yayılan grevleri DYP'yle CHP arasında koalisyonun oluşturulmasında pazarlık konusu haline gelince, koalisyon oluşturulamadı, ortaklar ayrılınca hükümet devrildi. İşçilerin kararlılığına gören diğer hakim sınıf temsilcisi partilerde yıpranmamak için koalisyon, 20 Eylül günü saat 00.00'da Ankara'da düzenlenen toplantıda toplanan yaklaşık 8 bin işçi, burada davul-zurna eşliğinde halaylar çekerek Türk Metal-İş Sendika-

çiller'le, Mesut Yılmaz arasında işçi grevlerinin yine pazarlık konusu ve hükümet oluşturmada bir krize dönüştürmesi en açık şekilde göstermektedir. Mesut Yılmaz'ın "ya işçilerin hakları verilir ya da grevlerin ertelenmesine imza koymayız" gibi tavrı karşısında Çiller, krizlerinin derinliğini ortaya korcasına sinirlenip, bağırarak, "neyle, hangi parayla vereceksiniz, bilmiyor musunuz ülkenin içerisinde bulunduğu durumu?" diyerek Yılmaz'ı paylıyor.

İşçi grevlerinde sadece hükümet değil parlamentoda temsilciliğini yaptığı hakim sınıflarda rahatsız, bir an önce "ya grevler ertelensin" ya da "uzlaşma sağlansın" diyorlar.

MGK DEVREDE

Egemenlerin her türlü kriz anında üzeri-Enc düşen görevi layıkıyla yerine getiren askerler, MGK toplantısında rahatsızlıklarını dile getirerek grevlerin ertelenmesini istediler. Cumhurbaşkanı Demirel'in başkanlığında toplanan

si'nin örgütlü olduğu Makine Kimya Endüstrisi'nde (MKE) grevi başlattılar. Burada grevlerle ilgili olarak Bayram Meral ve diğer yöneticilerin yaptıkları konuşmanın ardından 8 bin kişilik kitle, "Kahrolsun IMF, Bağımsız Türkiye!" sloganları eşliğinde Yol-İş'in örgütlü olduğu Karayolları Genel Müdürlüğü önüne kadar yürüyerek grevin açılışını yaptı. Ardından, Mithatpaşa Caddesi'ndeki Şeker Fabrikaları Genel Müdürlüğü'ne yürünerek grev açılışı yapıldı.

İSTANBUL

Aynı gün İstanbul'da da Karayollarında çalışan 2.800 işçi işyerlerine grev pankartlarını asarak greve başladı. Sabahın erken saatlerinden itibaren Karayolları 17. Bölge Müdürlüğü önünde toplanan işçiler, saat 11.00'da grev pankartını asarak grevi başlattı. Çok sayıda sendika, kitle örgütü ve siyasi partilerin destek ziyaretinde bulunduğu grevde, grevle ilgili olarak Yol-İş 1 No'lu Şube Başkanı Ali Akdağ tarafından bir basın açıklaması okundu.

Kamu işçilerinin grevlerinin koalisyon oluşturmada pazarlık konusu haline gelmesiyle ilgili olarak soru yönelttiğimiz Ali Akdağ, Birliklerinden medet umarak bir yere gelme şansımız yoktur. Eğer bir şey yapılacaksa işçi sınıfının gücüne inanıyorum. Biz Türkiye'nin her alanını miting alanına çevirdiğimizde kim gelirse gelsin, bize gelecek ve haklarımızı vermek zorunda kalacak." dedi.

İZMİR

Türkiye'nin her tarafında olduğu gibi İzmir'de de 20 Eylül günü greve başlandı. Bornova'daki Karayolları Bölge Müdürlüğü önünde saat 9.30'dan itibaren kitle toplanmaya başlandı. Çok sayıda işçi ve memur sendikalarının ve kitle örgütlerinin de destek verdiği yaklaşık 2 bin kişilik kitle "İşçiler Elele, Genel Grevle!", "Yaşamın İşçilerin Birliği!" sloganlarını haykırdı. Grevle ilgili olarak yapılan konuşmaların ardından saat 11.00'da grev pankartı asılarak greve başlandı.

Grevler alanlara taşınıyor

20 Eylül'den itibaren grevde olan Zonguldak Taş Kömürü işçileri Zonguldak halkınında desteğini alarak grevlerini alanlara taşıdılar. 29 Eylül günü üçüncü kez alanlara taşınan 15 bini aşkın maden işçileri ve Zonguldak halkı sloganı inlettiler. Kamu emekçileri, çeşitli siyasi parti temsilcileri, Zonguldak halkı ve esnafında destek verdiği mitingteki kitle "İşçi Memur Elele Genel Grevle!", "Cane Cane Cane, İşte Meydane Sarı Saçlı Şeytan Nerdensin Hanel!", "Emeğin Başkentini Şanlı Zonguldak!" sloganları atarak hükümeti yuhladılar.

Grevler İstanbul'da daha bir başka... Açılan pankartlar, atılan sloganlar, yapılan konuşmalar ve verilen mesajlar diğer illere göre daha radikal ve daha bir sınıfsal içerik taşımakta.

23 Eylül günü Türk-İş İstanbul 1. Bölge Temsilciliği'nde toplanan Türk-İş'e bağlı İstanbul il Grev Komitesi devam eden ve yeni başlayacak olan grevlere ilişkin bir dizi karar aldı.

Grevlerin daha etkili hale getirilmesi ve sınıf dayanışmasının güçlendirilmesi amaçlı yapılan toplantıda, başlayacak olan grevlerin açılışına tüm sendikaların kitleyle birlikte destek vermesi, ayrıca, her çarşamba ve cumartesi günleri Kadıköy Belediyesi önünden Kadıköy İskelesi'ne kadar yürünüp burada miting yapılması kararı alındı.

ANKARA

20 Eylül günü Türk Maden-İş, Şeker-İş, Türk Metal-İş, Yol-İş, Tarım-İş, Türk Koop-İş ve Basın İş'te örgütlü 160 bin işçinin, işyerlerine: "Bu işyerinde grev var" pankartlarını asmasıyla zincirleme grev kazası başlamış oldu.

20 Eylül günü saat 00.00'da Ankara'da düzenlenen toplantıda toplanan yaklaşık 8 bin işçi, burada davul-zurna eşliğinde halaylar çekerek Türk Metal-İş Sendika-

İşçileri sarsıyor

Alınan karar uyarınca, 25.9.1995 pazartesi günü greve çıkan Liman-İş ve Demiryolu işçilerine destek verildi.

Sabah saatlerinde Liman-İş Sendikası'na bağlı işçiler işyerlerine grev pankartlarını astıktan sonra yürüyerek Haydarpaşa Garı önüne geldiler. Haydarpaşa Garı önünde toplanan Basın-İş, Birleşik Taşımacılık Sendikası (BTS), Liman-İş, Demiryolu-İş ve Yol-İş işçileri ve memurlardan oluşan yaklaşık 3 bin 500 kişilik kitleye hitaben çeşitli konuşmalar yapıldı. Grev kararı işyerine asıldıktan sonra hep birlikte Kadıköy İskele Meydanı'na doğru yüründü. Bu arada miting önüne geçmeye çalışan CHP'liler işçiler tarafından yuhalandı.

"Gemileri Yaktık Geri Dönüş Yok!", "Zafer Direnen Emekçinin Olacak!", "İşçiler Birleşin İktidara Yerleşin!", "Yar Saçların Lüle Lüle, Tanrı Sana Güle Güle!" vb. sloganlarını atan kitle davul-zurna eşliğinde tekrar Demir Yol-İş Sendikası'na kadar yürüyerek daha sonra dağıldı.

Aynı gün Türkiye'nin hemen tüm bölgesinde Demiryolları, Limanlar, PETLAS, İSDEMİR ve SEKA başta olmak üzere çok sayıda işyerinde çalışan 45 bini aşkın işçi greve çıktı. Böylece greve çıkan işçi sayısı 330 bini aştı.

VE GREVLER ALANLARLA BULUŞTU

İstanbul İl Grev Komitesi'nin aldığı karar uyarınca yaklaşık 5 bini aşkın kitle, saat 12.00'den itibaren Kadıköy Belediyesi önünden toplanarak saat 13.00'e doğru Kadıköy İskelesi'ne doğru yürüyüşe geçti. Çok sayıda işçi ve memur sendikalarının, kitle örgütlerinin ve siyasi partilerin pankartlarıyla katıldığı yürüyüşte, kitle, köprü üzerinde fotoğraf çeken basını görünce, burjuva basının çarpıtılmalarına olan öfkeleriyle "Satılmış Medya!", "Satılmış Basın!", sloganları atıldı. Ancak arkadan gelen bir grup kitle fotoğraf çekenlerin içerisinde devrimci-sosyalist basının da olduğunu anlamış olacak ki "Kahrolsun Burjuva Basın!", "Korkma Korktukça Sıra Sana Gelecek!", "Yaşasın Sınıf Dayanışması!", "Birlik, Mücadele, Zafer!", "İşçi Memur Elele Genel Greve!", "Tüm Haber-Sen Kapatılmaz!" vb. sloganların atıldığı mitingte, kitleye hitaben Yol-İş 1 Nolu Şube Başkanı Ali Akdağ, Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak, Demiryolu-İş Haydarpaşa Şube Başkanı Mahmut Kılıç ve Kamu Çalışanları Sendikaları Dönem Sözcüsü BTS Haydarpaşa Şube Başkanı Orhan Altuğ birer konuşma yaptılar. Yapılan konuşmalarda işçi ve memurların birlikte hareketinin, emeller birliği ve dayanışmasının önemi üzerinde duruldu.

Aynı gün, sendikaları Tüm Haber-Sen'in kapatılmasını protesto etmek amacıyla PTT çalışanları İstanbul çapında tam gün iş bıraktı. Türkiye çapında ise vizite eylemi gerçekleştirildi.

Ayrıca Kamu Çalışanları Sendikaları aldıkları bir kararla Ka-

İşçi grevleri hükümeti devirdi, egemenler arası çalışkiyi derinleştirdi. İşçiler kararlı, "Greve devam" diyorlar.

mu işçilerinin haklı grevlerini desteklediklerini ve hak alma mücadelelerini işçilerle birleştireceklerini belirttiler.

27 Eylül çarşamba miting yapılmasına rağmen, cumartesi günü miting alanına gidildiğinde hiç kimse yoktu. Mitinge destek için gelen çok sayıda insan hiçbir şey anlıyamadın geri döndü. Bunun üzerine telefonla aradığımız Grev Komitesi'nden Yol-İş 1 Nolu Şube Başkanı Ali Akdağ, kendisinin de Grev Komitesi'nde olduğunu ancak her çarşamba ve cumartesi günleri miting yapma gibi bir kararın alınmadığını söyledi. Anlaşılan o ki, MGK'nun verdiği gözdağı etkili olmuş ve alanlara çıkmakta artık çekinceler kendisini göstermeye başlamıştı.

SONUÇ OLARAK

İşçilerin haklı grevini engellemeye çalışan hakim sınıfların parlamentodaki temsilcisi DYP çeşitli yalan ve çarpıtmalarla grev haklılığını kamuoyu karşısında haksız bir konuma çekmeye çalışıyor. Çiller yalanlarına basına ve kamuoyuna yaptığı açıklamalarda işçilerin toplam 237 trilyon istediklerini söylerken üst düzey teknik elemanın almış olduğu ücretin aynısını sanki tüm işçiler ahyormuş gibi göstermekte.

Meral yaptığı açıklamada, kendilerinin basına yansıdığı gibi 237 trilyon değil, vergileriyle birlikte 140 trilyon olduğunu, vergiler çıktığında ise ellerinde 95 trilyon kaldığını belirtiyor. Ayrıca, bugün yüzbinlerce işçi asgari ücretin az üzerinde ücret almaktadır.

Geçen yıl işbirlikçi Türk-İş yönetiminin "ülkenin çıkarı" safsatasıyla grevden vazgeçmesi sonucu devlet, işçinin sırtından 100 trilyon gelir sağlamıştır. Bu para işçiye, memura, tüm emekçilere ve Kürt halkına daha fazla zenginlik, zulüm, işkence, jop, dipçik ve kurşun olarak dönmüştür. Bu para bir avuç asalak patronların çıkarına sunulmuştur.

Patronlar ve memurların tutumuytu emeğe, emekçiye olan saygısızlığına ve emekçiye olan sınıf düşmanlığını en açık bir şe-

kilde göstermektedir. Zira, işçiler zam değil, enflasyon nedeniyle ücretlerinde meydana gelen kaybın telafisini istemektedir. Bu da 45 günlük çalışmayla karşılanılabilecek bir teklif. Ancak, Çiller'in uzlaşmaz tavrı sonucu üretimin durması nedeniyle şimdiden meydana gelen kayıp trilyonları aşmış durumdur. Bu durumdan özel şirket patronları, stoğular ve ithalat nedeniyle emperyalistler en kârlı şekilde çıkmaktadır.

Tabandan gelen kararlı tavrın karşısında ve aynı zamanda bir süre sonra yapılacak olan Kongre hesapları nedeniyle biraz daha kararlı tavrı takınmak zorunda kalan işbirlikçi bürokrat Türk-İş yönetimi, hükümetin baskısına boyun eğmeyeceklerini, grevin ertelenmesi kararını çıksa bile işbaşı yapılmayacağı, haklarını alana kadar bu konuda kararlı olduklarını belirten karar aldı.

7 EKİM'DE BÜYÜK İŞÇİ MİTINGİ

Türk-İş Başkanlar Kurulu yaptığı son toplantıda 7 Ekim günü yaklaşık 500 bin kişinin katılacağı bir miting düzenleme kararı aldı. Kararı alan Türk-İş, grevde olan sendikalara, işçilere, işçi ailelerine, kitle örgütlerine ve tüm emekçi halka 7 Ekim'de Ankara'da yapılacak olan miting hazırlanmalarını istedi. İşçiler, Türk-İş yönetimine karşı uyanık olmalı, geçmiş tecrübelerini gözden geçirerek her an masa başında surlabileceklerini düşünerek hareket etmeli. Esas olarak kendi güçlerine güvenmeli, devrimci-komünistlerin önderliğinde işyeri Komiteleri yaratarak, uzlaşmacı, bürokrat Türk-İş önderliğini zorlamalıdır.

Devrimci durumun bu denli yükseldiği bir süreçte devrimci, komünist örgüt ve partiler esas olarak MLM'ler sınıfı gerekli müdahaleyi yapmak, üstlendiği öncülük misyonunu layıkıyla yerine getirebilir. En yüksek aktiviteyle gerçekli örgütlenişini sağlamak halkın, emekçilerin, işçilerin yararına olacaktır.

Dolaysızca

Ferhat Ali

Devrimi kırlardan şehirlere taşımak

Stratejidir bu. 20. yüzyıl devrim pratikleri bu stratejiyi yeterince tanıtmıştır. İki önemli örnek var. Biri Rus, öteki Çin devrimi. Bu iki tipik örnekte devrim, iki karşıt süreçle başarılı sona ulaşabildi. İlkinde şehirlerden kırlara, ikincisinde kırlardan şehirlere taşındı devrim. Bu yüzyılımızın devrim pratikleri dünya ölçeğinde dünyanın şehirlerini değil, kırlarını; kırsal kendi içinde de kentini değil, köyünü temel dayanak aldı. Rusya'yı bir kenara koyarsak, bütün bir yüzyılımız devrimi "şehirleri kırlardan kuşatan" rotaya kilitledi kendini. Denilebilir ki, bitmekte olan yüzyıl, Marksizm'in kurucularının öngörüsü olan gelişmiş, ileri kapitalist ülkelerin değil, cılız sanayiye sahip yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerin devrimleriyle ayağa doğrulmuştu. Ve strateji de Rusya hariç hemen hemen aynı minval üzerinde yaşamanın canlı gerçeği haline gelmişti: Şehirleri kırlardan kuşatmak!

Rusya'da devrimin kır, Çin'de kent ayağı çelimsizdi. Bu, birbirine karşıt süreçle ilerleyen her iki ülke devriminin gelişme koşulları ve devrim stratejisinden ötürüydü. Bu birikmiş deneyimden öğrenmek ve bu çelimsizliği aşmak için elimizde zengin malzeme var.

Devrimde köy dinamiğinin temel gövdeyi oluşturduğu her toprak parçasında devrimi kırlardan şehirlere taşımak, bu tür ülke devrimlerinin çıkış eksenidir. 21. yüzyıla beş kala ve geleceğin 21. yüzyıl devrim pratiklerinde bu güzergah en elverişli, en mümkün ve en ehemmiyetli strateji olmayı sürdürüyor. Hazır kalıplara göre hüküm verilmeye. Ne var ki, teorinin geniş ölçüde birikmiş deneyimlerle yetkinleşerek pratiğe hükmettiği de asla perdelenemez. Yüzyılımızın ilk çeyreğinin sonlarından son çeyreğinin başına dek vuku bulan başarılı devrimlerin ezici çoğunluğu ve hala yer kürenin "çevre"sinde sürmekte olan devrimci silahlı mücadele, devrimci Maoizm'in "Halk Savaşı Teorisi"ni ısrarla doğruluyor geliyor. Biz 21. yüzyıla taşıyacak olan fevkalade parlak öğretiyi de budur. Hatta ülkemizde yıllardır sürdürülen ve aruk tepe noktasına tırmanmış olan ulusal devrimci mücadeleye bile, karikatürleştirilmiş de olsa, kırdan şehire doğru bir rotayla halk savaşını şemsiyesi altında yakınlığını dayatıyor. Herkesçe bilinen Peru örneğine değinmiyorum bile.

Açıkça ve dolaysızca itiraf etmeliyiz ki, devrimi kırlardan şehirlere taşıyan rotayla muzaffer sona ulaşmak günümüzün denemiştir, doğrulanmış ve başarılı öğretisidir. Bunda ısrar etmek, devrimde ısrar etmek demektir. Bu rotaya sırtını dönmek, devrimi daha başından başarısızlık hattına çivilemek demek olacaktır. Bilinir ki, bu teori, Mao'nun Marksist askeri öğretiyi yaptığı en fevkalade, yeni ve yaşayan katkıdır. Öyleyse, bu strateji etrafında birleşmek ertelenemez görevdir. Öte yandan yalnızca teori etrafında birleşmek yetmez, daha da önemlisi, Maoist devrimci silahlı mücadele etrafında birleşmek ve köyü dinamiğine yaslanarak kır devrimin çekim merkezi haline getirmek yolumuzu aydınlatan öğretinin vazgeçilmez emrediciliğidir. Bunda direnmek, özellikle anır ve tüm bir devrimci sürecin vazgeçilmez görevidir.

Yığıtlık ve gözüpüklük, direngen ve dirençsizlikle bu kulvarda maçı ve çetin bir savaşım aslıoandır. Gerillanın tetik sesleri bu işin kanı, canı ve ruhudur. Devrimci şiddet, kır eksenine dayalı devrimin temel içeriğidir. Ve bu şiddetle kökleşmek, derinleşmek ve en önemlisi de süreklileşmek burjuva-feodal aygıtı alaşağı etmenin temel koşuludur. Silahlı savaşında umursamazlık, kayıtsızlık ve tek tek çarpışmalar olarak süreklilik arz etmeyen girişimler, bu güzergahın özgün ruhuyla asla örtüşmez. Bu işin büyü ve çekişliliği gerilla savaşını biçimindeki devrimci silahlı mücadele araçlarıyla kır devrimin çekim merkezi haline getirmektedir. Buna ulaşmanın yolu da Öncü'nün keskin savaşçı niteliğini pratiğinden imbiğinden damıtma damıtma ortaya koyması ve bu niteliğini her adımda tanımlamasıdır. Pek tabiidir ki, bu güzergahı kullanın müfrezinin tüm şekillenişinin savaşçı parti kimliğiyle dolaysızca örtüşmesi bu kulvarda başarılı devrime ulaşmanın önkoşuludur. Örgüt işleyişiyile, disiplinliyle, yaşam tarzıyla, her şeyde tam bir askerleşme devrimi kırlardan kentlere taşıyan stratejinin yaşam öpücüdür. Bu konudaki yalpalama, kararsızlık, yumuşak başlılık ve hatta iki çizgi adına müfrezeyi sonu gelmez tartışmalara zincirleyen lafbelikleri tehlikenin en büyüğüdür. Her alanda tam bir askerleşme aslıoandır.

Örgüt formasyonunu bu temele oturtmayan hiçbir devrimci girişim başarılı devrime uzanamaz. Devrimi kırlardan şehirlere taşımak demek, silahların eleştirel gücünde ısrar, maçı ve özveridir. 20. yüzyıl devrim pratiği ancak bu eksenle kırda füyüeyi ateşleyebilmiştir. Öyleyse, Danton'un sözleriyle "cürret, daha da cürret! daha da cürret!" Ve eğer seçilen yolun doğru bir yol olduğuna kalbimizin dörtte dördüyle inanmışsak!

Saat başı Mao'ya ve halk savaş teorisine övgüler dizmek ama bunun gereklerini yerine getirmede ya da iş pratiğe geldiğinde ayak sürmek. Bu boş bir işaret levhası gibi hep yerinde saymak demektir. Şehirleri kırlardan kuşatma stratejisinde kararlılık ve saldıran ruhu başarının teminatıdır ve ateşe gidilmedikçe bu iş için yetenekli olunamaz. Affedilemez durgunlukla, pasiflikle silahlı mücadele sorunu etrafında birleşilemez. Ve unutulmasın ki, doğru bir strateji basiretsiz uygulayıcının elinde işe yaramaz hale gelebilir, ama aynı strateji, kalifiye uygulayıcıların elinde volkan püskürmesi haline de. İsararla yineliyoruz ki, bir kez Maoizm'i Türkiye devriminin ayırdedici özelliklerine uygulayan Kaypakka-ya'nın teorisinin, ilkesel temelinde bir araya geldikten sonra bütün iş, bizi bir arada tutan bu tutkallı gerilla savaşın naralarıyla, gerillanın tetik sesleriyle tüm büyü ve çekişliliğine kavuşturulmaktadır.

Ne diyordu yıllar önce Lenin? "Önce ciddi bir kavgaya giriş, ne olacağını sonra gör."

Devrim ve sosyalizm tarihin kenarında kalmıştır diyenlere en kabadayı yanıtımız, atmosferin altındaki Türkiye denen toprak parçasında devrimi kırlardan şehirlere Lenin'in bu yargısı ışığında kararlıca canlı bir şekilde dönüştürmektir.

Yeni yüzyıl, 20. yüzyıl devrim pratiklerine de, halk savaş teorisi stratejisine de çoktan yuz buruşturmuş devrimci oportünizme de en görkemli yanıtımız olacaktır.

TMLGB'den 2. OPK tanıtım eylemleri sürüyor

■ Haber Merkezi- Temmuz ayı içerisinde gerçekleştirilen TKP/ML 2. OPK'nın tanıtım eylemleri sürüyor. Bu eylemlerle ilgili elimize fax kanalıyla gelen haberlere göre: 1 Mayıs Mahallesi'nin çeşitli yerlerine "Yaşasın 2. OPK'mız!", "Yaşasın Partimiz TKP/ML. Halk Ordusu TIKKO!", "Gençler Faşist TC. Ordusuna Değil, Halk Ordusu TIKKO'ya Katılın!" vb. yazılmalar yapıldı. Yine aynı mahallede aynı içerikte binlerce kuşlama yapıldı. **Esatpaşa Mahallesi**'nde de birçok yere aynı içerikli yazılama pullama ve kuşlama yapıldığı görüldü.

UYUŞTURUCU VE FUHUŞ YUVASINA SALDIRI

2 Eylül '95 günü kanla, canla oluşturulan 1 Mayıs Mahallesi'nde uyuşturucu ve fuhuş yuvası olarak bilinen "ÖZ MALATYALILAR" birahanesine TKP/ML militanları tarafından molotoflu saldırıda bulunuldu. Yine bize ulaşan haberlere göre aynı mahallede aynı nitelikte olan "CİHAN" ve "GÜNEŞ 2" birahanelerine TKP/ML Semt Komitesi tarafından "... bu olumsuz faaliyetlerinden dolayı Partimiz TKP/ML militanları tarafından cezalandırılmıştır. Bu olumsuzluğunuzu devam ettirdiğiniz takdirde daha da sert yönelimlere fiziksel imha dahil) gireceğimizi, sonuç olarak ya ahlaki ölçüler çerçevesinde ticari faaliyetlerinizi gözdekersiniz ya da terk edip gideceksiniz. Partimiz bu konuda kararlıdır. Bu size son uyarımızdır" şeklinde mektup yollandı.

Emeğin Kurtuluşu pikniğinde gözaltı

■ Ankara/Özgür Gelecek- Devletin devrimci, demokrat insanlara yönelik faşist uygulamaları hergün katmerleşerek artmakta. Bunun en son örneği 24 Eylül'de Ankara'da yaşandı. **Emeğin Kurtuluşu Kurultayı Çalışanları** 27 Eylül'de konuyla ilgili olarak basın bildirgesi yayınladı. 24 Eylül Pazar günü Emeğin Kurtuluş Kurultayı çalışanları Ankara'da Beyman Ormanı'nda "Emeğin Kurtuluşu Pikniği" düzenledi. Piknikte yaklaşık 250-300 kişilik bir katılım gerçekleşti. Pikniğin bitiminden sonra polis pikniğe katılanları ve EKK çalışanlarını takibe alarak aynı akşam evlerini basıp gözaltına aldı. Gözaltına alınanlar: **Şerife Gencer, Ömer Önal, Selçuk İsmail**(soyadı bilinmiyor)-, **Hakan Aysun**, adı öğrenilemeyen bir liseli. Ayrıca pikniğe katılan **Gamze Erel**'den ise haber alınmamaktadır. Kaybedilmesinden endişe edilmekte.

Bir başkadır Dersimlinin öfkesi de, neşesi de

İstanbul/ Özgür Gelecek- Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği tarafından 17 Eylül 1995 Pazar günü saat 18.00'da Harbiye Açık hava Tiyatrosu'nda yaklaşık 7 bin kişinin katıldığı "Tuncelililer Halk Şöleni" yapıldı.

Şölene katılan kitle, Dersim'de yaşanan, köy yakma-yıkma, göç ettirmelere, katliamlara, bir bütün olarak vahşete karşı pankart ve sloganlarla kınlarını- öfkelerini haykırdılar.

Gecenin açılış konuşmasıyla birlikte çeşitli milliyetlerden ülkemiz proletaryasının öncü müfrezesi TKP/ML imzalı "Herşey Parti İçin, Parti Devrim İçin", "Dersim Kızıdır Kızıl Kalacak, Köy Yakmanın, Boşaltmanın Hesabı Sorulacak" yazılı pankartlar ve TIKKO bayrakları binlerce kişinin alkışları arasında açıldı. Gecede diğer devrimci örgütler tarafından da çeşitli pankartlar açıldı.

Gecede Tuncelililer Derneği'nin folklor ekibince Dersim'deki vahşeti anlatan mizanzenler kitlelerin yoğun beğenisıyla karşılandı.

Ferhat Tunç, Nilüfer Akbal, Kemal Dinç, Grup Şiar, Heval Ali ve Grup Ezgi'nin katıldığı gecede söylenen türküler ve devrimci marşlarla kitle daha da coşarak sloganlarını haykırdı.

Kemal Dinç'in söylediği "İşçi Köylü Ordusunun Erleri" adlı marşta, kitle ayağa kalkarak yumrukları havada marşın söylenmesine eşlik etti. Marşın bitiminden ardından kitle "İşçi Köylü Ordusu Katillerin Peşinde!" ve bir dizi slogan attı.

Gecenin bitiminde sahneye çıkan Ferhat Tunç, "Unutmam 18 Mayıs'ı" adlı marşı söylediğinde yine kitle ayakta, yumruklar sıkılı marşa eşlik ediyordu.

Devrimci duygu ve coşkunlukta olduğu gecede "Dev-

Haykır acını ey halk, başeğme haykır! Bu direniş senin için ey halk. Bu çığlık senin kollarınla yıkılsın şu köhne dünya ve coşkuyla yeniden kurulsun diye çınlatıyor hayatı...

rim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Birlik- Mücadele- Zafer!", "Kazanılacaksa Devrim, İbrahim, İbrahim Kaypakkaya, Ardından Yürüsün Proletarya, Maoist Güzergahta, Halk Savaşıyla İktidara, İktidara!", "Yaşasın Partimiz TKP/ML!", "Yaşasın Halkların Kardeşliği!" vb. sloganlar atıldı.

Şenlik saat 24.00 sıralarında olaysız bir şekilde sona erdi.

Gecede yaşanan bir takım olumsuzluklara ilişkin olarak Tunceli Kültür ve Dayanışma Derneği Yönetim Kurulu adına, sosyalist basına yönelik bir açıklama yapan Genel Başkan Salman Yeşilgöz, bu tür gecelerde genelde ortaya çıkan devrimci-sosyalist örgütlerarası

slogan yarışını, slogan ve pankartların gecenin muhtevasına uygunluğuna bakılmaksızın sergilenmesini eleştirerek "Yapılan konuşmaları dinlemek, sanata, sanatçıya ve ortaya konan emeğe saygı duymamak haklı olarak kitlelerin tepkisini almaktadır.

"Ben meşruiyet diyerek her ortamda bildiğini yapmak kanımca onun meşruluğunu tartışır duruma getirir. Çünkü etkinliği düzenleyen kurumun organizmesine uymak önceliklidir. Ancak senin de dayanışma amacıyla orada olduğun kabul edilirse, mesajını verirsin; kendini bir şekilde ifade edersen; sanırım buna kimsenin itirazı da olamaz, ama orayı sabote etmek, kale-

leri feth edecekmişsin gibi uluorta davranma hakkını kimse sana veremez" dedi. Açıklamanın devamında, bir grubun sahneye inerek programı engellemeye çalıştığını ve insanlara saldırdığını belirten Yeşilgöz, "Fabrikalar, sendikal örgütlenmeler, köyler sizi bekliyor. Orası (gece kastediliyor) ne miting alanı ne de kendinizi tatmin etme yeridir. Hiç susmadan bağırarak bizim kararlılığımızın göstergesi olamaz" dedi.

Yeşilgöz, bu sorunla ilgili olarak halkın arasında araştırma yaptıklarını ve artık insanların bu tür etkinliklerde yaşanan slogan yarışları vb. 'lerinden dolayı gelmeyeceklerini söylediklerini dile getirerek, sosyalist çevrelerin de halkın arasına girip bu sorunla ilgili araştırma yapması gerektiğini vurguladı.

Yeşilgöz, açıklamasının sonunda çağrıda bulunarak "Herkesin bu davranışlarını tekrar gözden geçirmelerini istiyor ve çalışmalarınızda başarılar diliyorum." dedi ■

İşte "Sevdili" sevgisi

İstanbul/ Özgür Gelecek- Bir başka güzeldir şu Anadolu insanı. Kapitalizmin insanı emeğine, kendine, topluma yabancılaştırmaya çalışmasına rağmen; topraklarından kilometrelerce uzak olsada, kalbinin bir köşesinde toprak sevgisini ve insan sevgisini yaşama-ya çalışır. Aynı topraklarda büyüüp, başka bir yerde eski günleri yad etmek, dayanışmanın, birlikte olmanın, sorunları paylaşmanın tadı ayrı bir haz verir insana.

İşte, Elbistan'ın şirin bir köyü olan Sevdili halkıda, bu güzel insanlardan. Genelde devrimci - demokrat olan Sevdili insanı, 17- 19 Eylül geleneksel pilav gününde birbirleriyle hasret giderdiler. Her yıl düzenlenen, geleneksel SEVDER pilav şenlikleri bu yıla da aynı tarzda, semahlarla zenginleşti. Belgrad Ormanları'nda kutlandı.

Şenlikde, Grup Yorum ve

Koma Ciya'da birbirinden güzel türkülerini Sevdili halkına neşeli saattler yaşattı. MKM folklor ekibinin sergilediği halk oyunlarında beğeniyle izlendi. Genç-yaşlı, kadın-erkek demeden herkes kendini türkülerin şınlığıyla bulmaya çalıştı. Zılgılarda ağaç yapraklarını delerek göğe yükseliyordu. 7'den 70'e herkes

zafer işareti yapıyor, özgür günler için semaha duruyordu.

Saat 17.00'de sona eren Sevdililerin pilav günü geride acının, gözyaşının hakim olduğu ülkemizde ezilen mazlum insanların için "Biz varız, tüm yok etmelerinize rağmen yaşayacağız ve direniyoruz" mesajıyla sona erdi ■

DHKC'den silahlı saldırı

■ Buca Cezaevi'nde devrimci tutsaklara yönelik şiddet ve baskıyı protesto etmek amacıyla DHKC militanları tarafından 27 Eylül 1995 günü, Maslak II Jandarma Alay Komutanlığı Nizamiyesi'ne silahlı saldırı düzenlendi. Saldırı sonucu bir asker olay yerinde ağır yaralanırken, bir başka asker ise militanların peşine takıldıktan bir süre sonra, militanlar tarafından ağır yaralandı. Ağır yaralanan iki asker de kaldırıldıkları hastanede kurtarılamayarak yaşamını yitirdi. ■

Sistemin görünmeyen celladı

Sağlık Bakanlığı'na bağlı Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesi'nin girişimiyle kurulan ve Sağlık Bakanı Doğan Baran tarafından hizmete sokulan ALO 182, son yıllarda ülkemizde tırmanan intiharlara karşı kurulan bir "umut ışığı" hattı. "Umut ışığı" hattı ALO 182'nin halka 24 saat hizmet vermesi hedefleniyor.

Hastane bünyesinde yapılan araştırmaya göre intiharlara katılanların çoğunun borçlarını ödeyemeyenler, işten atılanlar, okulda başarısız olanlar, dar gelirli oldukları görülüyor.

Egemen sınıflar, her yönüyle emekçi yoksul halk üzerindeki baskılarını arttırmakta. Her gün artan zamlar, buna karşın düşen asgari ücretler, işçi ve emekçi kesimini büyük bir sıkıntıya sokuyor. İnsanlar eve ekmeğe götüremeyecekleri kaygısını taşıyorlar. Bunlara bir de ek olarak her gün artan işsizlik, işsizliğin artmasıyla beraber yoksul halkın girdiği geçim sıkıntısı ve bununla başlayan bunalımlar. Farklı iş olanakları bulamayan insanlar çareyi ölümden arıyor. Bütün bunlar burjuvazinin yaşadığı ekonomik çıkmazın bir sonucu. Burjuvazi yalnız ekonomik alanda değil, bütün kurum ve kuruluşlarıyla bir çıkmaz içinde.

Bunun içinde eğitim kurumunun yaşadığı çıkmaz kendini her yıl daha iyi gösteriyor. Her yeni eğitim sürecinde değişen ders geçme sistemi öğrenciyi tamamen bir çıkmaz içine sokuyor. Öğrenci her dönem farklı bir sistemle karşılaşırken ve eskisini anlamadan yenisini kavramaya çalışıyor. Bunun da ya-

şısında her yıl yapılan her yönüyle bilimsellikten uzak, öğrencinin bilgisini üç buçuk saatte ölçen üniversite sınavları. Öğrenci böyle karışık, eksik bir eğitimle üniversiteye girmeye çalışıyor. Bu eğitimle üniversiteyi kazanamayacağını bilen öğrenci dersane kapılarına yığılıyor. Gençlik en verimli olduğu dönemlerde ders kitaplarının arasında boğuluyor. Bireyin kendini geliştirmesinin önünü tıkayıp, onu her türlü sosyal faaliyetten geri bırakıyor. Üniversitelerde artan harçlar emekçi çocuklarının okumasını daha da zorlaştırıyor. Tüm bu sorunlardan bunalan öğrenci, uyusturucu, içki gibi bağımlılıklar kazanıyor. Var olan burjuva sistem bireyi bu tür şeylere itiyor. Burjuvazi yaratmak istediği insan tiplemesini ancak bu yolla ayakta tutabiliyor. Gençlik her türlü araştırmadan, sorgulamadan yoksun, toplumun yaratmak istediği o suskun insan tiplemesini benimsiyor. Araştırıp, sorgulamayan gençlik üretmiyor. Üretmediği için de var olan çanunun içine saplanıp kalıyor. Sorunlara karşı alternatif geliştirmiyor ve kolay, pasif yolu seçip intihar ediyor.

Yazın başında Türkiye'deki intihar vakalarının daha çok hangi kesimde gerçekleştiğini vurguladık. Bir de bunların yanında en çok görülen intihar vakalarından biri de evli kadınlar. Çeşitli emperyalist ülkelerde intihar vakalarında ilk sırayı bekarlar alırken, bizde ilk sırada evliler geliyor, özellikle de evli kadınlar. Bunun da nedeni toplumda kadına verilen değerin, önemin bir sonucu olarak ortaya çıkıyor. Erkek egemenliğinin

İşte bir örnek: Ali Bilgin. Coca-cola işçisi. Geçen yıl Ağustos ayında işsizliğin yarattığı bunalımla, çalıştığı fabrikanın çatısına çıkmış... Cellat iş başında...

gelişmesi, kadının eve bağlanması, üretimden koparılması, ev ekonomisi içerisinde bunalması, sınıflı toplumlarda yaşanan en büyük sorunlardan biridir. Tüm bu sorunlardan bunalan kadın alternatif geliştiremiyor ve intihar ediyor.

Bu intiharlara burjuvazinin medyası farklı bir şekilde yaklaşıyor. Medya intihar nedenlerinin sorunlardan değil, insanların dikkat çekmek için yaptıklarını söylüyor. Sorunlardan bunalan insanlar o dar dünyaların dışına çıkamıyor, çözüm bulamıyor ve intiharı seçiyor. Medya ise bu olayı insanların duygularını sömürüp, onları

rencide ederek veriyor. Gerek televizyonda, gerek gazetelerde insanlara "intihar etmeyi bile beceremiyorsunuz" diye yazıp söylüyorlar. İntihar olgusu sistemin çirkefliliğinden ve çıkmazından ayrı düşünülerek bireye indirgeniyor.

Bir avuç insanın çıkarları üzerine kurulu bu sistem yıkılmadıkça, intihar nedenleri de ortadan kalkmayacaktır. Azınlıkta olan burjuvazi kendi refahını sürdürmek için yoksul emekçi halkı sömürüp, insanları her türlü olanaklardan yoksun bırakıp, insanları yozlaştırıp kendilerini öldürmelerine yol açıyor. Tüm bunlara burjuvazi o-

bitmez tükenmez çözümlerinden birini daha getiriyor ve intiharlara karşı ALO 182'yi kuruyor. Var olan sistem yıkılmadıkça sorunlar hiçbir zaman ortadan kalkmayacaktır. Bu yüzden de intiharları önlemenin yolu ALO 182 değil, bireyin toplum ve kendisine yabancılaşmasını ortadan kaldırmak, sistemin kavranmasını ve değiştirmesini sağlayacak ideolojiyle donanmasını sağlamaktır. Burjuvazinin sunduğu bu tür çözümleri kitleler içinde teşhir etmeli, sistemin çözümsüzlüğünü göstermeli ve doğru alternatifler koyup bunları kitlelere kavratmalıyız.

Doğa ve insanlık tarihi çerçək anlamıyla bir çelişkiler tarihidir. Çelişkinin olmadığı bir tek madde, bir tek olgu ve bir tek düşünce biçimi gösterilemez. Belkide doğa ve toplum yasalarında hiç kimsenin reddedemeyeceği tek yasa çelişki yasasıdır. Marksist ifadeyle "zıtların birliği ve mücadelesi yasası"dır. Çelişki ya da çelişkilerin önemi doğal olarak var olmalarından değil doğanın ve toplumların değişim ve dönüşümünde belirleyici olmalarından dolayıdır. Dolayısıyla; her dönem ve somut şartlar için özellikle toplumsal sorunlarda çelişkilerin tüm boyutlarıyla "ekonomik, sosyolojik, psikolojik, kültürel vb." bilimsel bir tarzda çözümlenmesi toplumları kavramada, etkilemede ve dönüştürmede ilk adımı oluşturmaktadır.

Toplumları kavramada çelişkilerin, eski ile yeni, çirkin ile güzel, burjuvazi ile proletarya, feodalizm ile halk, emperyalizm ile halk vb. alt alta sıralanması yetmez. Genelştirilmiş bu ifade biçimlerinin somut yaşamdaki yerini, dolayısıyla, toplumun günlük yaşamına yansımalarını daha ayrıntılı söylersek homojen olmayan sınıfların, ara tabakaların, çalışanların, işsizlerin, erkeklerin, kadınların, yaşlıların, gençlerin ve çocukların yaşamına nasıl yansıdığını, onları nasıl biçimlendirip yön verdiğini de tanımlamak gerekir. Bu anlamda günlük, saatlik, anlık dediğimiz yaşam hiç de yatan bir şey değil, çünkü günlük diye düşündüğümüz ve es geçtiğimiz ya-

Kolektif

Deniz Bora

Toplumsal çelişkiler ve gündelik yaşam

şam gerçekte dünden gelen çelişkilerin bugünüdür. Günümüzde yenilik ya da değişim hangi yönde olursa olsun çok hızlı yaşanmaktadır. Gerek, dünya ölçeğinde görsel ve işitsel iletişim ağı gerekse bilgisayar sistemlerinin TV ya da buzdolabı gibi ev yaşamında kullanılan sıradan araçlara dönüşmesi ve medya sektörünün küçülen pazardan pay kapma mücadelesinde insanları etkilemek için çılgınlık diye de nitelenebilecek akıl almaz yöntemlere ve araçlara başvurması, özellikle TV reklamlarında kadınlardan sonra çocukların da kullanılması gibi günlük hayatımıza yön veren gelişmeleri kaygıyla izlemekteyiz.

Kapitalist toplumlarda ve bugün ülkemizde özellikle şehirlerde yaşayan kitleler bu yönüyle gündelik yaşamın etkisi altındadır. Gündelik yaşam egemen üretim ilişkilerinin dayattığı bir

yaşam biçimidir ve bu yaşam biçimi, insan ilişkilerinde sürekli kopuş, dağılma ve yabancılaşmayı gündeme getirirken, insanın doğaya karşı da yabancılaşmasına yol açmakta diğer yandan insanı egemen üretim ilişkilerinin kölesi durumuna dönüştürmektedir.

Gündelik yaşamın nasıl oluşturulduğunu ve nasıl yönlendirildiğini görmek için salt burjuva basını izlemek bile yeterli olabilir. Reklam sektörü gündelik yaşama müdahalede egemen üretim ilişkilerinin en önemli aracıdır. Bununla birlikte diğer kitle iletişim araçlarında, özellikle TV'de, alışverişlerde, spor karşılaşmalarında, eğitim alanında, müzikte, parlamentoda, ailede insanların en geri, en zayıf ve en çabuk doyuma ulaşabileceği yanlarını ön plana çıkaran, buna karşın emeğe, bilince, eşitliğe, aydınlanmaya saldıran ırkçılık ve dincilik temeli üzerinde sıradan bir sokak ağzıyla gittikçe kitesellesen gerici ekonomi politiği ile gündelik yaşama egemendir. Ve bu egemenlik kitlelerin ruh hali üzerinde oldukça etkili olmaktadır.

Bütün bu nedenlerden dolayı, toplumsal çelişkilerin gündelik yaşamdaki yansımalarını tüm boyutlarıyla ele alarak değerlendirmeli, gündelik yaşama müdahale araçları, yöntemleri ve politikaları üzerinde önemle düşünülmalıdır.

Tepkiler... Tepkile... Te

IHD'den Telgraf çekme eylemi

**İstanbul/Özgür
Gelecek- Buca
Cezaevi'nde faşist
T.C'nin siyasi
mankurlara yönelik**

katliamını protesto eden IHD, 23 Eylül Cumartesi günü yaklaşık 150 kişilik bir kitleyle Taksim PTT'sinden Başbakan Tansu Çiller'e ve Adalet Bakanlığı'na olayı kinayan telgraf çektiler. IHD Cezaevleri Komisyonu tarafından tertiplenen telgraf çekme eylemine ÇHD'de (Çağdaş Hukukçular Derneği) de destek bulundu. Telgraf çekme eyleminin ardından kitle İstiklal Caddesi'ne doğru yürüyüşe geçti. "Buca Katliamının Hesabı Sorulacak!", "Cezaevindeki Baskılara Son!" vb. dövizlerini açan kitle, her cumartesi günü tertiplenen aydınların ve kayıp ailelerinin oturma eylemine katılarak "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!" sloganını haykırdılar.

Sultanahmet Adliyesi'nde basın açıklaması

İstanbul/Özgür gelecek- 25 Eylül tarihinde İstanbul Sultanahmet Adliyesi'nde toplanan yaklaşık 100 kişi bir basın açıklaması yaparak Buca katliamını protesto etti. Haklar ve Özgürlükler Platformu, Demokratik Haklar Platformu, Demokratik Mücadele Platformu, Devrimci Tutsak Aileleri Komitesi (DETAK) ve Yapı Sanat Evi imzalarının yer aldığı basın açıklaması okunduktan sonra topluluğa saldıran polis yaklaşık 30 kişiyi gözaltına aldı. En ufak bir hak arayışına dahi tahammülsüzlük göstererek azgınca saldıran egemenler, gözaltına alınan yaklaşık 30 kişiden Emine Baş, Asiye Baş, Göncagül Telek, Münevver İltimur, Meral Çalınur isimdeki şahısları tutuklayarak cezaevine gönderdi.

Gonzalo'yu sahiplenener Buca'yı da sahiplendi

Haber Merkezi- Peru'da 1986 yılında faşist Fujimori hükümeti cezaevlerine yönelik kitlesel kıymalar gerçekleştirdi. Yüzlerce devrimci tutsak cezaevlerinde alçakça katledildi. 1992 yılında yine Peru'da beyaz ortu, Canto Grande Cezaevi'nde benzer tipte bir katliam gerçekleştirerek 40'in üzerinde devrimci tutsağı katletti. Peru Komünist Partisi (PKP)'nin önderi Dr. Abimael Guzman'ın 1992'de faşist Fujimori hükümetince yakalanmasının ardından dünya çapında oluşturulan ve kampanyalarıyla oldukça yankı bulan "Dr. Abimael Guzman'ın Yaşamını Savunmak için Uluslararası Acil Komite" faşist T.C'nin Buca Cezaevi'nde devrimci tutsaklara yönelik gerçekleştirdiği katliamı lanetledi. Komite, "Buca Cezaevi'nin Cesur Siyasal Tutsaklarına" başlıklı yayınladığı yazıda, Türkiye'deki devrimci tutsakların cesur eylemleri ve direnme ruhları ile dünya çapında tanındığını belirterek Buca Cezaevinde siyasal tutsaklara karşı düzenlenen öldürücü saldırıdan dolayı Türkiye hükümetinde kinadıklarının ifade etti. UAK (Uluslararası Acil Komite) yazımın devamında "UAK, siyasal tutsaklar olarak haklarımızı için verdiğimiz mücadelemizin, Kürt ve Türk halklarının kendilerini ezenlere karşı verdiği mücadelemizin yamıdadır. Türk hükümetinin canivane eylemlerini bu ruhu asla saptığı edemeyeceğine ve rejimin saldırılarının sadece devrimci Kürt ve Türk halkının kendi kaderlerini kendi ellerine alma mücadelesine devam etme komünist kararlılığını pekiştireceğine inanıyoruz" dedi.

MLKP- KGÖ'den korsan

İstanbul/Özgür Gelecek- 27 Eylül çarşamba günü bir grup MLKP-KGÖ militanı bir korsan gösteri yaptı. Gösteri Unkapanı Müze Duracağı civarında, yolum molotoflanarak trafiğe kapatılmasıyla başladı. 30-40 kişilik grup sloganlar atarak yaklaşık 300 metre yürüdü. Göstericiler yürüyüş esnasında "Parti, Atılım, Zafer!", "Yaşasın Komünist Gençlik Örgütü!", "İşçiler Partisi MLKP'ye" şeklinde sloganlar attılar. Gösterilerine son veren grup dağıldıktan sonra olay yerine gelen polis halktan 4 kişiyi gözaltına aldı.

MGK'NIN AZGIN SALDIRISI PÜSKÜRTÜLDÜ

Zindanlardaki diren

Ekonomik, siyasi kriz içinde debeleşen, debelendikçe batan T.C. Kürt ulusuna, işçi sınıfına, yoksul emekçi kitlelere karşı yürüttüğü topyekün saldırının bir parçası olarak cezaevlerinde yeni saldırılar gerçekleştiriyor.

Yer İzmir Buca Cezaevi, tarih 21 Eylül 1995.

Faşist diktatörlük aylardır MGK güdümlü medya aracılığıyla, "tutsaklar siyasi eğitim yapıyorlar, örgüte militan yetiştiriyorlar", cezaevlerinde başı bozukluk var" türünden yaptıkları açıklamalarla yeni bir katliam için kamuoyunun nabzını yoklayarak, katliamları için zemin hazırlıyordu. Örneğin burjuva basını o günlerde, özellikle Milliyet Gazetesi'nin Buca Katliamı'ndan önce Gazemir'de meydana gelen bombalama olayının sorumlularının cezaevinde olduğunu göstermesi, orda görev yapan gardiyanların kamuoyuna asılsız mesajlar vererek Buca Cezaevi'nin 5 yıldızlı bir otel olduğunu söylemesi. Ve Bayrampasa Cezaevi'nde adli tutukluların kaldığı B bloktaki yapılan aramalarda silah, telsiz vs. bulunması cezaevlerine yapılacak olan saldırının ilk habercileriydi. Haksız ve faşist bir saldırıya haklı bir zemin hazırlanmaya çalışıldı. Faşist dikta-

Uğur Sarıaslan

Turan Kılıç

Yusuf Bağ

... gider.... gider, nice koçyiğitler gider/ Senin de içinde bir oğlun varsa çok değildir/ Ey mavi gök! Ey yağız yer bilesin ki/ Yüreğimiz kabına sığmamakta /Örse çekiş arasında yoğrulduk/ Hincimiz derya gibi kabarmakta

törlük dışarda kamuoyuna böyle asılsız iddialar yayarken, içerde daha önce tutsakların uzun mücadeleler sonucunda elde etmiş oldukları hakları geri almaya çalıştı. Buca Cezaevi'nde mahkemeye gidip gelmeler esnasında tutuklular dövülerek provakasyon ortamı yaratılmaya çalışılıyor, bu da yetmeyince gece sayımları tutsaklar uyandırılıp ayakta yapıyordu. Bununla ilgili olarak tutuklular tarafından kamuoyuna ve basına açıklamalar yapıldı. Sivil toplum örgütleri bilgilendirildi. Adalet Bakanlığı, Ceza ve Tutukevleri Genel Müdürlüğü ve İzmir Cumhuriyet Başsavcılığı'na suç duyurularında bulunuldu. Ancak Buca'da yükselen çığlık duymazlıktan gelindi. 20 Temmuz '95 tarihinde mahkemeye götürülürken asker ve gardiyanlar tarafından yapılan işkencelerle ağır yaralanan Rızzarî dava tutsakları lehinde suç duyurusunda bulunulmasına rağmen kimseden ses çıkmadı. Aynı olay DHKP/C dava tutsaklarının mahkemeye götürülüşlerinde de yaşandı. Cezaevindeki tutsaklar siyasi kimlikleriyle gelişen faşist baskı ve saldırılara karşı tavır alarak ilk aşamada maltayı kısa süreli işgal ettiler. Daha sonra cezaevi müdürü ve başsavcının sözlü olarak belirli güvenceler vermesi neticesinde eylemlerine son verdiler. Fakat müdür ve savcı verdiği sözlerde durmayarak elde edilmiş hakların bir

bütününe gasp etmeye yöneldiler. Tutuklular da her zaman olduğu gibi kendi siyasal onurlarını ayaklar altına aldırılmamak için militanca bir yol izleyerek sayımı vermediler ve direnişe geçtiler.

İşte o an, faşist diktatörlük hazırlanmış olduğu katliam planının son perdesini sahneye koydu. İdare yüzlerce özel tim, sivil polis ve gardiyanlarla maltaya dolarak saldırı hazırlığına girişti. Bunların bu tutumunu tarkededen tutsaklar, buldukları kokuşları kapılarına barikatlar kurarak tavizsiz direnişler göstermek için hazır beklediler. 21 Eylül günü ilk saldırı başladı. Kapılardan içeri giremeyen faşist celatlar tavanları delerek yukarıdan 30-40 civarında gaz ve sis bombası atarak, bu arada silah da kullanarak koğuşa girmeye başladılar. Tutsaklar yarı baygın hale getirildikten sonra içeri girerek imha planlarını uygulamaya çalıştı. Birinci gün saldırısında 3 DHKP/C savaşçısı şehit düştü, 43 devrimci tutsak ağır şekilde yaralandı.

Olayın dışarda duyulmasıyla birlikte demokratik kitle örgütleri ve tutuklu yakınları 22 Eylül günü saat 14:30'da cezaevinde direnişte olan siyasi tutsakların mücadelesini destekleme ve kamuoyuna bir basın açıklaması yapmak amacıyla toplandılar. Ancak buna tahammül edemeyen sömürücüler ve onların parasal celatları kitleye saldırdı. Saldırı esnasında 53 tutsak yakını ve çeşitli kitle örgütlerine bağlı üyeler bir çoğu ağır olmak üzere yaralandı. Aynı gün tutsaklar ve idare arasındaki anlaşmayı sağlamak için talepte bulunan grubu da gözaltına alarak hiçbir anlaşmayı kabul etmediler. Bunun üzerine toplanan kitle Buca Cezaevi'ndeki Olayları İnceleme ve Tutuklularla Dayanışma Komitesi'nin basın açıklamasıyla Buca'daki cezaevi idaresini saldırgan tutumundan dolayı protesto edip, "Buca'nın Hesabını Soracağız!", "Faşistlerden Hesap Soracağız!", "Susma Sustukça Sıra Sana Gelecek!" sloganlarıyla direnişe destek verdiler. Faşist devleti ve onun sadık uşakları gerek cezaevindeki siyasi tutukluların kararlı direnişleri, gerekse DKÖ'lerin ve tutsak yakınlarının kararlı mücadelesi karşısında bir adım gerileyerek saldırılarına bir süre ara vermek zorunda kaldılar. Buca'da 6. koğuşa giren faşist diktatörlüğün çabasıyla 5.4.5 ve 7. koğuşlardaki direnişlerin devam etmesini engelleyemedi. 2. günün akşamı Buca Cezaevi önünden alınanların

12 EYLÜL DARBESİ SONRASININ İŞKENCE BİLANÇOSU				
Yıl	Ölüm	Yaralanma	Yakıt	Diğer
1986	25	100	100	100
1987	11	100	100	100
1988	11	100	100	100
1989	20	100	100	100
1990	20	100	100	100
1991	27	100	100	100
1992	14	100	100	100
1993	14	100	100	100
1994	14	100	100	100
1995	11	100	100	100
1996	11	100	100	100
1997	11	100	100	100
1998	11	100	100	100
1999	11	100	100	100
2000	11	100	100	100
2001	11	100	100	100
2002	11	100	100	100
2003	11	100	100	100
2004	11	100	100	100
2005	11	100	100	100
2006	11	100	100	100
2007	11	100	100	100
2008	11	100	100	100
2009	11	100	100	100
2010	11	100	100	100
2011	11	100	100	100
2012	11	100	100	100
2013	11	100	100	100
2014	11	100	100	100
2015	11	100	100	100
2016	11	100	100	100
2017	11	100	100	100
2018	11	100	100	100
2019	11	100	100	100
2020	11	100	100	100
2021	11	100	100	100
2022	11	100	100	100
2023	11	100	100	100
2024	11	100	100	100
2025	11	100	100	100
2026	11	100	100	100
2027	11	100	100	100
2028	11	100	100	100
2029	11	100	100	100
2030	11	100	100	100

TIHV (Türkiye İnsan Hakları Vakfı) tarafınca açıklanan bu tablounun ardından PKK dava tutsaklarından Fesih Beyazçöçek 24 Temmuz '95'te Yozgat Cezaevi'nde, Remzi Altıntaş 12 Ağustos '95'te Amasya Cezaevi'nde açlık grevindeyken şehit düştüler.

www.partizanarsiv.net

KÜÇÜKÇEKMECE BELEDİYESİ ÇALIŞANLARINDAN PROTESTO

"Yaşasın emekçilerin ortak mücadelesi"

İstanbul/Özgür Gelecek: 7 aydır görüşme taleplerini geri çeviren ve üzerinden 7 gün geçmesine rağmen aylıklarını vermeyen Belediye Başkanını protesto etmek amacıyla 22 Eylül cuma günü **Küçükçekmece Belediyesi** çalışanları basın açıklaması yapmak için Belediye binası önünde saat 12.00'de toplandılar. Bunu duyan Belediye Başkanı memurlarla konuşmak için Belediye Meclis salonunda toplantı yaptı.

Toplantıda söz alan **Tüm-Bel-Sen 6 nolu** şube başkanı **Hıdır Ateş** 7 aydır görüşme yapmak için Belediye'ye geldiklerini fakat kapıdan geri gönderildiklerini anlattı. Hıdır Ateş Belediye Başkanı'na taleplerin bulunduğu bir liste verdi. Bu listeye göre memurların talepleri şunlar:

- 1) Küçükçekmece Belediyesinin Tüm-Bel-Sen'i muhatap kabul etmesi;
- 2) Yemek bedelinin zamanında ödenmesi ve 2 milyona çıkarılması;
- 3) Tüm belediye çalışanlarına 10 milyon yakacak, 10 milyon yarıdım;
- 4) Zorunlu tasarruflar kesintileri bankaya yatırılıp nemaların çalışanlara ödenmesi;
- 5) Kres ücretinin kaldırılması

Aylıklarını alamayan Küçükçekmece Belediyesi çalışanları, 7 aydır görüşme taleplerini kabul etmeyen Belediye Başkanı'nı şimdilik basın açıklaması ve telgraf çekme eylemiyle protesto ettiler. Fakat görünen o ki yürekler kabarık, öfke büyük. Gün direnişlere, eylemlere gebe Küçükçekmece'de...

veya yüzde 50 indirim yapılması.

Belediye başkanı bu talepleri sendika yöneticileriyle konuşacağı, kararlar üzerinde anlaşabileceğini belirtti. Ayrıca, Tüm-Bel-Sen yöneticileriyle

koordinasyon sağlayabilmek için bir yardımcısını görevlendirdi.

Küçükçekmece Belediyesi, memurların haklı taleplerine karşı duyarsız kalarak görüşmenin üzerinden 5 gün geçmesine

rağmen herhangi bir cevap vermedi. Küçükçekmece Belediyesi'nde çalışan memurlar bunun üzerine Belediye işçileriyle birlikte 27 Eylül çarşamba günü Belediye binası önünde bir basın açıklaması yaptılar. Basın

açıklamasında "Vur Vur İle-sin, Yönetim Dinlesin". "Geliyor, Geliyor Genel Grev Geliyor!" sloganlarıyla "Hizmet Bizden, Paralar Halktan, Yolsuzluk Belediyede, Çöpler Sokakta!". "Yaşasın Emekçilerin Ortak Mücadelesi!" pankartları eşlik ediyordu. Basın açıklamasında konuşma yapan Genel-İş-Sendikası Konfederasyon Başkanı **İsmail Hakkı Öner** eylemlerinin siyasal içerikli olmadığını, bugünden sonrada eylemlerin ortak devam edeceğini söyledi. İsmail Hakkı Öner den sonra memurlardan birisi CHP İstanbul il merkezine giden 9 arkadaşlarının gözaltına alındığını ve derhal serbest bırakılmaları gerektiğini söyledi. Bu açıklamadan sonra işçiler grev yerlerine, memurlar ise işlerine geri dönmek için ayrıldılar.

İsmail Hakkı Öner'in açıklaması çok edici bir açıklamaydı. Hakkı Öner eylemlerinin siyasal içerikli olmadığını söylüyor. Bugün ülkemizde düzeni hedeflemeyen, siyasal taleplerini dile getirmeyen her hareket başarısızlığa mahkumdur.

Küçükçekmece Belediyesi çalışanları 28 Eylül günü İşçileri Bakanlığı'na Küçükçekmece PTT'sinde telgraf çekerek durumu protesto ettiler. ■

Bütün engellere rağmen grev devam ediyor

İzmir / Özgür Gelecek- 8 Eylül'de İzmir Tarım İl ve İlçe Müdürlükleri'nde ve çeşitli işyerlerinde başlayan grevle birlikte işyerlerine "grev pankartı" asıldı. Ancak, Dikili Kaymakamı **Ali Osman İşşen** pankartı kendi yasalarını da çiğneyerek kaldırdı.

Tarım-İş Şube Başkanı **Baki Başdemir**'in kendisini araması üzerine "Orada sadece bir kişi çalışıyor, 1 kişilik grev mi olur" dediği ve ardından "Yasal hakkıdır grev yapılabilir. Ama grevden sonra Kaymakamlığa alır, burnundan getiririm" diyerek tehdit ettiği öğrenildi.

Tarım İş 11 Eylül'de yaptığı basın açıklamasında: "Ne grev esnasında ne de grevden sonra hiçkimse üyelerimize dokunamaz. Buna ne hakkı var, ne de gücü yeter" diyerek Dikili Kaymakamını bu tutumundan dolayı kınadıklarını ve protesto ettiklerini belirttiler.

Bu arada grevi engellemek için çeşitli yolları deneyen İzmir Tarım İl Müdürlüğü **Gümöldür Kampı** kaçak işçi çalıştırarak grev kırıcılığı yapmaktadır. Bu işçiler **Ramazan Aktan, Vildan Kökçü, Meltem Özkan, Nesrin Saatçi, Fulden Yıldız, Asuman Yılmaz, Zeynep Çalışkan, Ramazan Bulut,**

Derviş Korkmaz ve **Nadiye Saatçi** dir.

İşçilerin haklı taleplerini içeren grev kararının ardından, onların mücadelelerini, direnişlerini sekteye uğratabilecek tavırların yine işçi sınıfına mensup insanlardan gelmesi, hem sınıf ihanettir, hem de kendine insanum diyen hiçbir canlıya yakışmaz. Aynılar aynı yerde ayrılır ise ayrı yerde olmalıdır. Sınıf kardeşliği bunu gerektirir. Grev kırıcılığına denk düşecek tavırlara girmek insanlık ayıbıdır, suçtur. Bunun dışında, işçi sınıfı gerçek kurtuluşunu ancak ve ancak iktidarı hedeflemek bilincine sahip olup, adım adım ilerlemesiyle sağlayacaktır. Sınıfın birliğini ve dayanışmasını şu veya bu şekilde bozmaya çalışan unsurlara asla müsamaha edilmemelidir.

Tarım İş Sendikası 14 Eylül'de basın açıklaması yaparak bu tür uygulamaları protesto etti. Basın açıklamasında "Devlete ait bu işyerinde yıllar yılıdır yapılan kanunsuz uygulamaların haddi hesabı belirsizdir. Bu uygulamaların sorumluları ise yasaları çiğnedikçe bir üst basamaklara terfi etmektedir" denildi.

Fakat ters yöredeki haklı taleplerini almaya dek mücadelelerini sürdüreceklerini belirttiler. ■

Retrans işçileri saldırılar karşısında daha da güçleniyor

Kartal/Özgür Gelecek- Retrans işçileri saldırılar karşısında dahada güçleniyorlar

Kartal/Özgür Gelecek- Direnişleri yaklaşık 3 aydır devam eden Retrans işçilerine yönelik saldırılar gün geçtikçe boyutlanıyor. Bir çok kez jandarma, patron ve mafyanın saldırılarına maruz kalan işçiler bütün saldırılara rağmen direnişe devam etmekte kararlılar.

Daha önce mafyanın kurşunlarına hedef olan işçiler, defalarca gözaltına alındılar, çadırları yıkıldı. Direnişin 76. günü olan 15 Eylül günü gece nöbetinde olma 60 işçi sabah saat 6.30 civarında jandarma saldırısına uğradılar. İşçilerin çadırı yıkıldı ve gözaltına alındılar. Gözaltına alınan işçiler savcılığa çıkarıldıktan sonra serbest bırakıldılar.

Retrans işçilerine yapılan saldırılar karşı/bağlı buldukları Tüm-İş-Sendikası tarafından bir basın açıklaması yapıldı. Gebze Sendikalar Birliği, Deriş Tuzla Şubesi ve Genel Merkez, Koceli Sendikalar Birliği, direnişteki Polisan, Asmasay, İpragaz işçilerini yanısıra Ambar işçileri, Hava-İş, Selüloz-İş ve Tüm-İş'e bağlı 28 işyerinin temsilcileri katıldığı basın açıklaması **Timas Çene Sakelleri Tural Şenol** tarafından okundu. Retrans işçilerine yönelik saldırılarını her geçen gün arttı-

ğını belirten basın açıklamasında "Saldırılar Retrans işçileri özelinde giderek ülke sınırlarını aşan işçi sınıfının dayanışma tutumunun gelişip yaygınlaşmakta oluşudur. Sermaye ve siyasal iktidarın tehlikeli bularak önlemeye çalıştığı şeyde budur. Bu nedenle Retrans işçilerine ve mücadelelerine sahip çıkmak, onlarla dayanışmayı yükseltmek her görev haline gelmiştir. Unutmayalım ki saldırılar yalnızca Retrans işçisine değil, işçi sınıfına, genel sendikal örgütlülüğe ve gelişmekte olan işçi sınıfının dayanışma tutumuna yöneliktir." denildi

Hava-İş Sendikası Genel Başkanı **Mustafa Yağcı**'da sadece düşüncelerinden dolayı cezaevinde olan Hava-İş Sendi-

ka Eski Genel Başkanı **Atıl Ayçin**'nin direnişçilere gönderdiği mesajı iletti. Bu arada jandarmanın işçileri sık sık gözaltına kaybetmekle tehdit ettiği de öğrenildi.

Bütün saldırı ve tehditlere rağmen Retrans işçileri direniş çadırlarını yeniden kurdular ve hiç bir gücün kendilerini buradan sokemeyeceğini belirttiler. Ancak aynı günü gecesinde Retrans işçileri tekrar jandarmanın saldırısına uğradı. 35 işçi gözaltına alınarak bir inşaatıta rehin tutuldular Gebze Cumhuriyet Savcılığı'na çıkarılan işçiler tekrar serbest bırakıldılar.

Öte yandan edindiğimiz bilgilere göre Yunanistanlı işçiler; Retrans işçilerin desteklemek amacıyla 6 Ekimde Atina'da bir miting düzenleyecekler. ■

■ BUCA CEZAEVİNDEKİ KATLİAM

İsviçre'de lanetlendi!

28.9.95 günü Buca Cezaevi'ndeki katliam, İsviçre'nin Bern şehri Kilise Meydanı'nda, yaklaşık 250-300 kişinin katıldığı meşaleli bir korsan yürüyüşle lanetlendi.

TKP/ML, TDKP, Devrimci-Sol, MLKP, Ekim, TKİB, TKP(ML) adlı örgütlerin ortak imza atmış oldukları Türkiye, Almanya, Fas, Irak, Yunanistan'da geniş bir şekilde dağıtıldığı ve özellikle Almanya'da yoğun bir şekilde yürütüldüğü yurtdışı, Buca Cezaevi'nde katledilen devrimciler için yapılan bir dakikalık saygı duruşuyla bitirildi. ■

Dublin'de yine fiyasko

Haber Merkezi-1. Dublin Toplantısı'na ilişkin düşüncelerimizi, "Dublin Zirvesi neyi çözecek?" başlıklı yazımızda ana hatlarıyla ortaya koymuştuk. Dolayısıyla, yeni bir değerlendirmeden çok, esas olarak biz 2. Dublin Toplantısı'nın sonuçları üzerinde duracağız.

ABD inisiyatifinde Dublin'de başlayan ikinci toplantının amacında, 1. Toplantıda olduğu gibi, esas olarak KDP ile KYP arasındaki çatışmaların durdurulup, yerel yönetimlerde bir araya getirilmesi ve Saddam'a muhalif olan Irak Ulusal Konseyi'nin de böyle bir oluşumun içine dahil edilmesiydi. Bu toplantıya ABD, KDP ve KYP temsilcilik statusüyle katılırken, Türkiye ve İngiltere'de gözlemci statusüyle katıldılar. Bilindiği gibi 1. toplantıda belli noktalar üzerinde görüş birliğine varılmamıştır. Hatta bir çok çevrenin beklentisi bu görüşmelerin Amerika'dan bir barış antlaşmasıyla sonuçlanacağı yönündeydi. Fakat Erbil'in silahsızlandırılması, Habur Sınır Kapısı'ndan elde edilen gelirlerin dağılım noktasında derinleşen çelişkiler, öteden beri süregelen çatışmaların yarattığı güvensizlik ortamıyla bütünleşince, görüşmeler şimdilik fiyaskoyla sonuçlandı.

Ancak şu gerçeği unutmamak gerekir ki, başta planın mimarı olan ABD ve süreçte gözlemci olarak katılan İngilizler, tarafları asgari düzeyde de olsa uzlaştırmak için süreci daha bir canlı tutacaklar. Yani, Kürtler için bu son toplantı olmayacak. Tam aksine sorun sürece yayılarak ve her biten top-

lantı yeni bir toplantıya davetiye çıkartacaktır. Bu gerçek görülmelidir. Keza 2. Toplantıya İngilizlerin gözlemci olarak katılmasını isteyen ve sağlayanda yine ABD'dir. Nedenini ise şöyle özetlemek mümkündür: ABD, Saddam'ı yönetimden uzaklaştırmak veya etkisiz hale getirmek için cepheyi genişletmeye çalışıyor. İngilizler'den sonra Fransızlar'ında şu veya bu şekilde sürece dahil olması ihtimal dışı değildir. Özcesi; emperyalistler mevcut olan Kürt ulusal dinamiklerini etkisiz hale getirmek, düzen içi çözümlerle yetinmelerini sağlamak için mevcut olan planlarını her halukarda yürürlüğe sokmaya çalışacaklardır.

Emperyalistlerin öngördüğü bu plan, Kürdistan parçaları üzerinde denetim sağlayan bölge ülkelerinin üzerindeki etkisi ve tepkisi de farklı bir boyuttadır. Örneğin:

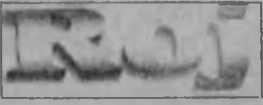
TC cephesinde, sürecin dışında kalma ve ABD'nin planına boyun eğme kaygısı, egemen sınıfların bir bölümü tarafından yüksek sesle dile getirilirken, diğer bir kesim ise, daha şimdiden plana uygun bir şekilde killeme için girmiştir. Kısacası, mevcut olan "politikalar"la Kürt Sorunu'nun çözümlenmeyeceği gerçeğini kabullenmiş durumdadırlar. İran ve Suriye cephesinde ise; durum daha da farklı bir boyuttadır. Keza ABD, Suriye ve İran'ı Dublin sürecinin dışında tutmayı hedeflemişti. Nitekim bu ülkeler, 1. ve 2. Dublin Toplantıları'na dahil edilmemişler. Bu durum, bu iki ülkeyi de ciddi boyutta rahatsız etti.

Hiç şüphesiz, Dublin Toplantıları'nın Kürt cephesindeki yansımaları farklı boyuttadır. Sürece dahil edilmeyen PKK, KDP'yi ihanetlikle suçlayıp savaş açarken, Suriye ve İran'la diyalog içerisinde. Ay-

nı zamanda KYB ile ilişkileri de olumsuz bir rotada değildir. Nitekim Dublin Toplantısı'ndan sonra, Şam'da Suriye hükümeti ile KYP arasında yapılan görüşmelere PKK'nın de katıldığı iddia edilmektedir. KYP'nin de PKK gibi Suriye ve İran'la diyalogu sözkonusudur. Buna karşın KDP ise ABD ve TC ile işbirliği halindedir. Bu karmaşık ilişkiler ağını bilimsel bir mantıkla yorumladığımız zaman belli sonuçlar çıkartacağımız muhakkaktır. Dahası bu konuda daha önceleri defalarca düşüncelerimizi ortaya koyduğumuz için yeniden tekrarlama gereğini duymuyoruz. Ancak mevcut politik yaklaşımlarla Kürt Sorunu'nun kalıcı bir çözüme ulaşacağını beklemek, böyle bir hayal içine girmek; bölge gericiliğini ve emperyalizmi yeterince tanımamak demektir. Şunu unutmayalım ki; düşmanını her yönüyle tanıyamayan ve ona göre konumlanmayan bir halk, ÖZGÜR GELECEĞİNİ sağlam bir zemin üzerine inşa edemez!...

Sonuç olarak; ABD inisiyatifi altında yapılan Dublin Toplantıları, hedeflenen tarzda sonuçlanmadı. Her ne kadar KDP ile KYP arasında mevcut olan ateşkes hala devam ediyorsa da, bu durum her an değişebilir. Aynı zamanda sonuçsuz kalan bu toplantıların belli bir uzlaşmaya varması için, emperyalistler, öngördükleri politikalar doğrultusunda çabalarını yoğunlaştıracaklardır. Önümüzdeki süreç yeni toplantılara gebe dir. ■

basından seçtiklerimiz...

İhanetin kriteri ne olmalı?

17.09.1995 tarihli MED-TV haber bülteninde düşman mevzilerini ele geçirir gibi bir edayla gerillaların Sersing'deki yazlık sarayı el geçirdikleri, peşmergelerin kaçtıkları ve kurtarılmış bölge'lerde halk meclisleri kurulduğu bildirildi.

Devamlı, çeşitli Güneyli, isimleri pek duyulmamış bazı gruplarla toplantılar yapıldığı, bu toplantılarda sömürgeci güçlerle girişilen her ilişkinin ihanet olduğu doğrultusunda kararlar alındığı ve bu kararların çeşitli bildirilerle kamuoyuna duyurulduğu söylendi. Haberlerden hemen sonra da, yapılan yorumda, Dublin toplantısına atıfta bulunularak KDP'nin TC ile ilişkiye geçmekle halka ihanet ettiği ve bu yüzden tasfiye edilmesi gerektiği belirtilirken, KDP'yle çıkarılması dışında Dublin de olduğu gibi, her zaman onunla aynı tavır içerisinde olan YNK'yi aklamak için binbir dreden su getirildi.

Tabii Kürt coğrafyasını dört parçaya ve her parçanın ayrı bir devletin boyunduruğu altında oluşu, Kürt ulusal kurtuluş güçlerinin kendi parçalarındaki sömürgeci güçlere karşı mücadeleye verirken, diğer sömürgeci devletlerle şu ya da bu şekilde ilişkisini kaçınılmaz hale getirmiştir. Çünkü coğrafyamız deniz in ortasında bir adacık gibidir, dört bir yanından kuşatılmıştır ve herhangi bir kara parçasıyla hava koprusu de yoktur. Durum bundan ibaretken, her akışelim, böyle bir ilişkinin çoğu zaman gayri iradi olduğu rahatlıkla görecektir. Halböyleyken, ulusal güçlerin herhangi bir sömürgeci devletle giriştiği ilişkinin o ülkedeki ulusal mücadeleyi olumsuz yönde etkilememesi için gereken dayanıklılık ve hassasiyetin gösterilmesi esas olmalıdır. Yani ülkemizin ve halkımızın genel çıkarları gözetilmeksizin dar grupçu çıkarlar çerçevesinde geliştirilen ilişkiler manet sayılabilir. Bu ölçüt herkes için geçerlidir. Böyle bir ilişki, biri için taktik, diğeri için ihanet olmamalıdır. (11 Eylül 1995, Roj, Asit Koçer)

mediği sorunların üzerine MHP'leştirilmiş silahlı kadrolar sürüyor, o kadroların aynı Tunceli'de olduğu gibi yarın bir gün bağımsızlığını ilan edip devletin diğer temsilcilerine, valilere, kaymakamlara, siyasi otoritelere dikleneceğini hiç düşünmüyorlar bile.

Devlet, kendi kadrolarının MHP'ni emrine verirken bir yandan kendi temelini bu politikayla çürütüp, zayıflatıyor. (28.9.1995 Yeni Yüzyıl, Ahmet Altan)

EVRENSEL Akıntıya karşı

Müflis devlet partileri...)

Burjuva politikalarının işlevi kitleleri oyalamaktır. Oyalama araçlarının başında da siyasi partiler gelir. Siyasi partiler kitleleri oyalama, düzeni meşrulaştırma ve ileriyeye düşünük umut dağıtma işlevi görürler. Ama, Türkiye'deki siyasi partiler bilinen anlamda burjuva partileri bile değildir. Partiler devlet tarafından kurulur, kurdurulur, kurulmalarına devletin onayı şarttır. Bu bakımdan Türkiye'ki durum bilinen "klasik" modelden farklıdır. Siyasi partiler asıl iktidar sahibi olan "çelik çekirdeği" gizleme ve meşrulaştırma işlevine koşmuşlardır. Son hükümet krizine neden olduğu söylenen emniyet müdürü vakası aslında gerçektir ve Türkiye'yi kimlerin yönettiğini bir defa daha ortaya koyuyor. Bizde, ilişki tersinedir. Normal olarak başbakanın, emniyet müdürünü değiştirme "iktidarı" olması gerekirken, bu mümkün olmuyor. Zira, başbakanı başbakan yapan çelik çekirdektir ve çelik çekirdeğin iradesi sözde iktidarın başı olan başbakanın daha önemlidir. Böyle bir ülkede siyasi partiler, parlamento, hükümet vb'nin bir değeri, anlamı velhasıl kıymeti harbiyesi olabilir mi? Bugün Türkiye'de bir uzman çavuş, bir parlamentardan daha çok iktidara sahiptir. Zira, asıl devlet işleri, "asli işler" çelik çekirdeğin ilgi ve sorumluluk alanına girer... Politikacılar onların yaptığı meşrulaştırma, gizleme işlerinden sorumludurlar... Ekseri rutin işlerle ilgilidirler; Memur tayini, memur nakli, hastaneye adam yatırma, devlet memurluğuna girişte ve terfi durumunda "torfil yapma", şirketlere kredi işlerini kovalama vb. gibi ...

Aslında ekonomik karar mekanizmalarından bütünüyle dışlanmış geniş emekçi kesimlerin partileraracılığıyla, siyasi alanda söz sahibi oldukları yansımaları yaratılıyor. Oysa oynanan bir oyundur. Kitlelerin siyasi partiler aracılığıyla siyasi kararlar katılma retoriği büyük bir yalandır.

Bu yüzden de kimse devlet partilerine güvenmiyor. Kitleler iki şeyden bilincindedir: Birincisi, adları ve söylemleri ne olursa olsun, bütün siyasi partiler birbirine benzerler; ikincisi, bu partilerin hiçbir temel sorunu çözme yeteneği yoktur. Aslında bu durum temeldeki bir iflasi haber veriyor ve egemenler artık eskisi kadar kolay yönetemez durumdadır. Kitleleri kandırmaya yarayacak hiçbir şey öneremez durumdadır. Türkiye'nin yeniden kompradorlaşmış rejimi, ancak kompradorlaştırıcı politikalar üretilebilir. Toplumun adanma, oyalama yetenekleri bu yüzden zaafa uğruyor... Şüphesiz bugünkü durum ve siyasi partilerin iflasi son birkaç yılda yapılan "hataların" uygulanan "yanlış" politikaların ürünü değildir. Bu hataların başta bir parçası olan söz konusu iflasi durum, 80'lerden beri paradiğin bir iflasiyi ifade eder. (Evrmen, 25 Eylül 1995, Piktet-Başkaya)

Her "doğru" doğru mu?

Bu düzen nasıl devam ediyor acaba? Çoğunluk biziz, yapılanlar hep bizim aleyhimize, ama yine de bu düzen, üstelik te bizlerin yoğun desteğiyle sürüp gidiyor. Neden, nasıl? Bunun önemli nedenlerinden biri ideolojik hegemonya, yani bizim aleyhimize olan şeylerin allanıp pullanarak bizlere "doğru" gibi sunulması ve bizler tarafından savunulur hale getirilmesidir.

Buna bir örnek: "Zorunlu Emeklilik" Evet, bugün pek çok emekçi bu uygulamanın doğru olduğunu düşünüyor. "Sırası gelen gitsin, yeni iş sahaları açılın" diyor. Bakalım o kadar doğru mu?

"Kamuda çalışan sayısı fazladır, azaltalım" Yeni yatırımlarla iş sahaları açılması, çalışma saatlerinin azaltılması, fazla mesai uygulanmasının engellenmesi gibi yollarla işsizliği azaltmayıp, seçim öncesi verilen vaatlerle KİT'leri dolduranlar; son on yılda KİT'lere bir tek çivi çakmayarak, rasyonel bir şekilde büyümesini engelleyen onlar değil mi? (İstatistiklere göre KİT'lerin büyük bir bölümü özel sektöre göre daha verimlidir.)

"Emekli edilenlerin yerine işçiler alınarak, işsizlik önlenec" İşsizlik: Çalışabilir nüfusun (18-55 yaş) çalışmama hali. Eğer 42 yaşındaki bir insanı işten çıkartıp, yerine 25 yaşındaki birini işe alırsanız toplam işsiz sayısını azaltmış olur musunuz?

Üstelik emekliliği hak eden çalışan sayısı 100-200 bini geçmez. Oysa şu anda Türkiye'deki resmi işsiz sayısı 5-6 milyon.

"İşsizlere gelir kaynağı yaratmak" Emeklilere verilecek emekli aylığı, işsizlere işsizlik ödeneği olarak verirsiniz ne değişir acaba?

"Verimliliği arttırmak" Zorunlu emekli edilenlerin pek çoğu mesleğinin en verimli, en olgun döneminde değiller mi.

"Emeklilik çok güzel bir olgudur" Bugün Türkiye'de doğru mu acaba? Ülkemizde hangi emekli, aylığıyla geçinebilmekte, (bazı milletvekili ve general emeklileri hariç) ömrünün son dönemini gönüllü geçirebilen emekli var mı? Devlet, emeklilere hangi sosyal hizmeti vermektedir.

Emekli olan daha düşük bir ücretle yeni iş aramaya başlamıyor mu? Ayrıca, severek bir işte çalışmak insanı yaşama bağlar. 40-45 yaşındaki bir insanı işinden ve toplumsal ortamdan koparmak, "sen artık yaşlıdın işe yaramazsın" demek, kolay kabul edilebilir mi dersiniz?

Bu uygulamanın en kötü yanıysa hedef sapırtmasıdır. Yani, işsizliğin asıl sorumlusu olan sistem ve yöneticiler sorgulanmayıp, bir avuç emekliliği hak ettiği halde, çalışmak zorunda olan kamu işçisinin günah keçesi haline getirilmesidir. Dahası bizlere bunu onaylatılmaktadır.

Emeklilik, işçinin hakkıdır. İşverenlerin, işten çıkarma hakkına dönüştürülemez. Unutmayalım çalışma hakkı en temel insan haklarından.

Sonuç: "Doğru" diye sunulanlara hemen inanmayalım. Kolay yöneltilmenin birinci nedeni kolay inanmaktır. Kolay inanmayalım, yönetenlerin doğrusu bizim doğrumuz değildir. Çözümü, doğru yolumuzu bulmaya başladıkça düzen değişmeye başlayacaktır. (Petrol-İş yayın organı, Ağustos 1995, İbrahim Doğangül)

Şehre kurtlar iniyor

DYP'yle ANAP, başka hiçbir şeye olmadığı kadar hümet-darlar MHP liderine karşı. Ecevit MHP'yi eleştirmek bir yana MHP'yi iktidarı yarışında geçmek için çabalyor. Refah bu konuya hiç girmiyor, CHP bütün solculuğunu dincileri eleştirip, şeriat tehlikesini vurgulamaya oturarak MHP'nin devlet içindeki kadrolaşmasını gömeneyi tercih ediyor.

Adımlarını "kurtlar şehre giriyor" şarkısını melodisine böylesine itaatkar bir şekilde uydurmalarının bir nedeni MHP'nin "devlet" partisi haline gelmesi, MHP'ye karşı çıkan bir, devletin özellikle silahlı güçleriyle ters düşeceğini daha baştan biliyor ve hepsi de geleneksel urkeklilikleriyle böyle bir çatışmadan kaçınıyor. MHP'nin polis kadrolarını ele geçirmesine, Güneydoğu'daki askerlerin elleriyle kurt selamı vermesine hiç ses çıkarmıyorlar.

Aynı 12 Eylül'den önce olduğu gibi devlet, MHP'yi tehlikeli bir biçimde kullanıyor, akılla, demokrasiyle çöze-

Sanat Üzerine

Enver Gökçe

Sınıf edebiyatçısı olmak

"Ben sınıf edebiyatı yapıyorum. Türk halkının hayatın her döneminde aktif olan, güzel olan bu halkın sanatını yapmaya çalışıyorum.

Bence sanat, herşeyden önce bu sınıfın yaşam kavgasındaki gücünü, kudretini ortaya koymasındadır.

Bir sanatçının doğru, devrimci bir yönde birşeyler verebilmesi için pratik ve teori arasındaki işbirliğini daima gözönünde tutması gerekir. Dünyayı ve olayları ancak diyalektik metodun ışığında kavrayıp yorumlayabiliriz. Sanatla, bilinçle duyarlılık arasında am bir uyum olmalıdır. Ne salt bilinç, ne salt duyarlılık tek başına yeterli değildir. Bir sanat eserinden, devrimci sanattan söz ettiğimizde, devrimci bir görüş açısından hareket ediyoruz. Yani dünyamızı insanca yaşanacak bir hale getirmek için şiiri sanatı sosyo-politik bir mücadelenin tanımlayıcı araçları olarak görüyoruz."

(...) Ben isterim ki, şiirlerim halkımızın bir türküsü, bir "Hoyrat", bir "Elagözlü" yahut bir "Bozrak" gibi ezgili bir şekilde okunabilsin. Ta ilk zamanlarda, şiire ilk başladığım zamanlarda bile bu düşüncede idim. Bu yolla şiirlerimin daha bir etkin ve vurucu olma niteliğine varabileceğini sanıyordum. Bütün çabalarım bu yönde gelişmiştir."

Kaynak: Ada Aylık Kültür Dergisi. Sayfa, 2

Direnişin güzelliğinde yaşamak...

Cezaevindeyken dışarda gibi savaştık

Tutsaklık... Hele ki haklı bir dava için savaşmanın güzelliği dururken, kendini dört duvar arasında bulmak ne kadar da zor geliyordu düşünüyordum. Bir şiir aklıma geldi. Hani şu "Dışarda gürül gürül akan dünya" diye başlayan dizeler, ezgisizle dökülüyor dudaklarından. Daha sonra ise "kudurmuş, pençelerde, paslanmış ranzalarda nice günüm nice gecem" başlıyor. "Zor geliyor insana" diyordu ama işte şimdi tutsak etmek istedikleri halde tutsak edemeyeceklerini, edilmediklerini göstermenin zamanıydı. Kenetlenmişlerdi... Aynı yastığa baş koyar gibi, aynı davaya baş koymanın mutluluğuyla kenetlenmişlerdi... Bütün yatakları koğuştan bulunan bütün eşyaları kapının arkasına barikat halinde sıralamışlardı. Bir yoldaş, çömelmiş yere, elinde sigarası yüzünde ise güzel şeyleri düşünmenin, eyleme girişiminin mutluluğu okunuyordu. Kapıları zorluyorlardı... İşte slogan şenliği yine başlamıştı. Ne kadar güzeldi tek ses, tek yürek olarak, yüreğinin derinliklerinde hissederek slogan atmak. Özlemişti hem de çok özlemişti... Daha yüksek, daha yüksek sesle diye bağırıyordu içindeki küçük adam. Ve bağırıyordu bütün güçleriyle. "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!", "Buca'nın Hesabı Sorulacak!"

Dışarıyı düşünüyordu. Yalnız olmadıklarını bilmek güç veriyordu. İnsan ister istemez sahiplenilmek, anlaşılacak, yandaş bulmak duygusunu hissediyordu. Devrim yolunda

korkusuzca ilerleyen devrimcilerle verilecek tek armağan da bu değil miydi zaten?

Dışardayken cezaevindekinin yanında olmak...

Dik yokuşu dalgın, ağır akşam çıkıyordu. Dalmıştı... Sonra birden bire saatine baktı ve adamlarını hızlandırdı. Saat 13.00' da meydana olmalıydı. Her zamanki gibi varış saatini hesaplayarak yarım saat önceden evden çıkmıştı. Ama erken çıkmasına rağmen düşüncelere öylesine dalmış, adamları öylesine yavaşlamıştı ki ucu ucuna yetişebilirdi eylemliliğe. Dün gazetede Buca Cezaevi'ndeki katliamla ilgili haberi okumuş ve bununla ilgili yapılacak eylemliliği öğrenmişti. Alana geldiğinde insanları yürüyüşe geçmek üzereydi. Toplanan kitleyi gözden geçirdi. Huzursuz oldu. "Niye bu

kadar az insan, niye?" diye kızarak kendi kendine söylendi. Yetmemeliydi insanlar, ne kadar çok olurlarsa olsunlar hep az gibi gelmeliydi. Onlar bine, binler onbinlere, onbinler yüzbinlere kavuşmalıydı. Gözleri tanıdık insanları aradı. İşte arkadaşları oradaydı. Yanlarına giderek sımsıkı sarıldı. Yürüyüş düzeninde yerini alarak kitlenin içine karıştı. Ve yürüyüşle birlikte alkışlı protesto... Elleri acıyana kadar alkışladı. Daha hızlı, daha hızlı diyordu kendi kendine. Avuçlarının birbirine değdiği anda çıkan sesin, sessizliği yırtacak bir ses olduğunu biliyordu. Daha bir hızlandırdı alkışlarını. Ve sloganlar başladı. "Buca'nın Hesabı Sorulacak!", "Yaşasın Buca Direnişimiz!" Evet direniyorlardı. Yazılan direniş destanlarına yeni bir sa yfa daha ekleyerek direniyorlardı. Ve oturma eylemi başladı. Yere oturdu... Gözlerini kapatarak yeniden düşüncelere daldı... Buca'yı düşündü. Orada atan her yüreğin kendi yürek atışlarına eklendiğini hissetti. Ve

kendi yüreğinin onların yürekleriyle beraber attığını. Bağırarak geldi içinden. Bütün kilometreleri aşarak sesinin orada bağırarak seslere ulaşmasını istedi. "Yalnız değilsiniz yoldaşlar, yalnız değilsiniz!" Dışarda kavganın güzelliğinde yaşamak isterlerken, dört duvar arasında kapatılmalarının acısını, acılarını duydu. Susturulmak istenen seslerinin duvarları parçalamak isteyen kükreyişlere dönüşmesini hissetti. Direnişlerini kırmak için havaya kalkan copların, keskin iradeye çarparak sabun köpüğü gibi erimesini gördü gözleriyle.

Sonra açtı gözlerini. Karşısına dizilmiş polisler baktı. Kını artmış, bir iğrenti gelip oturmuştu gözlerine. Sonra birden bire gülümsedi. "Örün duvarlarınızı" dedi, "ister kendi bedeninizle örün duvarları, ister taşlarla, tuğlalarla. Son çırpışlarınız" dedi bunlar." Cezaevlerinde direnmeyi bilen, siyasal kimliğinden ödün veremeyenler ve dışarda onları sahiplenen, seslerine ses katan, haykırışlarını bir kartal kanadında uçuran bizler olduğça değil duvarlarımız, coplarımız, silahlarımız bile yetmedi/ yetmeyecek."

***

Ve çığlıklar gökyüzünün maviliklerinde, enginlerde kanat çırparak birleştiler. Artık tek ses, tek yürek olmuşlardı. Onlar için artık zaman ve mekân kavramı yitip gitmiş, tek gelecek, tek hedefte kilitlenmişlerdi. Güzelliklere zorluklara katlanmadan, fedakarlıklarda bulunmadan ulaşamıyordu. Güzelliklere ulaşmak için ise bedel ödenmeliydi ve onurlu savaşlarında, baş eğmezlikleriyle bu bedeli seve seve ödüyorlardı. Onlar için tek güzellik Demokratik Halk İktidarıyla gerçekleşecek sosyalizm ve nihai son kontü-

İspanya faşizmine karşı bir ses "Lorca"

Ezilmişlerin, yoksulların ve İspanya köylüsünün şairi Federico Garcia Lorca, 1898'de İspanya'nın yoksul bir kenti olan Granada'da doğdu. Granada zencisinden-yahudisine, çingenesinden-Faşizme kadar her milliyetten insanların oluşturduğu bir kentti. Ve Lorca, bütün dünya ezilenlerini, yoksulları, köylülerini savunmakta hiçbir platformda ve koşulda kaçmadı.

1933'te Alman yazarlarına yönelen Nazi saldırılarını kinayan bildiriği imzaladı. 1936'da Avrupa üzerindeki faşizm bulutlarını çok iyi de

Serrano'nun 1935'teki yağlı boya çalaşmasından "Lorca"

nişmaya Çağrı'yı okudu. Ve bu çağrının okunmasından kısa bir süre sonra 16 Şubat 1936'da yapılan seçimleri Halk Cephesi kazandı. Ancak Avrupa'da yükselen faşizm İspanya'yı da kapsadı ve İspanya'da iç savaş başladı. Ve Faşizm yine kanlı, yok edici, süzünü sergileyerek katliamlara başladı. 19 Ağustos 1936'da Federico Garcia Lorca kurşuna dizilerek öl-

dürüldü. Öldürüldüğünde 38 yaşındaydı.

Lorca, ölümünden sonra yasaklandı. Ama her zaman ki gibi yasaklamalar O'nu unutturmak yerine efsaneleştirdi, baskıların karşısında ilk aklı gelen isimlerden biri oldu. İspanya'da bırakın yayınlanmasını, okunması bile yasaklanan kitapları yurtdışında basılarak ülkeye gizlice sokuldu. Ve ancak 1976'da Franco'nun ölümüyle anılabildi. O'da sadece yarım saatlik ve ölümüyle ilgili hiçbir söz edilmemesi şartıyla...

Lorca, İspanyol halkının bir parçası olarak yaşadı ve sadece İspanyol köylüsünü, İspanyolca işlemlerine rağmen bütün dünya ezilenlerinin baskıya, zulme, sömürüye karşı yükselen gür sesi olarak dünya uluslarıyla bütünleşti.

Ve insan olmanın, insanca yaşamın, insanca olmanın güzelliğiyle yüreklerimizde yerleşti.■

EMEK KÜLTÜR MERKEZİ

"SESİNİ SESİMİN YANINA KOY"

GRUP KIZILIRMAK

EKM SANAT TOPLULUKLARI

YER: HARBIYE AÇIK HAVA TİYATROSU
14 EKİM 1995 CUMARTESİ SAAT 19.00

“Bir düzen türkülerden korkmaya başladı mı, artık o düzeni kimse ayakta tutamaz”

Asıl adı Mehmet olan Ruhi Su birinci dünya savaşının öksüz bıraktığı binlerce Mehmetlerden biriydi. Seferberlik yıllarını Adana'da öksüzler yurdu'nda geçirdi. Ve onlarla birlikte yaşadığı yılları. Ve yıllar sonra bu seferberlik ve göç yıllarını şu şiiriyle anlatıyor-

“Hep savaştan kaldı bu yoksulluk /Seferberlik derlerdi, bende bulundum içinde /Pelit ekmek ağacı /Harnup pekmez ağacı, bal ağacıydı bizim güneyde”

Öksüzler yurdu'nda yetişen

öğrencilerin askeri okula yollanması gibi bir karar yüzünden çok istediği halde Ankara'da Müzik Öğretmen Okulu'na gidemedi. Ve İstanbul Halicioğlu Askeri Lisesi'ne gönderildi. Ama akıllı müzik okulundaydı. Ve bu arzusu o kadar baskın bir hale gelmişti ki, askeri okuldan kaçma girişimleri başladı. Bir, iki, üç ve sonuncuda başarılı oldu. Ama bu seferde “geriye dön ve müzik okuluna dilekçeyle başvuru” engeliyle karşılaştı. Geriye döndü, dilekçeyle başvurdu ama hiçbir yanıt gelmedi okuldan.

Askeri lisede okuması müzik okuluna gitmesine önemli bir engel oluşturdu. Ve çürük rapo-

ru olarak askerlikle bütün ilişkisini kesti. Ama yine de okuldan red kararı aldı. Bunun üzerine Adana öğretmen okuluna kayıt oldu. Ama müzikle bağına hiç kesmedi ve acılara türkülerle dayandı. Güçlü iradesiyle, yılmadan mücadele vererek yükseköğrenimini Ankara Devlet Konservatuarı'nda tamamladı. On yılını müzik öğretmenliği yaparak geçirdi. 1952'de radyolarda seslendirdiği halk türkülleri, düşünceleri ve eyleminden (komünist faaliyetlerden) dolayı kendi gibi bir çok sanatçı, edebiyatçı, yazar, bilim adamlarıyla birlikte tutuklandı. Tutuklananlar arasında Aziz Nesin, Orhan Kemal, Enver Gökçe, Ahmed Arif, Rifat Ilgaz'da vardı.

Ve meşhur Sansaryan Hanı'nda işkenceler başladı. Direndi Ruhi Su. Karşısındakileri, her zaman için haklı olmanın inancı, kültürü ve gücüyle yendi. İnsan olmanın onurunu çiğnetmedi ve baş eğmedi Sansaryan Hanı'nın işkencecilerine. Ve sonuçta Aşık Veysel konulu bir film çalışmasında Komünizm propagandası yapmakla suçlanarak, beş yılını Adana Cezaevi'nde geçirdi. Bu cezaevine gidüş yolculuğunu da şöyle anlatır şiirinde Ruhi Su.

“Hasan Dağı, Hasan Dağı/ Eğil, eğil, eğil bir bak/ Sıkıyor zincir bileğim/ jandarmada din iman yok/ Gidiyor falkı göçümüz/ Gülmez ağlamaz içimiz/ İnsan olmak suçumuz/ Hasan Dağı insan olmak.”

Adana Cezaevi'nde yiken türkülerle daha bir hasır-neşir olma imkanı buldu. Ve Cezaevinden çıktığında ise aklında ne konservatuar, ne opera vardı. Artık dostları, eşi, sazı, sesi ile yoğurmaya başladığı türkülerimiz vardı yaşamında.

Konserler verdiği salonlar büyük kalabalıklara sahne oluyordu. Ve kalabalıklar “sakıncalı”

olması nedeniyle korkutuyordu kimilerini. Onlara göre bu tehlikeli bir eylemlilikti. Yani egemenlerin gözünde Ruhi Su'nun sanatı onun yapabileceği en büyük eylemlilikti.

“Bir düzen türkülerden korkmaya başladı mı, artık o düzeni kimse ayakta tutamaz” Böyle diyordu Ruhi Su, ozan Hasan Hüseyin'le yaptığı bir konuşmasında. O hem sesi, hem saziyle kanıtladığı usta yorumculuğunu, sesinin olağanüstü boyutluluğu ve renkliliğini düşüncelerine taşımasını da biliyordu.

İnanmış olduğu toplumcu, gerçekçi bakış açısını, sanatıyla bütünleştirmesini bilmiş, toplumdaki, gelişen olaylardan, siyasetten kopuk bir sanatçı ve onun yaratacağı bir sanat olamayacağını savunmuştur.

Türkülerin sesi olan Ruhi Su, yakalandığı amansız hastalık sonucu yıllarca çiyet çekti. Doktorların yurtdışında tedavisi gerekiyor demesine rağmen, pasaport verilmeyerek ölüme mahkum edildi. Vücudu daha fazla dayanamadı acılara. Ve egemenler alay etmek ister gibi öldüğü gün çıkartılar pasaportunu. Ruhi Su ölümünden önce şu dizelerle memleketindeki güçleri (!) protesto ediyordu.

“Ama benim memleketimde bugün/ İnsan kanı sudan ucuz/ Oysa en güzel emek insanın kendisi/ Kolay mı kan uykularından kalkıp/ Ninniler söylemesi”

1985- 1995. Tam on yıldır yok aramızda Ruhi Su. Ve hala güzellikle uzanan kalemleri kırmak, dünyayı kucaklamak isteyen beyinleri dört duvar arasına sıkıştırmakla uğraşan TC'nin radyolarında, televizyonlarında yasak ezgileri. Ama çağlayanlara su taşıyan bizler için hala ezgili bir yürek Ruhi Su. ■

Değinmeler

Ali D.Kardeş

Dünyanın yeni yüzü

6. Filo ile başlayan öyküler, ABD emperyalizminin teşhiri, montaj sanayii ve NATO karşıt kampanyalar İsrail Büyükelçisi'nin öldürülmesi, Amerika tünistlerin kaçırılması... Vietnam savaşı, Latin Amerika'da, Orta Amerika'da devrimci örgütlenmelerin mücadeleleri... 1970'li yıllar öğrenci gençliğin ve işçi sınıfı hareketlerinin uluslararası ilişkileri çok iyi tanıdığı yıllar...

Sömürge ve bağımlı ülkelerin ulusal kurtuluş mücadeleleri, milli mesele ve sömürgeler konusu... Somürge ve yarı-feodal ülkelerde devrim stratejileri konusunda tartışmalar, tartışmalar... Dünyanın neresinden gerilirse gelsin, kurtuluş savaşı haberleriyle enternasyonalizm duygusu...

Pır pır eden yürekleri coşkulu müziği...

70'li yıllar. 80'lere kavuşurken önce dünyanın çeşitli yerlerindeki emekçilerin, ezilen halkların haklı mücadelelerini görmedik, duymadık sonra da unuttuk. 12 Eylül'ü yaşadık, kendi başımızın derdine düştük... Cezaevleri, idamlar, gözaltılar, mahkemeler, mahkemeler... Direniş, toparlanış süreci derken, farkettiler ki, işin rengi başka:

Dünyayı bayaz ordular sarmış... Beyaz, kararmaya başlamış. Dünyayı karabasanlar sarmış. Sözcü sosyalist birçok ülke, tarihini “komünizmin çökü” tezlerine alet ettirmiş. Lanet, fikirlerin insanları, halkları, emekçi sınıfları yok saydığı düzen tezleri ortaklıkta cirit atmaya başlamış...

Oysa çöken komünizm değildir. Çöken, revizyonizmdir.

Kuzu kuluğna bürünmüş kapitalizmdir.

SSCB'nin dağılına paralel, Amerika'nın “yeni dünya düzeni” tezi gündeme gelmiş... Yeni dünya düzeninin, düzensizlik politikası olduğu halklara anlatılana kadar, emperyalizm “yeni dünya düzensizliği”ni uygulamaya başlamış bile...

Dünya, Uluslararası Para Fonu denen bir kuruluşun pençesine takılmış, dış borç, kemer sıkma politikalarının bağrında, donmeye başlamış... IMF, üye ülkelerin ekonomilerine ve genel dünya ekonomisine ilişkin değerlendirmeleriyle kredi ve borç hesaplarıyla tüm dünyayı emperyalizmin pençesine takmıştır...

IMF hemen hemen her ülkenin işçisinin, emekçisinin alınlarını fütursuzca, emperyalizmin midesine indirmenin kurumu oldu. Daha da diye halkların midesinde istiyor

BM, NATO, AB, GB... Sömürü sistemini kargaları avazları kaçıkça bağırıyolar: Doya doya...

Ancak! Yüzümü şu sıralar dünyaya çeviriyorum.. Halklar uyuyor. Ulusal kurtuluş hareketlerinin mücadeleleri yer yer sürüyor:

Önemli olan sınıfsal bir uyanıştır. Dünya uyanıyor. Hemen hemen her ülkede özelleştirmeye, IMF reçetelerine karşı sınıfsal bir uyanış var. İspanya'da tersane işçileri, hükümet kriz sarsıyor. Avrupa Birliği'nin direktifler doğurultusunda özelleştirilmesi düşümlen işyerlerinde direnişler sürüyor, hükümet kararları geri çekilebiliyor. Yunanistan'da özelleştirmeye karşı gösteriler düzenleniyor, Fransa'da sınıfın en önemli silahlarından genel grev gündeme geliyor... Ülke sarsılıyor. Halk referandum istiyor, kamuoyu yoklamaları çoğunluğun Avrupa Birliği parlamentosunda ayrılmak istediğini ortaya koyuyor.

Peru'da halk savaşıyor... Portekiz'de gösteriler. İsviçre'de AB'ye üye olmayalım diye gösteriler...

Emperyalist ülkelerin emekçisi bile, emperyalizme karşı sesini yüksek çıkarıyor... İşler iyiyeye gidiyor, dünya uyanıyor.

Ankara'da barış şenliği

Ankara/Özgür Gelecek- 9 Eylül'de BSP tarafından yapılması planlanan Barış Şenliği, aynı tarihte CHP Kurultayı'nın olması nedeniyle valilik tarafından güvenliği (?) sağlayamayız gerekçesiyle engellenerek bir hafta gecikmeyle, 16 Eylül günü **Dikmen Ahmet Arif Parkı'nda** gerçekleştirildi.

Program; Koma Amed, Grup Kızılırmak, tiyatro gösterimi, şiirler ve çeşitli konuşmacılardan oluşmaktaydı. Sosyalist dergiler de kitap standları açarak etkinliğe renk verdi.

Şenlik, tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşuyla başladı. Daha sonra bir konuşma yapan BSP Genel Başkanı **Sadun Arın** “Ülkemizde kirli bir savaş vardır, burada temel sorumluluk hükümet ile PKK'nındır. Her iki tarafı barışseverlik adına bu savaşı bitirmeye, silahların birakılmasına çağırıyoruz” şeklinde konuştu.

Koma Amed'in sahneye çağırılmasıyla “Yaşasın Halkların Kardeşliği!” sloganını haykıran geniş kitle, gözle görünür şekilde canlanarak, zılgıtlar çekerek, Kürtçe ezgiler eşliğinde omuz omuza halaya durdu.

HADEP'den gelen **Saadettin Kılıç** da yaptığı konuşmada kirli savaşa karşı güçlerin birleştirilmesi, bunun için de mücadele etmek gerektiğini vurguladı. Bu arada şenliği kutlayan, genelde barış içerikli ve düzensiz çirkeflerini deşifre eden bir dolu mesaj okundu. Kitlenin coşkusu Ankara Yeni Meydan Sahnesi emekçilerinin sahneye koyduğu Resmi İdeoloji adlı mini bir skeçle devam etti.

Sahneye İranlı siyasi mültecilerden küçük bir grup da geldi. Bunların arasında birisi BSP'de sağlanmaz koşullar altında yaşamak zorunda kaldıkları için minik mültecilerin sağlık durumlarının epeyce bozulduğunu,

İran'a dönmek istemediklerini de belirterek **“biz okumak ve barış istiyoruz ama kafesteyiz”** dedi.

Kitlenin **“Yaşasın Partimiz TKP/ML Kızıl Ordu TİKKO,TMLGB!”**, **“Önderimiz İbrahim Kaypakbaya!”**, **“Birlik-Mücadele-Zaferi!”** sloganları eşliğinde Grup Kızılırmak sahnedeki yerini aldı. Özellikle **İbrahim'e Ağıt** söylenirken herkes tek bir ağız, tek bir yürek olmuştur.

Komünist önder **İbrahim Kaypakbaya**’nın postmortem raporuna imza attığı ve şimdi emekçi sınıfların...

Şenlik, herkesin katıldığı büyük bir barış halayı çekilmesiyle sona erdi. ■

Yerli eş alana düşük faizli kredi

Birlik Arap Emirlikleri'nde yabancı kadınla evli erkeklerin kendi ülkelerinden "kişisel eş" almasını teşvik amacıyla uzun vadeli, düşük faizli kredi verilecek. Evlilik Fonu'na yıl sonuna kadar 2 birim kredisiz kredi için başvuruda bulunması bekleniyor.

Yeni düzenlemeye göre; 27 yaşından büyük ve yabancı bir kadınla evli bir erkek, yaşı 26'nın üzerinde ve daha önce evlenmemiş ya da dul olan bir kadınla evlendiği takdirde, fondan kredi alabilecek. Fondan daha önce sadece bekâr erkekler yararlanabiliyordu.

Fon, BAE'de evliliğin çok masraflı olması ve çeyiz parası dolayısıyla çoğunlukla yabancı bir kadınla evlenmeyi tercih eden erkeklerin, yerli eş almasını teşvik amacıyla oluşturulmuştu. Bu yılın ilk 6 ayında bekâr erkeklerle 30 milyon dolar kredi verildi.

Burjuva kadın hakları savunucuları, eşitlik -özgürlük, kadının seçme ve seçilme hakları, feminizm falan filan diye dursunlar elin arabı yerli eş alana düşük faizli kredi bile veriyomuş.

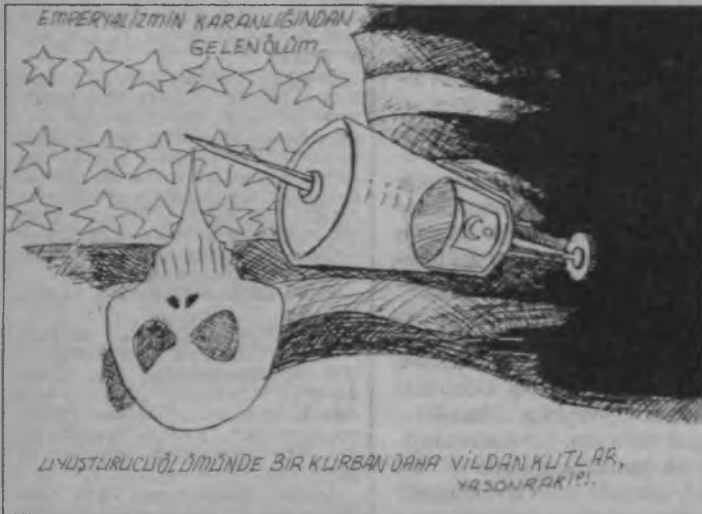

HA AMERİKAN YERLİSİ GERONİMO, HA KÜRT MEMİKO...
İKİSİNİN DE TEK ORTAK YANI BİR ZAMANLAR ÇOCUKLARININ ÖZGÜRCE
KOŞUP OYNAYABİLDİĞİ TOPRAKLARI VAR DI. TAKİ SÜMÜRÜCÜ EFENDİLER
TOPRAKLARINA GIRIP ONLARI YURTLARINDAN EDENE KADAR GERONİMO'NUN
HALKI İÇİN ARTIK GEÇ OLSA DA KÜRT MEMİKO İÇİN DAĞLARDAN UMUT
TAKIRTILARI HALA GELİYOR, EĞER Kİ GERONİMO GİBİ "BARİŞ" YANILGISINA
DÜŞMEZSE...

Kıyma alamadı harakiri yaptı...

Egemen sınıflar aralarında zırt pırt düzenlediği gece ve partilerde milyarlar değerindeki yiyecek ve içecekleri harvurup harman savuradursun, aylardır bi gıdım et yiyemeyen 26 yaşındaki Mustafa Öztürk denediği tüm taktiklere rağmen kasaptan veresiye kıyma alamayınca sinirlenen genç kasabın elindeki bıçağı kaparak karnına saplayarak harakiri yaptı.

Ben hep derim zaten bu hintlilerin birbildiği var ki herifler bildim bileli ineğe tapıyorlar. İşin garip tarafı bu tanrıların kendilerini fakir yarattığını bile.bile...

Müslüman satınca günah değil mi?

"Nizam-ı Alemci (BBP) Ali Özdemir adlı hoca "Türkiye'de müslüman kadınlar genelev patronu Ermeni Manukyan tarafından satılmaktadır. Hangi müslüman, bacısının, kardeşinin bir Ermeni tarafından pazarlanmasına razı olabilir." (Basından)

Ermeniler satınca suç ve günah oluyorda, müslümanlar tarafından satılınca günah olmuyor mu?

Mavi boncuk kimdeyse

MHP lideri, CHP'nin hükümetten çekilmekle hata ettiğini söylerken RP lideri Erbakan sa Baykal'ı kutladı. (basından)
Türkeş, "erken seçim koşulları istedikleri gibi olursa, her türlü formüle hazırız" dedi sayın Türkeş sola gene neyin sinyalini vermeye çalışıyor dersiniz?!

Öcalan Türkiye'ye sevdalıymış

(basından)

Tek taraflı ateşkesin ateşli savunucusu sayın Öcalan yeni değişim rüzgarlarına kendisini çok kötü fena kaptırmış olacak ki çelişkiler yumağı içinde bocalayıp duruyor. Şimdi de önemli politika değişikliklerinin sinyallerini verdi.

"Türkiye'yi bölüp parçalamak gibi bir niyetim yok. Bilakis ben Türkiye sevdalıyım, Kürt milliyetçisi de değilim." diyor.

BINALO

LAN YINEMI GENEL GREV, HAVA BUN Y BELEDİYE OTOBÜSLERİNİ BİLE
LAR, BU GREVCİLER, DEĞİL DÜZENİ, ZOR DURDURLURLAR, VEE Y!..

Hitler ve Sırp faşizmine karşı olmak mı? TC faşizmini gizlemek mi?

Eski Yugoslavya toprakları üzerinde yaklaşık 4 yılı aşkın bir süredir, emperyalistlerin bölgede etkinlik kurma ve halkların sömürsünden daha fazla pay kapma dalaşları yüzünden kirli, gerici, haksız bir savaş sürmekte. Yıllarca barış içerisinde bir arada yaşamış olan bölge halklarının bugün kirli gerici bir savaşın içerisinde olmasının sorumlularından olan ABD emperyalizminin sadık uşakları olan ülkemiz egemenleri de efendilerinin bölgedeki kirli amaçlarının gerçekleşmesi için savaşın başlangıcından bu yana büyük bir çaba içerisinde.

Bölgede etkinlik kurmaya çalışan emperyalistlerden Almanya'nın Hırvatları, Rusların Sırları ve ABD emperyalizminin de Bosnalı müslümanları desteklemesi, efendilerine hizmette kusur etmeyen ülkemiz egemenlerinin de bu kirli savaşta Bosnalı müslümanlardan yana tavır almalarına neden oldu. Egemen sınıfların ABD emperyalizminin çıkarları doğrultusunda Bosnalı müslümanlardan yana tavır almalarıyla birlikte ülkemiz halkları da bu yönlü motive edilmeye çalışıldı. Bu kirli savaş ülkemiz halklarına Avrupa'da müslümanları istemeyen ve yok etmeye çalışan Hıristiyanların saldırganlığı yani bir dinler savaşı olarak verildi. Dozu her geçen gün artırılarak sürdürülen bu propaganda öylesine etkili oldu ki solcuları da içerisine alan geniş bir yelpaze bu propagandanın etkisinde kalarak egemenlerin söylemlerine eşlik etti. Böylece savaşın asıl nedeni unutuldu, unutturuldu. Burjuva medyası özellikle üzerine düşen görevi eksiksiz yerine getirdi. Gazete ve TV'ler istisnasız hergün Sırların yaptıkları katliamların, tecavüzlerin haberleriyle dolduruldu. Bosnalı müslümanların ve Hırvatların yaptıkları katliamlar dahi Sırlara maledildi. Sırların bu gerici savaşta daha etkin olmaları ve yaptıkları katliamlar bu propagandanın kitleler tarafından verilen biçimiyle kabul edilmesini de kolaylaştırdı. İslamcılarını ve faşistlerin öncülüğünde kitlesel gösteriler Sırlar'ı tel' in mitingleri, düzenlendi. Bosnalı müslümanlara gönderileceği iddiasıyla milyarderler toplandı. Bosna'da savaşmak için gönüllü (paralı) askerler bulunmaya çalışıldı. Kısacası toplum Sırp düşmanı bir havaya buründürüldü.

Oysa eski Yugoslavya toprakları üzerinde savaşan tarafların tümü elerine fırsat geçtiğinde ve etkin oldukları alanlarda katliam, soykırım, tecavüz vb. insanlık dışı uygulamaları yapmakta tereddüt etmemekte. Taraflardan bir tanesi canlı esir almamakla övünürken, diğeri de ele geçirdiklerinin kafa-

sını kılıçla değil uzun bıçaklarla kestikleriyle övünmekte, paralı askerler ortalıkta cirit atmakta ve dünyanın birçok yöresinden burjuvaların katıldığı insan avı partileri düzenlemekte. Kısacası fırsatı ele geçiren tüm taraflar her türlü vahşeti uygulamakta ve kendisini yaptıklarından ötürü haklı, diğerlerini ise haksız göstermeye çalışmaktadır.

MHP'li faşistlerden "aydınlar" kadar genişleyen bir yelpaze hep bir ağızdan Sırların faşizminden ve Sırp faşizminin Hitler faşizmini dahi geride bıraktığından söz etmeye başladılar. Nedir Hitler faşizmi? ve Sırp faşizmine, faşizme karşı söylediklerinde bu kesimler samimi mi ve samimi olabilirler mi? Öncelikle buna bakmalıyız.

Kapitalizmin emperyalizme evrilmesi, kapitalizmin ekonomik ve siyasal krizinin de derinleşmesini de beraberinde getirdi. Tekelleşen burjuvazi dünyanın her tarafında gelişen ulusal ve sınıfsal mücadeleleri bastırarak, kapitalizmi içerisine düşürdü bunalımdan çıkarmak için, finans-kapitalin en gerici, en şoven unsurlarının ideoloji ve devlet biçimi olan faşizmi ve faşist devlet biçimini yaşama geçirmeye başladı. İtalya, Japonya, Almanya ve diğer birçok ülkede faşist devletler ve faşist örgütüllükler kuruldu. Faşist ideoloji, faşist örgütüllükler ve faşist devletler birçok ülkede yaşama geçirilmesine rağmen faşizmi dünya halklarına en iyi tanıtan Hitler faşizmi oldu.

Alman emperyalistleri ve sosyal demokrat hainlerin çabalarıyla iktidarı ele geçiren Hitler, tarihin gördüğü en büyük katliam ve soykırımları gerçekleştirmeye başladı. Kendisinden olmayan herkese düşman olan faşizm sermaye düzeninin mezar kazıcıları olan proletarya ve komünistler başta olmak üzere faşist ideolojiyi benimsemeyen her kesimi yok etmeye yöneldi. Üstün alman ırkını yaratmak için, "aşağı" ırktan olan başta Yahudiler olmak üzere Polonyalılar, Çingeneleşen, Katolikler, Sovyet vatandaşları kısacası Alman olmayan milyonlarca insan yok edilmeye çalışıldı. Toplama kamplarına doldurulan milyonlarca insan bir yandan Alman tröstleri için "zorunlu işçi" olarak ölesiyeye çalıştırılırken çocuklar, yaşlılar ve çalışamayacak duruma gelenler gaz odalarında öldürülmeden önce saçları kesilerek, dişleri sökülerek, genç ve güzel derileri olanlar derilerinden abajur vb. süs eşyası yapmak için derileri alınarak korkunç bir vahşete maruz bırakıldılar. Kasap Mengel'in canlı kobayları olarak kullanıldılar. Kısacası insan organları bile Alman tröstlerinin daha fazla kâr etmeleri için

kullanıldı. Sadece Almanya'nın en büyük toplama kampı olan Auschwitz'te 1.5 milyon insan katledildi.

Milyonlarca insanın katıldığı ve faşizmin aynası işlevini gören toplama kampları aynı zamanda Hitler faşizmiyle Alman tröstleri arasındaki doğrudan bağı açıkça gözler önüne sermiştir. Oluşturulan her toplama kampının yanında Alman tröstlerinin üretim yerleri inşa edilmiştir. Almanya'nın kimya tröstü IG FARBEN ve KRUPP Auschwitz'den SIEMENS, ROWENSBRÜCK'den, ZEHLA-MULLIS silah tröstü Muchenwald'da bulunan yüzbinlerce insanı toplama kamplarının yanında kurdukları işyerlerinde çalıştırdı. Yine tarihin gördüğü en büyük ve en barbar savaşı olan 2. emperyalist paylaşım savaşı Hitler faşizminin damgasını taşımaktadır. 50 milyon civarında insanın öldüğü 2. emperyalist paylaşım savaşı yine Alman tröstlerinin "Alman sermayesi artık başka alanlara ulaşmalı sloganı doğrultusunda Hitler faşizminin diğer ülkelere saldırısıyla başladı. Kızıl Ordu'nun Hitler faşizmini yenmesine kadar geçen süreç emperyalistlerin çıkarlarının tehlikeye düşmesi halinde neleri yapabileceklerini dünya halklarına çok açık bir şekilde gösterdi. Kısacası Hitler faşizmi demek Alman olmayan herkesin katledilmeye çalışılması, insanların canlı kobaylar olarak kullanılması, emekçilerin azgın bir sömürüye uğratılması, işkence, soykırım, halklar arasında kirli savaşlar, toplama kampları ve insanlığın görebildiği en barbar dönem olarak insanlık tarihine geçti.

Hitler şahsında en somut biçimi yaşanmış olan faşizm, emperyalizmin ortaya çıkışından günümüze, emperyalizmin sömürge, yarı-sömürge ülkelerdeki esas devlet ve yönetim biçimini oluşturmaktadır. Emperyalist ülkelerde de birçok faşist uygulama yaşama geçirilmektedir.

Eski Yugoslavya toprakları üzerinde faşizm ve faşist uygulamaların varoluşunun esas nedeni emperyalizmdir. Çünkü emperyalizm varolduğu müddetçe faşizm ve faşist uygulamalar da her zaman var olacaktır. Bugün Sırların (aynı zamanda Hırvat ve Bosnakların) uyguladıkları faşizmde gidasını emperyalizmden almaktadır. Bu yüzden de faşizmin doğal bir sonucu olan soykırımlar, katliamlar, tecavüzler, toplama kampları Hitler faşizmi döneminde nasıl ve neden uygulanmışsa aynı biçimde ve aynı nedenlerden Yugoslavya toprakları üzerinde de uygulanmaktadır.

Ülkemiz egemen sınıflarının bu kirli savaşta neden Bosnalı müslümanları desteklediklerini açıkladık. Peki ülkemiz egemenleri ve

Hristiyan mezarlığı ve Müslüman cenazesi savaş din ayrımı yapmıyor. Ölümünün sorumlusu halkları birbirine kırdıran emperyalizmdir.

uşakları eski Yugoslavya'daki faşizme ve faşist uygulamalara karşı oldukları noktadaki söylemlerinde samimi olabilirler mi? Olmayacakları oldukça açıktır.

Türkiye ve T. Kürdistan'ında emekçilerin en basit hak alma mücadelesini dahi şiddetle bastıran, devrimcileri, komünistleri, yurtseverleri yargılı-yargısız infazlarla katleden, köyleryi yakıp yıkan, onlara devrimciyi asan, ülkede yaşayan farklı etnik kökenden halkları zorla Türkleştirmeye çalışan, Dersim'de, Ağrı'da, Zilan'da, Kürt ulusunu soykırıma tabi tutan, faşist güçleri besleyerek emekçi halka saldıran, ölü ele geçen kadın gerillaya tecavüz eden, gerilla cesetlerini vahşi bir hayvan gibi parçalayan, hatıra olması için kuşağı kesip yanına alan Gazi de, Ümraniye'de, halkın üzerine ateş açtıran onlarcasını katlettiren, köylülere dışkı yedirenler Sırların uyguladıkları faşizme karşı olamazlar. Çünkü fevkalenin de egemenliklerini sürdürdüklerinin yegane yolu faşizmi, faşist yöntemleri kullanmaktan geçmekte ve kendilerinin de varlık koşullarını oluşturmaktadır.

Sırların faşizminden bahseden diğer bir kesim de "aydınlar". Ülkemizde yaşanan insan hakları ihlallerine, Kürt ulusunun kimliğinin inkarına, yargılı-yargısız infazlara, sürmekte olan kirli savaşa, köy yakmalarına vb. tüm faşist uygulamalar karşısında gormüyorum-duymuyorum-bilmeyorum diye üç maymunu oynayanlar gerçekten aydın olabilirler mi? Bosnada yaşanan faşizmin sona erdirilmesi yönünde söylemlerinde samimi olabilirler mi? Yine cevabımız oldukça açık; bunlar, ne gerçek anlamıyla aydın olabilirler, ne de insan hakları, barış ve faşizm karşıtı söylemlerinde samimi olabilirler.

Egemenlerden, emekçi halkın düşmanı MHP'li faşistlerden, İslamcılardan faşizm karşıtlığı beklemek ve Sırp faşizmi noktasında söylediklerinde samimi olabileceklerini düşünmek, yaşamı doğrudan doğruya etkileyecek bir demokrasi, sosyalizm, sosyalizm vb. kavramlarla niteleyenler ister Bosna'da olsun, ister dünyanın herhan-

gi bir yerinde olsun faşist katliamlar karşıtı olma ve barış söylemlerinde samimi olmak istiyorlarsa bunun birinci şartı yaşadığı topraklar üzerindeki faşizme ve faşist uygulamalara karşı olmaktan geçmektedir. Bunun dışında bir tavır iki yüzlüktür, samimiyetsizliktir ve aydın olma dışında her şeydir.

Sınıfların ortaya çıkışından günümüze kadar egemenler iktidarlarında sürdürdüğü uğraşlarında ideolojik, siyasal, kültürel, örgütsel olarak çeşitli değişikliğe uğrayarak günümüze kadar geldiler. Döneme ve koşullara göre geçirdikleri bu değişimlerin hepsinde ortak olan tek bir nokta vardır. Ne pahasına olursa olsun her türlü yöntemi deneyerek emekçilerin baskı altında tutacak ve sömürüyü devam ettirecek ideoloji ve mekanizmaları yaratmak. Bugün kapitalist somuru değişik devlet biçimleri altında devam ettirilmesine rağmen hepsinde ortak olan özellik silahın ve sermayenin gücüne dayanan burjuva diktatörlükleridir. Emperyalizmin sömürge, yarı-sömürge ülkelere biçtiği esas yönetim biçimi de faşizmdir, daha önce de belirttiğimiz gibi, Faşizm karşıtı çığırtkanlık yapan emperyalistler kendi ülkelerinde de faşist ideolojinin, ve faşist çetelerinin gün geçtikçe güçlenmesine omuz vermektedirler. Böylece faşistler bugün birçok emperyalist devleti de içerisine alan geniş bir alanda etkin hale gelmişlerdir.

Faşizmi ortadan kaldırmak ancak onu yaşatan, varlık nedeni olan emperyalizmi ortadan kaldırmak ve proletarya diktatörlüğünü kurmakla olanaklıdır. Faşizmi ve faşist katliamları ortadan kaldıracak tek ve tutarlı güç KP'ler ve sınıflı bilinçli proletaryadır. Proletaryanın iktidar mücadelesi dışında kalmak aynı zamanda emperyalizmi güçlendirmek ve faşizmin varlığını devam ettirmesine dolaylı ya da dolaysız destek olmak demektir.

Bosna'da, Türkiye ve T. Kürdistan'ında kısacası dünyanın her tarafında emperyalizmi ve faşizmi kökünden kazımak için MLM güzergahında, KP saflarında "Sonuna kadar devrim!" şiarıyla ileri atılalım.

Savaşın ticaretini yapan TC'nin bozkurtları babaları Hitler'in ruhunu yaşıyorlar.

Kavganın Güncesi

Çin Halk Cumhuriyeti kuruldu

(1 EKİM 1949)

Mao'nun önderliğinde ÇKP'nin öncülük ettiği Çin devrimi çağımızın en büyük Marksist devrimlerindenidir.

Yaklaşık bir yüzyıl süren işçi ve köylü ayaklanmaları sonucunda özgürlüğüne kavuşan dünyanın en kalabalık ülkesinde halk, çok ağır yaşam ve çalışma koşulları içinde savaş ağalarının ve toprak ağalarının zulmü ve boyunduruğu altında eziliyordu. Savaş ağalarına ve ülkeyi sömürgeleştirmeye çalışan Japon emperyalizmine karşı mücadele veren Sun Yat Sen'in önderliğindeki Koumintang, 1916'da Kanton ve Güney Eyaletleri Federasyonu'nu kurdu. Kanton hükümeti, Stalin ve Komintern tarafından desteklendi.

1921 yılında ÇKP kuruldu. Kuruluşundan sonra görüş

ayrılıkları yüzünden çeşitli hiziplere bölündü. 1924 yılında Kuomintang ve ÇKP ittifak oluşturdu ve Kuomintang'ı Sovyetler Birliği'nin yardımıyla yeniden örgütleyerek savaş ağalarının elindeki bir kenti ele geçirdiler. 1926'da Kuomintang'da sağ kanat temsilcisi Çan KayŞek yönetime geldi ve Japonlara ödün vererek ÇKP'ye karşı savaş başlattı. 1927 yılından sonra kentli ve köylü ayaklanmalar yenilgiye uğratılınca Mao'nun öncülüğünde kırsal kesimlerde "Kızıl Siyasi İktidar" oluşturuldu. Kuomintang'ın imha saldırıları karşısında ÇKP 1934 yılında bir yıl süren yüzbinlerce kişiyle 12.500 km'lik "Uzun Yürüyüş"ü gerçekleştirdi. Kuomintang güçlerine ve doğaya karşı savaşarak başarıya ulaşan uzun yürüyüş sonrası ÇKP Kuzey ve Doğu'da yeniden "Kızıl Siyasi İktidarları" kurarak büyük güç topladı. 1937 yılında Japon emperyalizmine karşı ÇKP önderliğinde savaş başlatıldı. Bu savaş zorunlu olarak katılan Çan KayŞek 1945 yılında savaşın zaferle sonuçlanması üzerine ABD emperyalizminin desteğiyle ÇKP'yi yok etmek için saldırı başlattı. 1946 yılında başlayan iç savaş 1949 yılında ÇKP'nin tüm ülkede zaferiyle sonuçlandı ve savaş sona erdi. 1 Ekim 1949 yılında Çin Halk Cumhuriyeti kuruldu. Çin devrimi deneyi, birikimi ve mücadelesiyle bugün halkların devrim mücadelesine örnek olmaya devam ediyor ■

Ernesto Che Guevera katledildi

Latin Amerika yerlileri yüzyıllar boyu işgal ve sömürgeleştirmeye karşı karşıya kaldılar. İspanyollar'ın orta Amerika'yı işgal ettiklerinde karşılaştıkları tabiat örtüsü ve doğal kaynaklar, onların bu bölgeyi "Muhammet'in cenneti" olarak tanımlamalarına yol açtı. Ne varki yüzyıllar süren sömürü ve vahşet karşısında iyie yoksullaştı. Tüm bu gelişmeler karşı tepkilerini ayaklanmalarla gösteren Latin Amerika sakinlerinin bu isyanlarına önderlik edenler bu kıtanın tarihini yazılmasına katkıda bulundular. Bu önderlerden biri de Küba devriminin en canlı ve renkli figürlerinden biri olan Che Guevera idi.

Che 14 Haziran 1928'de Arjantin'de doğdu. Tıp fakül-

tesinde okurken öğrenimine bir yıl ara vererek kıtayı dolaşmaya çıkan Che macera olsun diye çıktığı bu geziden devrimci olarak döndü. 2 Aralık 1956'da, Meksika'da tanıştığı Fidel Castro ve 82 arkadaşıyla devrimci savaş vermek üzere Küba'ya çıktı. 82 kişi Sierra Macstra dağları'na gelerek yolculuk sırasında verilen kayıplarla 12 kişi kalmıştı. İşte o 12 kişi Sierra Maestra'dan 2 yıl sonra zaferle sonuçlanacak devrimci savaşı başlattılar.

Küba devriminden sonra İktisat Bakanlığı görevini yürütürken Başkan Ülke devrimlerinde yer alma anlayışıyla 2 Kasım 1966'da sahte pasaportla Bolivya'ya girdi. Burada küçük bir fo-ko'nun önderi olarak devrimci mücadeleyi başlattı. 8 ekim 1967'de yaralı olarak yakalandı ve 9 Ekim'de ise Bolivya Cumhurbaşkanı Rone Barrientos'un emri ile kurşuna dizildi.

İnsancılığı, mücadele geleneği, devrimci kişiliği, enternasyonalizmi ile kitle halklarının kalplerine adını yazdırmış olan Che, aynı zamanda kıtada emperyalizmin işgaline ve sömürücüsüne karşı yükselen savaşın sembolü oldu ■

tarihten kısa kısa olaylar

● Dr. Hikmet Kıvılcımlı öldü

Dr. Hikmet Kıvılcımlı, 1923'te TKP 2. kongresinde MK üyeliğine seçildi. TKP içinde önemli bir yeri vardı. Siyasi yaşamı boyunca 20 yıla yakın bir süre hapis vardı. 12 Mart cuntasından sonra araması başlanınca çıkışı yurtdışında 11 Ekim 1971 yılında yaşamını yitirdi. O'nun Kemalizm ve ordu konusundaki gerici yaklaşımlarında Türkiye solunun 60 yıllık revizyonist geleneğinin azımsanmayacak bir rolü vardır.

● Endenozya'da faşist katliam

3 milyona yaklaşan üyesiyle Endonozya Komünist Partisi ülke genelinde güçlenmeye başladı. Parti özellikle denizciler ve hava kuvvetlerinde önemli yandaşlar kazandı. Ancak kara kuvvetlerinde ABD emperyalizminin desteğiyle bir komünizm düşmanlığı varlığını sürdürüyordu. Ordunun bir kanadının (30 Eylül hareketinin) Haksız Asker Havalanı'nda bir kısım generali tutuklaması ve bu darbelerin tutukladıkları generallerin almasını öldürmesi ülkede anti-komünizm düşmanlığı yaymaya başladı. Girişilen darbe akşamı doğru ABD yanlı generallerin darbesi bastırması sonucu, emperyalistlerin desteğiyle faşistlerin komünistlere karşı korkunç bir katliam girişimi oldu. Bu katliamda 500 bine yakın komünist ve demokrat insan öldürülürken, binlerce kişi yaralandı ve yakalanarak hapse atıldı.

● AMELE TEAL'İ cemiyeti kapatıldı

1920'den sonra Türkiye'de işçi kesiminde sendikalaşma çalışmaları hızlandı. Kurulan bir çok sendika işçi kısmının hakları için ayaklanıyordu. Hükümet buna karşın sendikaları kendilerine bağlamak için bütün sendikaları "Türk işçi birliği" altında toplamak istedi. Bir müddet sonra işçiler hükümetin niyetini anlayarak İşçi Birliği'nden ayrılarak bağımsız bir örgütlenmeye Amele Teali Cemiyeti'ni kurdular. 20 sendikadan meydana getirildiği bu yeni cemiyetin yaklaşık 30 bin üyesi vardı. İşçi hareketinin yaygınlaşması ve bazı somut kazanımlara varması üzerine hükümet "Amele Teali Cemiyeti" ni Ekim 1926 yılında kapattı. Yöneticileri ve çok sayıda üyesi tutuklandı.

● Boris Yeltsin darbesi

Rusya'da iki burjuva kük arasında (Yeltsin ve Rutkov, Hasbulatov) iktidarı kapma çalışmaları yaşandı. 25 Eylül'den itibaren Yeltsin parlamento binasının etrafını Seçkin Dzerjvsk bölüğüne bağlı çelik yelekli askerlerle kuşattı. Parlamento içindekiler dışarı çıkarıldı. 3 Ekim 1993 tarihinde bezaz evin önünde yaklaşık 15.000 kişi Yeltsin ailesine gösteri yaptı. Belediye binasını ve televizyon binalarını işgal ettiler. 5 Ekim'de Yeltsin'e bağlı askerler zırhlı araçlarla, tanklarla, helikopterlerle halkın üzerine ateş açtı ve beyaz ev'i top ateşine tuttu. Çalışmaları geriye 500'den fazla ölü ile yeni çarın zaferi kabulü ■

★ yeşermek üzere toprağa düşenler ★

Tuzla'da yargısız infaz

(7 Ekim 1988)

İsmail Oral'ların, Sabahat Karataş'ların, Bedri Yağanlar'ın ve adını saymadığımız diğer devrimcilerin-komünistlerin alçakça katledilişinin ve kamuoyunda "yargısız infazlar" olarak bilinen zincirin 12 Eylül faşist darbесinden sonra ilk halkasını oluşturuyor Tuzla Katliamı.

Dört yiğit, onurlu ve güzel insanın hükmü daha önceden verilmişti. Çünkü onlar iyiyi, güzeli savunuyorlar, kötü ve onursuzluğu reddediyorlardı. Çünkü onlar örgütlülüğü savunuyorlar-örgüt-süzlüğü, teslimiyeti reddediyorlar, aktif mücadele yürütüyorlardı. Çünkü onlar sınıfsız-sınırsız-sömürsüz bir dünyanın özlemi içindeydiler ve TKP/ML saflarında savaşıyorlardı. Başka çareleri yok katledileceklerdi. Nitekim İstanbul Emniyet Müdürü Hamdi Ardali katliamdan sonra kadeh kaldırarak "dört dörtlük bir operasyon", "vur emri'ni ben verdim" diyerek bunu somutluyordu.

Egemen sınıflar gelişen ya da gelişebilecek toplumsal muhalefetin önünü almak ya da dağıtmak için örgütlülüğün önüne yasal engeller koyma zorla dağıtma, ajan sokma ya da ajanlaştırma, yargılı yargısız infazlar, top-

Sorulacak tüm hesaplar/ Rahat uyuyun yoldaşlar...

lu katliamlara girişme ve ideolojik olarak saldırma yöntemleriyle varolan örgütüllükleri dağıtarak/etkisizleştirerek halkı öncüsüz bırakmak çabası içerisinde-dirler. Zira örgütsüz/öncüsüz halkın hedefi de belli değil demektir.

7 Ekim 1988 tarihinde katledilen İsmail Hakkı Adalı, Reha Şen, Fevzi Yalçın ve Kemal Soğukpınar'ın katledilmelerinin ve katledilme yöntemlerinin sebebi de yukarıda saydığımız nedenlerdir. Sebebi: TKP/ML'ye darbe vurarak zayıflatma, kendilerinin çok güçlü olduğu havasını verecek insanları tutuşturma, öldürme, yitirme, yitirme, yitirme. Yöntemi ise ajan sokmaktır. ■

Engin Kaya köpeğinin proletarya partisinin çevresinde daha

uzun bir süre olmasına rağmen (bu dönemde İ. Hakkı Adalı ile ikili ilişki içerisinde) örgütlü ilişkiye geçtikten 3-4 ay sonra ajanlığı ortaya çıkmıştır.

Bu süreç içerisinde (3-4 aylık süreç) İ. Hakkı Adalı'nın sorumluluğunda bir sempatizan hücre-sinde yer almaya başlamıştır.

Engin Kaya haini MIT'e sızdırdığı bilgiler neticesinde Tuzla Köprüsü'nde iki gün önceden önlem alan MIT, dört yoldaşın bindiği arabayı arama bahanesiyle durdurur. Anlatımlara göre de yol önceden turlarla kapatılmış, yan yollarda sağa-sola kaçışı engellemek için kamyonlarla beslenmiştir. Polisler araba durmak üzereyken ateşe başlayırlar ve silahsız-savunmasız dört komünisti üçyüzün üzerinde kur-

şun sıkarak katlediyorlar.

Katliamı gerçekleştiren MIT'in itleri "yargılandılar" ve yargılanma sonucunda beklenildiği gibi beraat ettiler. Engin Kaya alçağı ise hakettiği cezayı buldu. Devrimci-sol tarafından infaz edildi.

Burjuvazi bu dört güzel insana yönelik gerçekleştirdiği katliamla esas olarak onların savundukları proletarya diktatörlüğü ve bilimsel sosyalizm ideolojisine saldırımlar ve safında mücadele ettikleri TKP/ML'ye darbe indirmeyi hedeflemişlerdir. Fakat TKP/ML dört komünist insanını kaybederek geçici zarar görmüşse de sınıf savaşımındaki yerini ve mücadelesini sürdürmeye devam etmiştir. Şimdi de sağ ve sol iç düşmanlarının darbeleriyle sınıf mücadelesinin ihtiyacı oranında görevlerini yerine getirmede yetersiz kalsada bu olumsuz koşullarını da kısa sürede aşarak önderlik fonksiyonunu yerine getirecek-tir.

1-15 Ekim tarihleri arasında şehit düşen;

Medet HOŞAFÇI (TKP/ML-TMLGB)
Yılmaz TALAYHAN (TKP/ML TMLGB)
Halil ERCİYAS (TKP/ML TMLGB)
Ayhan ALTUNBAŞ (TKP/ML TMLGB)
Necdet ADALI (KURTULUŞ)'yı saygıyla anıyoruz. ■

BEKSAV'DA KADIN PANELİ

"Sorun özgürlükse, kadınlar sınıf mücadelesine"

İstanbul/ Özgür Gelecek- Demokratik Kadın Hareketi'nin durum ve görevinin anlatıldığı, DİSK Kadın Dairesi 2. Bölge Kadıköy Şube Sekreteri **Yıldız Tabakoğlu**, EKB'den **Seza Mis**, Sosyalist Kadın Dergisi'nden **Aysel Aktaş**, Yurtsever Kadın Komisyonu'ndan **Asiye Kolçak**'ın konuşmacı olarak katıldığı panel 16 Eylül cumartesi günü **BEKSAV**'da yapıldı.

Panelde EKB adına konuşan **Seza Mis**; DKH'nin içinde bulunduğu durumun sosyalizmi kavrama düzeyi ve sınıf mücadelesinin içinde bulunduğu durumu ayrı ele alınamayacağını söyledi. Devamla şöyle dedi: "Sosyalizmi kavramada ve sınıf mücadelesinde ne kadar yol alabilirsek DKH'da da ona paralel bir gelişme görürüz. Bugün yavaş yavaş damgasını vuran, gericiilerin yansırı ekonomist, reformist anlayışlardır. Sosyalistlerin sınıf hareketi gericiilerdeki yetersizlikleri daha da boyutlanarak kadın sorununa yansımakta, DKH'nin güçsüz bırakmakta ve bugün bir tıkanma yaşanmaktadır. Bu tıkanmayı aş-

manın yolu ve zemini her zamankinden daha çok vardır. Zira, **uyanık dev** konusunda olan ve insanlığın yarısını oluşturan bir kadın kitlesi vardır. Yeterki başta sosyalist ve komünistler olmak üzere düzene muhalif olan güçler kadının kurtuluşunun sınıfın kurtuluşuyla olacağını bilince çıkarsın ve illada kadın sorununun çözümünü özgül politika ve özgül örgütlenmeyi zorunlu kıldığını pratikte yaşama geçirsinsinler.

Ayrıca D.H'ni salt kadın dernekleriyle sınırlanmamalı, yaşamın her alanında ve her örgütlenmede kadın sorunu ve çözümünü işleyen kadınları politik ve sosyal yaşamın içine çeken kadın kolları, kadın komisyonları vb. vb. oluşturulmalıdır.

DKH'nin görevlerine gelinecek: **genelde** toplumsal ve siyasal yaşamın gündeminde olan sorunlara eğilmek, işçi, köylü, memur, Kürt öğrenci, ev kadınının sorunlarına sahip çıkmak, baskı yasak ve katliamlara tavır almak, **özel** de ise; kadın olmaktan kaynaklanan sorunları ele almak kısa ve uzun vadeli çözümler üretmektir."

Panelde kadınların kurtuluşunun sınıf savaşımıyla olacağını söyleyen diğer bir kişi ise Sosyalist Kadın Dergisi'nden **Aysel Aktaş**tı.

Aysel Aktaş'ta kadın sorununun özgürlük sorunu ile

bağlantılı olduğunu savundu. **Aysel Aktaş**, kadınların sorunlarının çözümünün, özgürlük yaşamının bir parçası haline getirilmesini savundu. "Var olan gündeme kadın açısından müdahale etmek, kadınlar arasında örgütlenmek, kadının sorunlarının anlatılmasından ibaret olmamalı. Sorunun özgürlük sorunu olduğunu söylüyor-sak, kadını sınıf mücadelesine katmalıyız" dedi.

Panelde diğer bir konuşmacı olan **Asiye Kolçak** Türk kadın hareketinin yetersiz olduğunu, gerekli örgütlenmelerin olmadığını belirtti. Ayrıca, son zamanlarda gelişen cezaevlerindeki PKK tutsaklarına destek eylemlerine Türk Kadın Dernekleri'nin destek vermediğini belirten **Asiye Kolçak**, bunun kendilerince yanlış olduğunu söyledi. **Asiye Kolçak**'ın bu söylemi üzerine ise **Seza Mis** Partizan dergisi adına bir açıklama yaparak, "PKK yıllardır kanı, canı pahasına, binlerce şehit, yaralı ve tutsak pahasına değerler yaratmıştır. Fakat, bugün PKK bu değerlerini bir kenara bırakarak emperyalizmin uşağı olan TC ile anlaşmaya çalışmaktadır." dedi. Tüm bunlardan dolayı bazı çevrelerin, bu eylemleri desteklemedi-

ğini belirten **Mis**, Kürt halkının kurtuluşunun egemenlerle masaya oturmakla çözülemeyeceğini, savasarak çözüleceğini düşündüklerinden dolayı bu eylemlere aktif destekte bulunmadığını söyledi.

TC. Devleti yaşamın her alanında emekçi insanların karşısına örgütlü gücü ile çıkmaktadır. Bizler baskı ve zorundan, burjuvazinin azgın saldırılarından kurtulmak için yaşamın her alanında devletin örgütlü gücüne karşı, örgütlü bir güçle karşı koymalıyız. Diğer alanlarda olduğu gibi kadın alanında da örgütlü bir güç olarak, feodalizmin, faşizmin, sovenizmin, emperyalizmin ve her türden gericiiliğin karşısına çıkmalıyız.

Egemenler, kadınları kendi çıkarları için ulusal, sınıfsal ve cinsel açıdan sömürürler. Bu yüzden ki, kadınların kurtuluşu sınıf savaşımından ayrı düşünülemez. Bundan dolayı Demokratik Kadın Hareketi'nin gelişmesi ve güçlenmesi ve tarihteki yerini alması için kadınlar arasında sınıf bilincini geliştirmek gerekir. Sınıf savaşımına ne kadar sağlıklı yaklaşırsa DKH'de ona paralel olarak nitelikli ve kitlesel olur.■

Omuz Omuz

Ali Yoldaşcan

Komünist kadın hareketi ya da kadınlar arasında komünist çalışma nedir?

Biz için ancak ve ancak kuyruğundan tutmaya, basit **gerekçilliği ve görünümleriyle** uğraşmıyoruz. Bir zamanlar hangi devrimci hareketi/ya da komünist partisinde kaç kadın üye var, kaç kadın yönetici var diye **sonuçları** soruyor, aldığımız/ya da verdiğimiz yanıt üzerine de **eksikliğe** işaret etmiş oluyorduk. Oysa sorun böyle ele alındığında pek de ileri bir şey yapılmış olmuyor. Kuşkusuz **sonuçlar** önemlidir ve bir şeylerin göstergesidir. Fakat bizim yapmamız gereken bu sonuçta yol açan olgun ne olduğuna, nedenlerinin ve **en önemlisi** de sorunun nasıl düzeltilceğini ortaya koyabilmektir.

Zira, diyelimki, hiçbir **özel çalışma** yapmadan kadınlar safımıza diğer devrimci örgütlerde olduğundan fazla akıyor, yönetici organlarda da yer alıyorlar, bu sorunu çözmüş oluğumuzun, oluyuyavırdığımızın kanıtı mı olacaktır? Açıkça belirtmek gerekirdi. **Hayır!** Çünkü, sorun birlemlerinden daha fazla kadın üyeye ya da yöneticiye sahip olmak değil, **devasa kadın sorunu ve kadın kitlesinin örgütlü bir şekilde proletaryanın şemsiyesi/direktifi altına çekmek**, proletarya partisi'nin önderliği altında devrim sorunuyla bağlantılı olarak tarihsel kadın koleliğine son vermektir. Bu da kadın sorunundaki stratejik ve taktik politika ve bu politikanın hayata geçmesi için uygun örgütlenmelerin yaratılması sorunudur.

KP'ler tarihinde kadın sorununun özel bir yeri olduğunu görüyoruz. Tarihe ve tarihi belgelere baktığımızda (bunun için en elverişli kaynaklardan birisi "Kadın sorunu üzerine/Marks, Engels, Lenin, Stalin, Komintern ve Clara Zetkin" başlıklı kitaptır. Komünizmla ilgili olan bölümü ise özellikle sf. 81 ile 201 arası) Komünist Enternasyonal I. Kongresi'nde yapılan açılımların özellikle de III. Kongre'de yerli yerine oturtulduğunu ülke deneylerinden dersler çıkarıp önemli perspektifler sunulduğunu görüyoruz. Ve genel olarak insanlarımızın bunlardan **bihaber** olduklarını da

Zaman zaman bu yönüyle de açılımlar yapacağımız sorunun ilk aşaması **Komünist kadın hareketi ya da kadınlar arasında komünist çalışmanın** ne olduğundan söz etmek gerekiyor.

Komünist Kadın Hareketi, komünist kadınların **ayrı örgütlenmesi değil**, komünistlerin geniş kadın kitlesini örgütlemek, parti safına ya da parti etkisi/yönlendirmesi altına çekmek için oluşturduğu harekettir. Faaliyettir. Kendine özgü çalışma biçimi ve yöntemleri olan **özel organların** önderliğinde yürütülen bir çalışmadır. Bu organ ve çalışmalarında **kuşkusuz komünist kadınlar daha etkin ve yoğun görev alacaklardır ama aynı zamanda komünist erkekler de yer alacaktır**. Zira bu, bir KP'nin kadın kitlesi içindeki çalışmasını yürüten, ta merkez komiteden başlamak üzere, alt birimlere kadar oluşturulacak **özel organlar** adına sekreterlik, komisyon, komite, seksiyon, kol ya da şubeler denilebilir. Ya da **özel görevliler** aracılığıyla. Partinin disiplini ve perspektifiyle faaliyet yürütecek bir örgütlenmedir. Partiden **bağımsız** ya da Parti içinde **özel kadın örgütlenmesi** ya da **ayrı kadın örgütlenmesi değil**, KP'nin **özel bir çalışma yürüten organlarıdır!** Her düzeyde Parti örgütlenmesi içinde bu çalışma için görevlendirilmeler yapılmalıdır. Ve en temel görevi de, kadın kitlelerini Proletarya Partisi'ne kazanma, onun önderliği altında devrim mücadelesine seferber etmektir. Her organ faaliyetinde olması gerektiği gibi de **"eylem yoluyla ajitasyon-propaganda"** tarzında çalışmasıdır.

Olay, **kitleler içinde komünist çalışmanın bir parçası olarak, kadınlar içerisinde komünist çalışmadır**. Komünist kadınların ayrı örgütlenmesi ya da Parti içinde ayrı örgütlenmesi değil, KP için de özel görev hücrelerinin örgütlenmesidir. Bu anlamıyla da Komünist kadın ve erkeklerin yoldaşlığı, birlikteliği ve devrim için **olmazsa olmaz** kadınlar ordusunun Proletarya Partisi safına ve yönlendirmesine kazanılmasının yolu yöntemidir. Bu aynı zamanda kadın erkek yoldaşlığının yoldaşlık tadında, gerçekten eşit bir şekilde yaşanmasının da yoludur.

Genelev işletmek için şirket kuruldu

Bursa'da iki kişi genelev işletmeciliği için şirket oluşturdu. "Kaya Güzel Genelev İşletmeciliği Otomotiv Turizm İnşaat Sanayi ve Ticaret Ltd. Şti." adı altında kurulan şirketin sermayesi 2 milyar. Anlaşılın "karlı" bir yatırım yapmak isteyen sermaye sahipleri, kaynaklarını bu sektöre yığarak vurgunlar vurmaya hedefliyorlar. Toplumda çürüten çürütene. Bir ülke düşünün ki; kadınları bedenlerini satarak yaşama ya çalışıyor ve bu devlet eliyle korukleniyor. Genelev sahipleri vatan perverliklerini vergi roketmeni olarak gösteriyorlar. Kadınların bedenleri üzerinden "kazançlı" sektörler oluşturuluyor. Ve hayat kadınları, insanlıklarını ayaklar altına alan aşağılayan, onurunu, saygısını kaybettiren bu olgudan ancak kendilerine çeşitli sosyal hak ve güvenceler sağlayacak olan sendikalaşmayla kurtulabileceklerini düşünüyorlar. Oysa ki onları kurtaracak olan kendi kollarıdır. Aksi taktirde "karlı" bir yatırım olarak görülen fuhuş sektörü gidamiş özel mülkiyet sisteminden alakalı gün be gün palazlanacaktır ve kan emiciler sürüşü bu işten enselerini kalınlaştırmaya devam edecekler. Düzen kadınları bu sektöre acemiasızca kanalize ediyor. Bu gidişe dur demek, kanı, canı, eti sömürülen hayat kadınlarının elindedir. Kurtuluşun sınıf mücadelesinden geçtiğini bilmektir. Uzun yaşama pahasına, insanlığından kaybederek, onursuzca boyun eğmekten, bu sektörü yaratan düzeni yerle bir etmek için dışı dışı mücadeleyi yürütme ve bu uğurda kısa ömürlü olmayı tercih etmektir.■

ILO'YA GÖRE FAZLA BEKLEMEDİĞİZ:

"495 yıl sonra kadın-erkek eşit"

Kadın-erkek eşitliği bugünkü düzende verilecek eşitlik mücadelesiyle değil, sınıf mücadelesiyle sosyalizm şartlarında gerçekleşecektir.

Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) geçtiğimiz aylarda kamuoyuna yaptığı açıklamada oldukça "bilimsel" bir tezinde gündeme getirdi. ILO yayınladığı raporda kadın ve erkeğin tam 495 yıl sonra eşit olabileceğini öne sürdü. Gereçlerini ise; kadınların yönetici mekanizmalarda yer almaması, eşit işe farklı ücret, kadın üzerindeki cinsel tacizler, okuma-yazma oranının düşük olması, gerekli eğitim, sağlık ve öteki hizmetlerden yoksun olunması vb. şeklinde sıralayan ILO sonuç olarakta, "**kadın ve erkek ancak 495 yıl sonra eşit olacaktır**" diye sonuçlandırdı. Ne diyelim, bu ağacı görüp de omuza kavramamak değil midir?

Kadın sorunundaki materyalleri

koyupta çözümü noktasındaki alternatifleri sömürü düzeninin o acımasız çarklarına endeksleseniz bırakın 495 yılı, binlerce yıl sonra dahi kalite gerçek çözüme ulaşamazsınız.

Kadınların hem emeğinin hem de cinsiyetlerinin sömürüldüğü gerçeğini her aklı selim insan görüyor ve kabul ediyor. Artık toplumda kanayan bir yara haline gelen bu devasa büküklükte ki sancı görmemezlikten gelinmiyor. Emperyalistler; giderek düzene aykırı düşen, sistem dışı arayışlara giren kadın kitlesinin varolan taleplerini, ihtiyaçlarını, baskı ve şikâyetlerini ve güdümlemeye edeceği için ısrarla kadın kolları, komisyonları düzenliyor, raporlar yayınlıyor. Ve kafa karışıklığı yaratarak

özelde kadınları genelde tüm insanlığı aldatıyor.

Ne diyor ILO?: "Dünyanın hemen her yerinde üst düzeydeki görevlerde çalışan kadın sayısı çok az." Peki, BM ne diyor? "Dünya parlamentolarında kadın milletvekili sayısı 1989'da % 12'den, 1993'te % 10'a düşmüştür." Emperyalizme göre sorunun kaynağı kadınların yönetim mekanizmalarında yer almaması. Nendece; kadınlar -bu sistem içerisinde- yönetime geldikleri taktirde emekleri sömürülmeyecek, cinsel şiddet ve tacizlere maruz kalmayacak, feodalizmin batağında ezilmeyecek, cinsiyetleri istismar edilmeyip meta olarak kullanılmayacak vs. vs. Aksi taktirde ancak 495 yıl sonra eşitliğe kavuşacaklar. Tam bir idealist mantık ürünü.

Kadınların yaşadığı sorunların kaynağı özel mülkiyet sisteminin bağrında yatmaktadır. Faşizm, emperyalizm, feodalizm ve her türden gericiilik tasiye edilemediği müddetçe, sömürü düzeni yerle bir edilmedikçe ne kadın ne de erkek özgürleşebilir, gerçek kurtuluşlarına kavuşabilirler. Evet, eninde sonunda miyadını dolduran, çürüyen, yozlaşan özel mülkiyet sistemi tarihin çöplüğüne gidecektir. Fakat bizler ne kaderci, ne de süreci kendine bırakacak bir anlayışa sahip olmuyoruz. Sürece iradi müdahalede bulunmak materyalist dünya anlayışımızın bir ürünü olmalıdır. Toplumun her alanında örgütlenerek, sınıf savaşımının boyutunu yükseltmek, ve Demokratik Halk İktidarı'nı gerçekleştirmek. İşte bu süreçte kadınların mücadelesinin, özgürlük mücadelesinin, emperyalizm gibi kahnelerin hak ettiği cevabı suratlarına bir tokat misali vurabiliriz.■

Islahna mo yıkaun fıl ard*

dünyadan kısa... kısa... kısa...

Dış Haberler Servisi- İsrail ve Filistin egemen sınıflarının temsilcileri İzak Rabin ile Yasir Arafat. Ortadoğu'nun jandarmalığına soyunan ABD'nin Başkanı Bill Clinton gözetiminde "Filistin Özerk Yönetiminin Genişletilmesi Anlaşması" nı (FÖYGA) imzaladılar. Törene. ABD'nin bölgedeki usaklarının temsilcileri; Mısır Devlet Başkanı Hüsnü Mübarek, Ürdün Kralı Hüseyin ve TC Dışişleri Bakanı İnönü de katıldılar. Gelişmeleri yakından takip etmek isteyen Rusya'nın da Dışişleri Bakanı Andrei Kozyrev oradaydı. 28 Eylül 1995'de, öncelikli olarak Arafat, 1948'den beri vatanları için kanını ve canını veren Filistin ulusunun yiğit evlatlarının kanını bir çöpüde, resmen ve en adi biçimde sattı.

ANLAŞMA NE GETİRİYOR?

Anlaşmanın en önemli maddelerinden biri, 300 İsrailli "yerleşimci"ye karşılık 100 bin Filistinli'nin yaşadığı Batı Şeria'daki El Halil kentine ilişkin. Bu kentin "güvenliği" İsrail askerlerine "birakılıyor". Filistinli polisler ise burada "kentin güvenliğini sağlayacaklar". Yani, İsrail kenti denetimi altında bulundurup, işgal resmen onaylanırken, üstüne üstlük Filistinlilerden oluşan polis gücü İsrail'e yardımcı olacak.

Anlaşmayla beraber, FKO "İşgal Edilmiş Topraklar" doğru kavramını resmen terketmiş bulunuyor. Böylece İsrail işgali, FKO tarafından resmi düzeyde en uç biçimiyle kabul ediliyor, onaylanıyor. Anlaşmada, Filistin ulusunun 82 üyeli bir Filistin Konseyi tarafından temsil edilmesi kararlaştırılıyor. Ancak, metinde ulusal siyasi iktidarın icra gücü olacak örneğin bir Filistin Ordusu'nun esamesi bile yok. Askeri ve ekonomik otorite tamamen İsrail'e (açık veya kapalı) devredilmişken, konseyin emperyalist sömürgeciliğin icra güçlerinden biri olacağı oldukça açık.

Bütün bu olanlardan sonra, anlaşma bir tas çorba uğruna Filistin'i satmayı getiriyor demek yanlış bir saptama olmayacak.

Habbaş önderliğindeki Filistin'in Kurtuluşu İçin Halk Kurtuluş Cephesi (FKHC) sözcüsü Fahd Kudsi, Şam'da yaptığı açıklamada, varılan anlaşmayı 1993'te Oslo'da yapılan anlaşmadan çok daha kötü olarak niteledi. Kudsi demecinde, "Çünkü Batı Şeria ile Halil kentlerini birbirinden koparıp, İsrail denetiminde tecrit edilmiş gettolara bölüyor. Bu Filistinliler için gerçek bir felakettir. Kaldı ki 'mucize' diye bakılan bu anlaşmanın, 4 milyon Filistinli göçmenin sorunlarını çözeceği yok" vurgusunu yaptı.

Naif Hawatme önderliğindeki Filistin'in Kurtuluşu İçin Demokratik Cephe (FKDC) sözcüsü Davud Talhami de, İsrail'in Halil kentindeki Yahudi yerleşimcileri geri çekmemesinin bir komplö olduğunu ifade etti. "Halil kenti egemenliğinin Filistinlilere teslim edilmemesi, gelecekte Kudüs kentinin statüsünün küçük bir modelidir" saptamasını yapan Talhami, anlaşmanın bazı maddelerinin başlı başına çatışma potansiyeli taşıdığına işaret etti.

Libya resmi haber ajansı JANA, "Anlaşma sözde barış hayali peşinde koşan teslimiyetçilerin, Arap ulusunun düşmanlarına karşı verdikleri tavizler silsilesinin bir halkasıdır" tavrını koyarken, Suriye hükümet gazetesi Teşrin "Bu anlaşma, işgal topraklarındaki şiddetin artmasına neden olacak ve İsrailliler ile Filistinliler arasındaki çatışmaları engellemeyecektir" haberini geçti.

Irak'ta iktidar partisi BAAS'ın yayın organı El BAAS, anlaşmayı tek kelimeyle "komedi" olarak değerlendirdi. Birleşik Arap Emirlikleri'nin Gulf News (Körfez Haberleri) gazetesi de, bu anlaşma ile Filistinlilerin daha çok taviz verdiğini yazdı. Katar'da yayınlanan El Şark gazetesi, bu anlaşmanın Filistin halkının ihti-

Anlaşma üzerine El Halil kentinde halk sokaklara dökülerek ve İsraili "yerleşimciler" in işyerlerini taşıyarak genci ve yaşlılarıyla tepkisini gösterdi. Bu kıvılcım körüklenmeli, yangınlaştırılmamalıdır.

yaçlarını karşılamaktan uzak olduğunu belirtti. Suudi Arabistan'ın desmi gazetesi El Medine, Rabin'in "Kudüs İsrail egemenliği altında kalacaktır ve İsrail 1967 öncesi sınırlarına dönmeyecektir" ifadesine dikkat çekerek "bu açıklamalar barış için kalan son umutları da yok edebilir" şeklinde vurgu yaptı.

KALK EY FİLİSTİN!

FKÖ önderliği şahsında, bir kez daha, ulusal kurtuluş mücadelesi perspektifli bir önderlik, küçük kazanımlar uğruna bağımsız bir devlet ülküsünü terketmişliği kalıba döktü. Birkaç kırıntı için, siyonist politikalar güden İsrail işgalini resmileştirdiler, onayladılar ve ABD'nin bölgedeki otoritesini güçlendirdiler. İkinci İsrail yolundaki TC de bu anlaşmayı bolca alkışlıyor.

Gelen tepkilere bakıldığında, Saddam, Esad ve Kaddafi

diktatörlüklerinin bile bu anlaşmaya tepki gösterdiği açıktır. Ancak bu tepki, Filistin ulusunun ezilmişliğine değil, İsrail egemenlerinin kazanımlarına duyulan kapitalist rekabet hirsından kaynaklanmaktadır.

Anlaşma üzerine El Halil kentinde halk sokaklara dökülerek ve İsrailli "yerleşimciler" in işyerlerini taşıyarak genci ve yaşlılarıyla tepkisini gösterdi. Bu kıvılcım körüklenmeli, yangınlaştırılmamalıdır.

Filistin ulusu, sanlı bir gerilla savaşı geleneğine ve azımsanmayacak tecrübelerine sahiptir. Bu tecrübeyle, MLM güzergahında bir Halk Savaşı Stratejisi izlemeli ve ulusal önderliğin teşhir olmuşluğunun üzerinde bu kez ulusal bağımsızlık hattıyla demokratik halk iktidarı sorununu da birleştirip İsrail işgalini püskürtmelidir.

* Silahlarımız yere düşmeyecektir (Filistinli yurtsever şair Mahmud Derviş'ten bir dize)

ANLAŞMANIN ANA MADDELERİ

-Anlaşmanın imzalanmasından itibaren ilk 10 gün içerisinde İsrail askerlerinin bölgeyi boşaltma işlemleri başlayacak. Çekilme işlemleri 6 ay sürecek. Askerler, Batı Şeria'daki Cenin, Nablus, Tulkarm, Kalkilya, Ramallah, Betlehem, El Halil'in bir kısmı ve 450 köyü boşaltacak.

-İsrail askerlerinin çekilmesini takiben 22 gün içinde 82 üyeli Filistin Konseyi seçilecek. Konsey seçimleri çokuluslu bir heyetin gözetiminde gerçekleştirilecek.

-Batı Şeria'daki Yahudi yerleşimcilerin güvenliği İsrail askerleri tarafından sağlanacak. El Halil kentinde geçici bir süre uluslararası güvenlik güçleri hazır bulunacak.

-Batı Şeria'da konuşlandırılacak 12 bin Filistin polisi iç güvenlik ve kamu düzeninden sorumlu tutulacak.

-İsrail'in elinde bulunan Filistinli tutuklular üç aşamada serbest bırakılacak. Bir kısmı hemen bırakılacak olan tutukluların ikinci kısmı da seçimlerden sonra serbest bırakılacak. Cinayetten hüküm giyen tutuklular, durumları yeniden görüşüldükten sonra tahliye edilecek.

-Kudüs'un statüsü, Yahudi yerleşimciler ve Filistinli mülteciler konusu Mayıs 1996'dan sonra başlayacak ikinci aşama görüşmelerde kararlaştırılacak.

-Gözetim Batı Şeria'daki ulusal yerleşimcilerin sorumluluğu Filistinliler tarafından olacak. Ancak Hırvatlar ve Yahudiler de kendileri için koruma alanı bu yerleri istedikleri zaman ziyade edebilecek.

Kadınlara saldırı

■ Dış Haberler Servisi- Uluslararası Af Örgütü, Kolombiya ordusunun kırsal alanlardaki kadınlar üzerinde yoğun baskı uygulamaları gerçekleştirdiğini bildirdi. Örgütün yaptığı açıklamada, özellikle gerilla bölgelerindeki köylü kadınların tecavüze varan saldırılara uğradıkları, sistematik baskıların ise özellikle gerilla olduğundan şüphelenilen kimselerin akrabalarına yapıldığı ifade edildi. Öte yandan, Japonya'nın Okinawa kentinde 12 yaşındaki bir çocuğa Amerikalı askerler tarafından tecavüz edilmesi Okinawalı kadınları sokağa döktü. Kentteki Camp Hansen adlı ABD üssünde görev yapan Rodrico Harp, Kendrick Ledet ve Marcus Gill, yoldan geçmekte olan çocuğun gözlerini, ellerini, ayaklarını bağlayıp otomobillerine bindirmiş ve kent dışındaki bir plajda tecavüz etmişlerdi.

Hindistan ve Paraguay'da grevler

■ Dış Haberler Servisi- Hindistan'da 700 bin memur greve gitti. 26-28 Eylül tarihleri arasında, ücret artışı talebiyle bankalarda çalışan memurların greve gitmesiyle, ülkedeki para dolaşımı adeta felç oldu. Memurlar hükümeti protesto eden sloganlar attılar. Paraguay'da da, 25 Eylülde 24 saatlik genel grev yapıldı. Grev sırasında polisler işçiler arasında çatışmalar çıkı. Adalet ve Çalışma Bakanı Manuel Morales "Genel grev kanununa karşı gelmektedir, bu bir felakettir" derken, ülkenin tüm resmi kaynakları grev hakkında "isyan çıkarmak" yorumunu yaptılar. Yapılan greve ülke genelinde % 80 oranında bir katılım oldu. Grevde öğretmenlerden esnafa kadar hemen tüm emekçiler okulları boykot ve kepenk kapatma gibi yollara başvurdu. Onumuzdeki günlerde Fransa'da tüm kamu işçilerinin greve gitmesi bekleniyor.

TEPKİLER

60'lı yıllarda Mao'yu inceleyen Filistinli gençler. Map bugün de Filisten için elzem dir.

www.pantalanalsiv.net

KARADENİZ DAĞLARINDA TKP/ML 2. OPK'SI

MUHABİRİMİZDEN İZLENİMLER- III

TİKKO savaşıyla röportaj - II

Emine, gerilla birliğine katılmadan önce neyle uğraşıyordun ve katılma isteğinin neden kaynaklandı?
Gerilla birliğine katılmadan önce öğrenciydim, köy kökenliyim ben. Yazları köyde çalışıyordum, kışın da okula devam ediyordum. Geldiğim sınıfsal köken gereği, okul çevresindeki işte o eğitimin niteliği çevrede olan bitene karşı daha duyarlı yapıyor insanı. Çevrede devrimci insanlar vardı, onlarla tanışmamız, TKP/ML'nin programatik görüşlerini öğrenmemiz, sonra onları hayata geçirme çabası, nihayetinde bir devrimci sorumluluğun ortaya çıkmış olması, o noktada yoğunlaşmamız, Türkiye koşullarında devrimin silahlı mücadeleyle gerçekleşeceği düşüncesi; bunlar bizim kıra çıkmamızda büyük etken oldu.

Bahar, gerilla faaliyetine katılman nasıl oldu?

Ben şehirde, TMLGB faaliyeti içerisindeydim. Karadeniz'de gerilla birliği olayı yeniydi zaten, Parti yeni çıkarmıştı ama...

Yani direkt Karadeniz'e geldin...

Evet Karadeniz'e geldim ama buraya geleceğimi bilmiyordum, yolda öğrendim. Benim için sürpriz oldu. Yoldaşlarla randevu şeklinde görüştük. Yoldaşların yanına gittiğimizde o süreçte ben yeni

Ertesi gün delegeler yeniden konferans alanına toplanıyor. Darbe girişiminde bulunan

delege, komutan ve komutan yardımcısı da ayrı bir yerde toplanıyorlar.

Karargahta bir sessizlik hüküm sürüyor. Akşama doğru yapılacak açıklamadan sonra savaşıların ve komutanların ne yönde tavır belirleyeceklerini düşünüyorum. Böylesi durumlarda tavır siyasi, ideolojik örgütsel ve pratik yönleriyle ele alınarak belirlenmek zorundadır. Dün burada açıktan bir darbe girişimi oldu. Nara atarak yukarı koşanlara karşı soğukkanlı davranılmasaydı farklı şeyler olabilirdi. Bu herkesin gözü önünde cereyan etti. Siyasi hesaplasmaya cesareti olmayanların silaha sarılması vahimdir. Bu mantık yarın devrim yapsa halka ne verebilir? Anlaşılan çokça lafzı edilmesine rağmen İbrahim kavranamamıştır. Bu tavır TKP/ML geleneğiyle çelişir. Türkiye Devrimci Hareketi içinde birçok bölünmeler yaşayan TKP/ML, daima siyasi hasımlarının üzerine siyasi ve ideolojik olarak gitmiştir. Gerek, halk arasında, gerek dost güçler arasında ona saygınlık kazandıran yan da budur. Ancak bu gelenek, bir yıl önce ortaya çıkan tasfiyeciler tarafından yaratılmak istenen provokasyonlarla tersyüz edilmeye çalışılmış, fakat bu, TKP/ML

etrafında kenetlenen kitlesi tarafından boşa çıkarılmıştır. Siyasi komiser yanında üç delegeyle aşağıya doğru iniyor. Kimisi onları kaygıyla izliyor. Onlar; darbe girişiminde bulunan delegeyle, komutan, komutan yardımcısının bulunduğu yere gidiyorlar. Belki

tavırlarının doğru olmadığını bir kez daha anlatmaya ve kazanmaya çalışıyorlar. Bu görüşme kısa sürüyor. Siyasi komiser beraberindekilerle tekrar konferans yerine dönüyor.

Bir oturum sonrası konferans alanından iki delege aşağıya doğru iniyor. Bunlardan biri daha önce siyasi komiserle, darbe girişiminde bulunanlarla görüşmeye gitmişti. Direk, darbe girişiminde bulunan delegenin olduğu tarafa gidiyorlar. Bu, onlardan yana tavır aldıklarını gösteriyor. Halbuki daha dün darbe girişiminde bulunan delegenin tavrını mahkum etmişlerdi. Şimdi mahkum ettikleri mantığın yanında yer alıyorlar. Durum üç gün önce hesaplaşmaktan kaçan iki KÖK üyesiyle bir noktada buluşacaklarını gösteriyor. Bunun, siyasi bir olgunlukla olmadığını, tepkisel davranışların sonucu olduğunu düşünüyorum. Çok sürmüyor biraz sonra delegeler de iniyor.

Gelişmelerle ilgili açıklamanın yapılması için alana toplanacağımız sıra nöbetçinin verdiği bir haber üzerine toplantı yapılamıyor. Çevrede dikkat çeken bir takım durumlardan dolayı hemen toparlanıyor ve başka bir alana kayıyoruz.

Çevreyi incelemekle görevlendirilen gerilla birlikleri bölgeyi tarıyor, tepeler tutuluyor.

Durum değerlendirmesinden sonra akşam üzeri tekrar alana iniyoruz. Tüm savaşılar, komutanlar ve delegeler bir alana toplanıyor. Meraklı bir bekleyiş var.

Biraz sonra darbe girişiminde bulunan delege başlıyor söze. Önce konferansta aldığı tavrın doğru olduğunu ancak gerillayı silahlanmaya çağırma yöntemsel hata yaptığını söylüyor. Ardından, 1987'den itibaren bir sapma olarak ortaya çıkan sağ-oportünist Metris Kliği'nin partiye hakim hale geldiğini, partiye gelişmesi

önünde engel olduğunu, bileşimine sağ-oportünist Metris Kliği'nin damgasını vurduğunu. II. Merkezi OPK'da parti sorunlarının çözümü doğrultusunda hiçbir çabanın gösterilmediğini, 10. toplantıda söz haklarının kısıtlandığını, sonuçta partiyi bu erozyondan kurtarmak için tavır takındıklarını ve savaşıların da bunu görebek için tavır koymaları gerektiğini belirtiyor.

Konferans tarafından görevlendirilen bir delege gelişmelere karşı tavrı şu noktalarda sıralıyor; TKP/ML tarihinde önemli bir dönemeç olan II. OPK'nın başarıyla toplandığını, sol tasfiyeciliğin yarattığı zemin üzerinde kolaylıkla yükselen sağ tasfiyecilerin partiye hakim olacakları hayallerinin II. OPK gerçekliğinde hayat bulamayacağını süreçteki sorumluluklarının hesabını verememenin panigiyiyle ideolojik-siyasi, örgütsel hesaplaşmaktan kaçtıklarını, konferansın katıldıkları bölümlerinde sürekli bir biçimde birbirlerini mahkum etmelerine rağmen konferansı tek tek terk ettiklerini, OPK'ya umutsuzca bir darbe girişiminde bulunmalarından sonra bir araya gelerek sağ tasfiyeci bir klik oluşturma çabasına girdiklerini, II. OPK'nın, partiyi arkadan hançerleme girişimini tereddütsüzce mahkum ettiğini ve konferansın görevini yerine getirmeye devam edeceğini belirterek; parti kadrolarının, TİKKO savaşılarının partiye sahiplenmeleri doğrultusunda bitiriyor konuşmasını.

Delegeler bu açıklamadan sonra çadırların olduğu tarafa çekiliyor. Diğerleri oldukları yerde kalıyor, merakla savaşıların tavrını bekliyorlar. Savaşılar fazla tereddüt etmeden delegelerin olduğu tarafa geçiyorlar. Karşı tarafa NZ, ML ve PR geçiyor. BO tereddüt ediyor ancak orda kalıyor.